

Časopis
slovenskega
rodoslovnega
društva

letnik 18
številka 1
julij 2011

REVESA

Kazalo

Uvodnik	3
<i>mag. Janez Toplišek</i> Primerjalno rodoslovje: FRANCIJA	4
<i>Jurij Šilc</i> Franc Kosmač iz Gameljn, stoletni veteran Radeckýjevih »žibcenarjev«	13
<i>Silvia Josephine Žele</i> Neveste po naročilu tudi iz Slovenije!	14
<i>M. Joan Birtic Atteberry</i> Marija Logar, ki je postala Mary Logar Birtic	14
<i>Milan Škrlič</i> Primopredaja posestva in ženitna pogodba	16
<i>Peter Hawlina</i> Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije XXXVII	34
<i>Peter Hawlina</i> Kakšno korist prinese članstvo v rodoslovnem društvu	35
<i>Peter Hawlina</i> Koliko je vredno rodoslovno raziskovalno delo	36
<i>Magda Rodman</i> Janez Bajc 1880-1960 in rapalska pogodba 1920	37
<i>Magda Rodman</i> Moj rod in moj dom	40
	41
<i>Peter Hawlina</i> Delo sodnega izvedenca za rodoslovje	43
<i>Peter Hawlina</i> Kateri računalnik, kateri program	43
	44
<i>Janez Toplišek</i> Zgodovinski imenik župnij	51
<i>Mary Widdowson</i> The Family Quest in USA and Slovenia	52
<i>Tino Mamič</i> Zgled rodbinske kronike	53
<i>Peter Hawlina</i> Mesec rodoslovja v Clevelendu	54
<i>Rose Marie Macek Jisa</i> Slovenian genealogy month	54
<i>Peter Hawlina</i> Rodovniki na spletu	55
	55
<i>Marija Skrt</i> Poročilo o delu velenjske sekcije	56
	56
<i>Marija Skrt</i> Srečanje Kovačevega rodu	57
<i>Peter Hawlina</i> Predniki in potomci Celjskih grofov	58
	59

Uvodnik

Na začetek je v tej številki uvrščen tudi najbolj obsežen prispevek. Ne morda zato, ker bi bil za Slovenske rodoslovce najbolj zanimiv. Jaz ne poznam nobenega kolega, ki je kdaj svoje prednike iskal na Francoskem. Saj ne rečem, da ga ni. Pravzaprav bi jih moralo biti kar precej, če bi bilo kaj resnice v razglašanih francoskih prednikov, kar je prisotno pri tako velikem številu Slovencev. O tem nerazložljivem fenomenu smo se že večkrat pogovarjali in prepričance o njihovem francoskem poreklu nagovarjali, da to tudi dokažejo. Najti bi namreč morali poroko tistega Francoza, ki se je poročil s Slovenko. To bi moralo biti pred kakimi 200 leti, saj je večina teh mitov enaka: moj prednik je bil Napoleonov vojak (najraje še plemič). Podoben mit je prisoten tudi v sosednji Hrvaški in Avstriji, morda tudi na Madžarskem in povsod tam, kjer je imel kaj opraviti Napoleon in njegova velika armada. Zato smo hrvaške in avstrijske kolege povabili, da bi nam tudi oni posredovali kak tovrsten dokaz. Pa ga niso.

Še enkrat: ne trdim, da ni bilo take poroke. Trdim le to, da kljub večkratnim povabilom takega zapisa iz matične knjige ni še nihče predložil kot dokazilo za svojo trditev.

Vse vojske sicer puščajo za seboj tudi nezakonske otroke. Taki primeri pa v matičnih knjigah niso vpisani. Pri otrocih neporočenih mater je rubrika o očetu po pravilu prazna. Samo enkrat sem nekje našel pripombo »en soldat«. Verjetnosti, da je bil oče kakega nezakonskega otroka Francoz, je po mojem prepričanju nekoliko večja od verjetnosti, da bi bil zakonski oče, ki je otroku edini lahko zapustil tudi svoj priimek. Pa tudi ta verjetnost je zelo majhna. (zanimiva bi bila primerjava pogostosti rojstev nezakonskih otrok v vojni in miru).

V Franciji torej prednikov ne raziskuje skoraj noben Slovenec. Lahko bi raziskoval sorodnike. Ko so ZDA skorajda povsem zaprle vrata priseljencem, so slovenski izseljenci iskali druge priložnosti za izboljšanje svojih življenjskih razmer. Med temi je bila tudi Francija. Pa tudi primeri iskanja sorodnikov v Franciji mi niso znani. Je pa nekaj obratnega zanimanja. Potomci slovenskih izseljencev se občasno na naše društvo obračajo s svojimi poizvedbami. Torej je Slovenija rodoslovno bolj zanimiva za Francoze kot je Francija za Slovence.

Prispevek o francoskem rodoslovju nakazuje na različnost med našim in francoskim. V začetku tudi omenja različnost med slovenskim in hrvaškim. Morda se bo bralcu ta različnost razkrila bolj kot se je meni. Jaz se sicer zavedam, da lahko precejšnje razlike opazimo med posamezniki, društvi, uradi, ustanovami, inštituti, arhivi in na koncu državami. Drzнем si trditi, da bi ob temeljitih proučevanjih globalnih rodoslovnih fizionomij (tega izraza zagotovo ne pozna nobena znanstvena disciplina, saj se je tudi meni prvič zapisal) lahko dobili podobne tipe kot jih prepoznavajo in opisujejo muzikologi, antropologi, etnologi in kar je še —logov.

To me je pripeljalo do tega, da bom postavil prvo fizionomijo slovenskega rodoslovca. Tipični slovenski rodoslovec je marljiv, vztrajen, iznajdljiv, urejen, sodoben, odprt, radodaren, ploden, komunikativen, radoveden, discipliniran. Morda bo kdo od kolegov dodal še kakšno značajsko značilnost. Slovensko rodoslovje pa se je po nekaj manj kot dvajsetih letih organiziranega delovanja oblikovalo po zahodnih (delno tudi francoskih, če smo že pri tem) vzorih in je povsem primerljivo s svojimi vzorniki. V relativnih merilih pa marsikatero večje vzornike krepko presega.

Primerjalno rodoslovje: FRANCIJA

mag. Janez Toplišek

Povzetek

Ob primerjavi slovenskega in hrvaškega rodoslovja se je porodilo vprašanje, ali je mogoče govoriti o »nacionalni genealogiji«. Zgolj iz te primerjave je bilo premalo uporabnih posebnosti, zato avtor primerja francosko in slovensko rodoslovje. Ugotavlja posebnosti, ki vidno razlikujejo obe genealogiji na področjih, kot so matične knjige, varstvo osebnih podatkov, zgodovinski pravni sistem, nacionalno-kulturni položaj rodoslovja, organiziranost in razvitost rodoslovja, nekateri specifični rodoslovni viri, plemstvo in heraldika, turbulence glede manjših verskih skupnosti, imigracija, imenoslovje, rodoslovni softver, bibliografija, nacionalne zbirke zgodovinskih podatkov. Primerjava pokaže, da so mnoge sestavine francoskega rodoslovja **občutno drugačne od slovenskih**. Avtor ugotavlja, da za razliko od francoske države slovenska sploh ne uvideva nacionalno-kulturnega pomena rodoslovja.

Pot v Francijo in francoščina

Na francoska tla sem prvič stopil daljnega leta 1965. Pravzaprav sem v resnici priveslal, kar verjetno dotlej še ni storil noben Slovenec. Z bratom sva namreč dva meseca s kajakom dvosedom veslala po Evropi. To je bila seveda Evropa z državnimi mejami in z vizumi za tiste z Balkana. Potem ko sva preveslala čudovito dolino Neckarja, sva mimo Heidelberga prispela do Manheima ob Renu. Tam naju je na krov vzela francoska rečna ladja »Maupassant«, ki naju je spet spustila v vodo v francoskem Strassbourgu. Za plovbo po kanalih in rečicah do Lyona sva potrebovala posebno dovoljenje. Z uradnikom, ki je tipkal »Permit de circulation«, smo živahno razpravljali o najini narodnosti (*nationalité*), saj naju je hotel na vsak način narediti za Jugoslovana, midva pa sva zagotavljala, da sva Slovenca. To je trajalo kar nekaj časa, dokler uradnik ni popustil. Morda ni bil čisto prepričan o svojem geografskem znanju ali pa ga je premagala zgolj lagodnost. Nekaj let pozneje sem ugotovil, da francoski *nationalité* pomeni državljanstvo in ne narodnosti. Še danes hranim dokaz, da sem leta 1965 v Franciji veljal za slovenskega državljanca.

Takrat sem znal le nemško in v Alzaciji so me vsi razumeli. Nekoliko južneje proti Lyonu pa so bili ljudje v razgovoru včasih neprijazni, tu in tam pa je kdo celo čudno pogledal, kot da sva z bratom z drugega sveta. No, Francija mi je od takrat ostala v spominu kot lagodna, čudovita dežela. Zdelo se mi je, da je vse, kar naredijo Francozi nekako skladno z naravo. Zanimivo, da nisem občutil takratnih burnih francoskih političnih dogodkov, spominjam pa se množice spominkov v izložbah s figuro predsednika De Gaula. Kasneje sem bil tam še trikrat, če

Naslovnica posebne številke osrednje francoske rodoslovne revije, ki opisuje rodoslovne raziskave v nekaterih evropskih deželah

ne štejem Korzike, ki pa je zaradi njene divje posebnosti nekako ne morem šteti k Franciji. Celotno moje novonaučeno francoščino na tem otoku niso vedno dobro sprejemali (pa ne zaradi slabše slovnice ...). Gódílo pa mi je, ko je mi je receptorka v avtokampu rekla: »*Vous êtes riches, Slovènes.*« (»Slovenci ste pa bogati.«) Ne vem, ali je imela v mislih takratno odstranjevanje ostankov Adriinega letala nad Ajacciem ali kaj drugega.

Ali obstaja nacionalna genealogija?

Slovenska knjiga *Rodoslovje* (2004) je bila odlično sprejeta tudi na Hrvaškem. Zato smo se dogovarjali, če je morda ne bi kazalo prevesti. Po pregledovanju posameznih poglavij pa je postajalo čedalje jasneje, da bilo treba skoraj vsako poglavje predelati in prilagoditi hrvaškim razmeram. Koliko se obe genealogiji razlikujeta, bo treba še podrobneje primerjati, že sedaj pa je videti, da razlike le niso tako velike in da bi s primerjavo obeh z lahkoto odgovorili na vprašanje, zastavljeno v naslovu.

Ker se je zdelo, da bo odgovor lažje ugotavljati iz **posebnosti v Franciji**, smo želeli najti knjigo, ki bi francosko rodoslovje obdelovala vsaj tako temeljito kot npr. nemški *Taschenbuch für Familiengeschichtsforschung* ali kateri od angleških ali ameriških priročnikov. A smo bili nekoliko razočarani. Težko je verjeti, da dežela s tako izjemno preteklostjo plemiškega rodoslovja, heraldike in drugih sorodnih področij, ne premore knjige, kakršna je slovensko *Rodoslovje*. To je namreč zatrdila gospa, po rodu iz Slovenije, ki že dolga leta živi v Franciji, ko je dobila v roke slovensko knjigo.

Pregledali smo francoske spletne knjigarne. Nekateri naslovi so obljubljali, da bomo našli iskano, toda njihov skromni obseg in skromna vsebina sta vedno znova razočarala. Končno smo svojo željo razkrili staremu znancu Slovenskega rodoslovnega društva Xavierju Guyotu iz Orléansa. Ta je predložil presenetljiv naslov *La Généalogie pour les nuls* avtorja Francisa Christiana, glavnega urednika revije *Généalogie Magazine* (2004, 266 strani). Takšne naslove pri nas prevajamo kot »priročnike za telebane«, a pogosto slaboumen slog teh knjig že vnaprej odbija. Ker ni bilo druge, boljše možnosti, smo predlogu zaupali in bili spet presenečeni: knjiga daleč presega nekoliko posmehljiv naslov. Je urejena sistematično, nekatere obdelane posebnosti pa za začetnike, ki naj bi jim bila namenjena, celo niso nujne (npr. o rodoslovnih sistemih številčenja). Zanimivo je, da ne vsebuje posebnega poglavja o genetskem rodoslovju, kar v rodoslovnem priročniku po letu 2000 ne bi smelo manjkati. S pomočjo te knjige, vzorčnih rodoslovnih revij in množice francoskih spletnih virov bomo torej skušali prikazati **značilnosti francoskega rodoslovja** in jih primerjati s slovenskim.

Najprej je treba opozoriti na pomembno časovno prelo-mnico, ki močno opredeljuje tudi francosko rodoslovje: do meščanske revolucije imamo opraviti z obdobjem, imenovanim *l'ancien régime* (stara ureditev), kasnejše obdobje pa je zelo zaznamovala revolucija; večina novosti je bila uveljavljenih v porevolucijskih letih 1790-92 in jih tudi ponapoleonski režimi niso spreminjali (najznačilnejša je uvedba civilnih matičnih knjig). Šele leta 1791 je uspela Francija vključiti v svojo državo grofijo Venaissin (po okcitansko: *lo Comtat Venaicin, la Comtat*). To je bilo območje okrog Avignona na levem bregu Rhône. Enklava je bila zelo privlačna za Francoze, saj v njej ni bilo vojaške obveznosti in je bila pribežališče za Žide, ki so tam postavili najstarejšo sinagogo v Franciji (Carpentras).

Matične knjige

Do leta 1792 se je v Franciji treba zanesti na župnijske matice (registres paroissiaux, registres de catholicité). Pri teh knjigah je možno seči nazaj do začetka 17. stol. ali največ do sredine 16. stol.; praviloma je to delo uspešnejše v mestih (ne na deželi) in na jugu Francije. Krstne knjige so bile uradno predpisane 1539. Potrebno je bilo še celo stoletje, da so vse vrste matičnih knjig prišle v splošno rabo in da so začeli voditi tudi dvojnike.

Pod starim režimom so bile edine uradne knjige katoliške; muslimanov še ni bilo, židov je bilo malo, protestanti pa so bili prepovedani. Izvirnike so hranile župnije, dvojnike kraljeva sodišča; le-te so najprej prenesli k županom, kasneje pa v novoustanovljene **departmajske arhive** (predvsem v njih je torej treba iskati matične knjige in ne po župnijah ali škofijah).

Leta 1556 je Henrik II. predpisal, da morajo neporočene ženske prijaviti svojo nosečnost; navajanje očeta v

teh evidencah ni vedno zanesljivo. Med 16. in 18. stol. se je izjemno povečalo število najdenčkov, za 19. stol. pa govorijo že o pravi eksploziji tega socialnega pojava. Leta 1640 so v Parizu našli 372 otrok, leta 1772 že 6.790, v letu 1831 pa že 35.863 otrok! Francozi uporabljajo namesto pri nas običajnega izraza *najdenčki* ustrežnejšega: *zapuščeni otroci* (enfants abandonés).

Civilne matične knjige (*l'état civil*) so uvedli 20.9.1792. Vodili so jih župani občin. Krajši čas je veljalo, da so poroke sklepali le v večjih krajih in ne v vsaki komuni. *Code Napoléon* je prvi predpisal, da je treba v krstne knjige obvezno pripisovati opombe o statusnih spremembah, ki so povezane z osebo v rojstni knjigi (priznanje otroka, ločitev), kasnejši predpisi pa so seznam obveznih opomb še razširili (poroka, pozakonitev otroka, posvojitve, smrt, razglasitev za mrtvega, sprememba priimka, popravki vpisov in druge opombe, ki so v interesu rojenca). Tako so v rojstnih knjigah nastajale prave statusne zgodbe, ki so jih prepisovali tudi v dvojnike knjig. Od leta 1989 so te opombe le še v izvornikih, ki jih hranijo komune. Od leta 1945 v rojstno knjigo vpisujejo celotno statusno preteklost posameznika (*l'histoire civile d'un individu*), kar je za rodoslovca odlično gradivo.

Hkrati z uvedbo civilnih knjig so predpisali tudi letne abecedne sezname matičnih vpisov (*tables annuelles*), vsakih deset let pa »desetletni seznam«. S pomočjo teh indeksov zlahka najdemo iskani priimek. Leta 1970 so predpisali, da morajo komune z manj kot dva tisoč prebivalci svoja starejša gradiva shraniti v departmajske arhive (*archives départementales*).

Po uvedbi civilnih knjig (1792) in po konkordatu med cerkvijo in državo (1801) so župniki še naprej vodili matične knjige, ki pa niso imele več javnopravne veljave. Kjer so bile civilne knjige po nesreči uničene, so seveda cerkvene matice nepogrešljive.

Raziskovalce v Parizu čaka posebna težava: 24. maja 1871 so komunardi med umikanjem zažgali mestno hišo in sodno palačo. Uničeni so bili izvorniki civilnih matic za obdobje 1792–1860 in župnijski registri 63. pariških župnij, med katerimi so bile začetne matice celo iz leta 1515. Med osmimi milijoni uničenih vpisov so uspeli rekonstruirati le slabe tri milijone (predvsem tiste iz 19. stol.).

Drugi rodoslovni viri

Francozi so že v preteklosti pogosto zahajali k **notarjem**, in to velja celo za najrevnejše sloje. Ta služba je v Franciji nastala v 15. stol.; pristojna je bila za sestavljanje več kot 150 vrst aktov, ki so posegali v vse vidike posameznikovega življenja (npr. poročna pogodba, sporazumi in pogodbe med družinskimi člani, oporoke, zapuščinski inventarji, donacije, delitve in ločitve premoženja, skrbniške zadeve,

¹ Kdor namerava rodoslovno raziskovati francoske najdenčke, mu v branje priporočajo: *Guide de recherches sur les enfants naturels et abandonnés* (Myriam Provence, Éditions Brocéliande, Paris, 2001). Izšla pa je tudi posebna številka osrednje rodoslovne revije: "Reconstituer la généalogie des enfants abandonnés" (No 187, april-maj 2010).

mladoletniki). Iz davčnih razlogov so že kraljevske oblasti predpisale temeljite notarske delovodnike (vpisnike), zato rodoslovec s pomočjo vpisanih priimkov zlahka najde star notarski spis. Tu gre vedno za izvornike, kajti stranke so dobile le dvojnike, in ti se včasih najdejo v družinskih arhivih. Porevolucijska oblast je položaj notarjev ohranila brez večjih posegov, vpisniške sezname pa so še razširili. Vpisniki in notarski registri so shranjeni v departmajskih arhivih (serija E) in le izjemoma je treba poiskati notarsko pisarno, ki še hrani stare akte. Notarski akti so dostopni po enakih pravilih kot matične knjige: akti, ki so mlajši od sto let, so dostopni le potomcem in tistim, ki izkažejo neposreden pravni interes. Opozarjajo, da je ta iskanja treba opraviti osebno in ne po pošti.

Davčni sezname: stari neposredni davek – *la taille* je veljal le za gosposko; glavarina – *la capitation* je sprva veljala tudi le za gosposko in duhovnike; dvajsetino od vseh dohodkov – *le vingtième* so neučinkovito uveljavljali; solarina – *la gabelle*; davki na pijače in različne druge snovi – *les aides*; carine, mitnine – *les traites*; številne državne davčne pravice – *les droits domaniaux*; gosposčinske dajatve – *les droits seigneuriaux*; cerkvena desetina – *la dime*. Revolucija je to pisano množico davščin spremenila v tri skupine dajatev (nepremičnine, premičnine, trgovina – industrija); davčni podatki utegnejo biti rodoslovno zanimivi, a jih je dokaj težko slediti.

Kot rodoslovni viri so lahko koristni še:

- **kataster** (vzpostavljen 1791);
- **štetje prebivalstva** (redki primeri v starem režimu, zgolj abecedni sezname za davčne namene; pogostejši zaradi potreb sodobne države po revoluciji, vendar nepopolni in deloma izgubljeni; popolnejši šele od 19. stol. dalje);
- **razni sezname** (rekrutov, prostovoljcev, emigrantov, sumljivih, vdov, sirot ...);
- **volilni sezname** (do 1848 le premožnejši moški; ženske in vojaki šele po letu 1948);
- **bolniški sezname** (hranijo jih v departmajskih arhivih; omejitev 150 let po datumu rojstva iskane osebe);
- **sodni arhivi:** fevdalno sodstvo je bilo izjemno zapleteno; upoštevati je treba, da so imeli na jugu Francije zapisano pravo, ki je izhajalo iz rimskega, v ostalem delu države in v večjih krajih juga pa je veljalo običajno pravo; šele revolucija je odpravila to pravno razdrobljenost. Sodni dokumenti stare dobe so v departmajskih arhivih v seriji B, tisti iz revolucionarnega obdobja v seriji L, kasnejši pa v seriji U; pripomočki za iskanje v teh gradivih so zelo pomanjkljivi.

Plemiško rodoslovje in heraldika

Obsežne zbirke plemiških družin so objavljene. Najbolje jih je iskati v nacionalni knjižnici **La Bibliothèque nationale de France (BNF)**; <http://www.bnf.fr/>). Če gre za izrazito lokalno plemstvo, se marsikaj najde tudi v

departmajskih arhivih. Opozarjajo, da »plemiški« dodatki k priimku (*particule nobiliare*; najbolj znan je »de«) niso noben dokaz za plemišvo. V Franciji je okrog 10 tisoč priimkov s takšnim dodatkom, vendar je v resnici le okrog 4 tisoč družin plemiškega porekla (*nobles*). Rodoslovcu priporočajo, naj pregleda fonde **Chambre des Comtes** (serija P), kjer so registrirane podelitve fevdalnih privilegijev (gre za zelo različne fevdalne pravice, za sezname pripadnikov viteških in vojaških redov ipd.).

Heraldika je tesno povezana s fevdalno družbo. Grbi so se pojavili okrog 11. stol. na ščitih oklepljenih vitezov. Le tako so se lahko razlikovali med seboj oz. so se ločevali od sovražnika. Leta 1615 je Ludvik XIII. ustanovil sodni urad za francoske grbe, ki je za celotno kraljestvo prevzel funkcije prejšnjega »*héralds d'armes*«. Urad je vse do revolucije vodila družina d'Hozier. V začetku so smele grbe registrirati le plemiške družine, leta 1696 pa je Ludvik XIV., ki je potreboval več finačnih virov, predpisal, da morajo proti plačilu registrirati svoje grbe vse družine, tudi neplemiške. Še danes je grbovna knjiga (grbovnik) *l'Armorial de Hozier* temeljni vir za preverjanje, ali ima neka družina svoj registrirani grb. V današnji Franciji grbi ne uživajo posebnega pravnega varstva (razen, tako kot pri nas, v povezavi s splošnim varstvom osebnostnih pravic). Blazoniranje, izraz za opisni jezik grbov, izhaja iz Francije (*blasonnement*).

Verske manjšine

Francija je bila v zgodovini izrazito katoliška država. Zato imajo **protestanti** precej težav pri sledenju svojim prednikom; to velja celo za plemiške rodbine. Pri širjenju protestantizma je imel pomembno vlogo *Jean Calvin*, ki je po študiju v Parizu deloval iz Ženeve in je v svojih naukah šel še dlje od Lutrovega. Za razliko od Nemčije, kjer so bili mnogi vladarji protestanti, so francoski kralji dosledno ostajali katoliški. Med francoskimi protestanti je bilo razmeroma malo plemstva, poleg vernikov v ožjem smislu pa so bili med njimi precej zastopani univerzitetno izobraženi ljudje, meščani in umetniki. Na severu so bili protestanti razpršeni, južneje pa je njihovo območje segalo v loku od kraja La Rochelle pri Ženevi, do l'Aunis – le Santonge – le Poitou – le Bordelais – la Guyenne – la Gascogne – le Béarn – le Languedoc – dolina Rhône in Dauphiné. Leta 1545 so v Lubéronu pobili okrog 3000 protestantov. Še več jih je končalo v verskih vojnah, ki so sledile. Šele uredba iz leta 1598 (*l'édit de Nantes*) jim je dopustila župnije, pastore in vodenje matičnih knjig. Protestante so na razne načine omejevali in izrinjali, dokler Ludvik XIV. leta 1685 prejšnje uredbe ni odpravil. Zaradi tega je več kot 200.000 protestantov zapustilo deželo, mnogi pa so se spreobrili v katolištvo. Od takrat je treba protestantske korenine iskati v katoliških maticah ali pa kar v raznih civilnih aktih (poročne pogodbe). Tudi konkubinati niso bili redki. Mrtve so vpisovali kar v katoliške knjige (župnik je v opombi

pogosto omenil protestantsko vero umrle osebe). Tolerančni edikt Ludvika XVI. iz leta 1787 je njihov položaj izboljšal, statusna enakopravnost različnih veroizpovedi pa je bila možna šele po uvedbi civilnih matičnih knjig (od leta 1792).

Če ne gre drugače, je za rodoslovne raziskave možen vir protestantski zgodovinski center (*Bibliothèque de la Société de l'Histoire du Protestantisme française*, 54, rue des Saints-Pères, 75007 Paris), morda tudi mornariški arhivi (galeje, za moške) in arhivi zaporov (zlasti za zapornice).

Alzaški protestanti so imeli nekoliko drugačno usodo. Ta provinca je postala francoska leta 1648 in Ludvik XIV. ji ni mogel vsiliti katolicizma tako kot preostali Franciji. Zato so v tej deželi neprekinjene serije matičnih knjig, zapisane največkrat v nemščini in pisane v gotici (kar ni prevelika težava za slovenskega rodoslovca, večji problem pa je za francoskega). Kalvinski protestantizem je bil najizrazitejši v mestu Mulhouse.

Tako kot protestantske, je tudi **židovske korenine** težko slediti. Francoski kralji so večkrat uradno izganjali Žide, zadnjič leta 1394. Zato jih je bilo v času starega režima razmeroma malo oz. do začetka 19. stol. manj kot 50.000. Do njih so bili strpni na papeških ozemljih okrog Avignona, v Alzaciji in Loreni, v Bordeauxu in Bayonneu. Do 18. stol. med Židi družinski priimki niso bili ustaljeni. Šele Napoleon je leta 1808 predpisal, da morajo privzeti dokončno ime in priimek. To so storili pred županom, registre priimkov pa so vodili v dvojniku; eden je bil v komuni, drugi pa na sodišču prve stopnje. Nekateri so legalizirali dotedanje priimke, drugi pa so izbrali drugačnega (vsekakor ni utemeljeno splošno trditi, da izvirajo francoski židovski priimki iz leta 1808). Tudi v Franciji opozarjajo, da je večinoma zgrešeno vnaprej trditi, da je neki priimek »židovski«, saj enake priimke nosijo tudi nežidovske družine.

V Franciji sta bili dve veliki skupini Židov. **Sefardski** so pribežali iz Španije. To ime se je kasneje razširilo na vse mediteranske Žide in tiste z Bližnjega vzhoda (*séfarde* pomeni v hebrejščini Španija). Njihov jezik je bil hebrejsko-španski, v Severni Afriki pa hebrejsko-arabski. **Aškenazi** so po poreklu iz Nemčije, Avstrije, Poljske in Vzhodne Evrope (*ashkenaze* pomeni v hebrejščini Nemčija); njihov jezik je hebrejsko-nemški *jidiš*. V Alzaciji in Loreni so uporabljali hebrejsko-alzaško varianta jidiša. Našteti jeziki so značilna ovira pri židovskem rodoslovju. Mnogi sefardski Židi so kmalu postali francoski državljani, precej se jih je priselilo v Francijo po tem, ko je Alžirija postala neodvisna (1962). Od druge pol. 19. stol. se je zaradi preganjanja iz Vzhodne Evrope v Francijo priselilo tudi precej Aškenazijev.

Zaradi selitev in preganjanj se mnogi židovski rodoslovni viri niso ohranili. **Knjige obrezovanj** dečkov so hranile družine rabinov. Pogosto so bile v obliki majhnih beležnic, ki jih je bilo možno zlahka prenašati. Pisane so dokaj nečitljivo, v hebrejskem jeziku in s hebrejskimi datumi. Za hčere ni podobnih evidenc. Zapisov porok (*kétouba*, mn.

kétoubot) niso podpisovali, bili pa so namenjeni predvsem varstvu žena, če bi prišlo do ločitve. Zato je tak zapis hranila ženina družina. Rodoslovno gledano so bogatejši maroški *kétoubot*, ki včasih opisujejo prednike mladoporočencev vse do španskih korenin. Verske ločitve porok so zapisane v aktih z imenom *guet*; od teh je nekaj ohranjenih.

Za Alzacijo so ohranjeni abecedno urejeni popisi Židov iz leta 1784, za Comtat venaissin pa so registri iz 18. stol. shranjeni v departmajskem arhivu Vaucluse. Imena Židov je možno najti tudi v popisu prebivalstva iz leta 1872, ki je omenjal tudi versko pripadnost, in v gradivih o naturalizaciji priseljencev. Mnogi rodoslovni dokumenti židovskih skupnosti so v osrednjem zgodovinskem arhivu v Jeruzalemu in v muzeju diaspore v Tel Avivu. Sicer pa je židovsko rodoslovje v svetovnem merilu odlično organizirano in ga je možno spremljati tudi po internetu.

Muslimanov do revolucije v Franciji skoraj ni bilo. Njihova vera ni poznala pisnih registrov, ki bi bili primerljivi z evropskimi matičnimi knjigami. Spomin na nekaj generacij prednikov se je ohranjal z ustnim izročilom, datumi pa so bili le približni. Dokončne družinske priimke so sprejeli šele v začetku 20. stol., mnogi pa so bili ob vpisovanju v civilne matice popačeni. Civilne matične knjige so se postopoma uveljavile tudi v severnoafriških državah; pred tem ni bilo nobenih pisnih virov. Po osamosvojitvi Alžirije so mikrofilmne matice shranili pri osrednji matični službi v Nantesu (tudi Evropejci in Židje); to velja tudi za Maroko in Tunizijo do leta 1956.

Priseljenci

V času starega režima je bila za umetnike, intelektualce, znanstvenike, trgovce pa tudi bogate meščane privlačna prestolnica Pariz. Za 19. in 20. stoletje so značilna močna ekonomska priseljevanja manj kvalificiranih delavcev, ki so jih potrebovali za delo v rudnikih in v industriji (prihajali so iz francoskih kolonialnih ozemelj in iz drugih dežel).

Za pridobitev statusa meščana je bilo v srednjem veku vse do 17. stol. potrebno pridobiti soglasje mestnih oblasti (*lettre de bourgeoisie*). Priseljenec je v starem režimu za pridobitev državljanstva potreboval kraljevo naturalizacijsko pismo (*lettre de naturalité*). Ti postopki niso bili nikoli določno predpisani in njihovo gradivo je razpršeno **po različnih arhivih**. Zato je iskanje zamudno in zahteva vztrajnost. Najbolje ga je začeti v Državnem arhivu. Včasih so bili naturalizacijski postopki povezani s postopkom za pridobitev plemiškega položaja, z dovoljenjem za kakšno posebno gospodarsko dejavnost ipd.

Po revoluciji so se postopki precej spremenili. Pogosto je treba najprej iskati vloge za **dovoljenje za prebivanje**, kar je bilo obvezno od leta 1849 do 1927. Vloge so naslavljali na departmajsko prefekturo glede na kraj prebivanja. Ti dosjeji so v **departmajskih arhivih** in so rodoslovno izjemno zanimivi (matični podatki, »politično prepričanje«, premoženje, podatki o vojaški službi, podatki o morebitnem

predkaznovanju, o preteklih zaposlitvah ipd.). Do leta 1945 je vzporedno, lastnočasno napisano vlogo obravnavalo še ministrstvo za pravosodje (*ministère de la Justice*), a to zanimivo gradivo je težje najti.

Francoski priimki

Tudi v Franciji ugotavljajo, da so priimki večinoma starejši od prvih pisnih rodoslovnih virov, zato rodoslovec le izjemoma najde prvega nosilca priimka. Najprej je priimke uvedla gosposka, ko so imenu dodali ime fevda. Ko se je fevd dedoval, se je dedoval tudi priimek. Toda dva brata sta na ta način lahko imela različna priimka. Drugi priimki so nastajali prej na jugu kot na severu in prej v mestih kot na deželi. Uvedba krstnih matičnih knjig leta 1539 je pospešila, da so se priimki ustalili. Tudi v Franciji so primeri, da so isti priimek zapisovali na različne načine (npr. ista izgovorjava, vendar različni zapisi: Gautier – Gauthier). Za južne dele države je bila značilna feminizacija ženinoga priimka (m. *Roux* – ž. *Rousse*, *Clavier* – *Clavière*).

Priimke delijo po nastanku v štiri glavne skupine:

- *izimenski priimki*: največkrat iz imen germanskega ali latinskega porekla (Bernard fils de Guillaume, iz katerega je ostal le *Bernard Guillaume*; *Alamartine*, *Degeorges*; *Martin* iz imena rimskega boga Marsa je celo najpogostejši francoski priimek);
- *priimki po kraju prebivanja*: najprej so se pojavili med gosposko, kasneje pa so nastajali v vseh družbenih slojih; star priimek te vrste sam po sebi ne dokazuje plemiškega porekla njegovega nosilca; nekateri priimki te vrste lahko rodoslovca neposredno usmerijo k prvotnemu arealu priimka, nekateri pa so presplošni, da bi kaj pomagali: takšni so npr. *Dubois* – »iz gozda«, *Lafontaine* – »pri vodnjaku«, *Deschamps* – »s polja«;
- *priimki iz poklica, dejavnosti*: priimek se je pogosto obdržal zato, ker se je tudi poklic prenašal z očeta na sina; večina teh priimkov je zelo razvidnih – *Boulangier*, *Boucher*, *Fournier-Faure-Fèvre-Lefèvre-Favre-Ferrand*;
- *priimki iz vzdevka*: ti priimki so številni in lahko označujejo dejansko lastnost nosilca ali pa njegovo nasprotje: *Legrand* je bil morda majhen; *Lebon* – »dober«, *Leriche* – »bogat«; v to skupino spadajo tudi priimki po živalskih in rastlinskih imenih; nekateri precej »neprimerni« priimki iz te skupine so skozi stoletja izginjali.

V francoskih pokrajinah, ki so bile državi priključene kasneje, in v pokrajinah z zelo izrazito lastno zgodovinsko oz. lokalno jezikovno identiteto so številni »nefrancoski« priimki, ki jih razumejo le v teh okoljih (npr. Alzacija, Baskija, Bretonija). Priimki so tesno povezani tudi s širjenjem francoskega jezika: šele leta 1539 je bila **francoščina uvedena kot uradni jezik** namesto latinščine; leta 1790 je komaj eden od desetih prebivalcev govoril zares francosko, četrtina pa francoščine sploh ni znala! Zato je treba razlago za izvor kakega francoskega priimka pogosto iskati v

nefrancoskih jezikih (*Muller*, *Garcia* in *Martinez* so npr. med najpogostejšimi francoskimi priimki).

Tudi francoski rodoslovci se sprašujejo, kako se bo po stoletjih preprostih pravil dedovanja družinskega priimka razvijalo poimenovanje ljudi, saj se v novejšem času rodi veliko otrok zunaj zakonske zveze, starši pa dajejo otrokom vse mogoče kombinacije priimkov. Zgolj priimek preprosto ne bo več zanesljiva opora pri raziskovanju.

Republikanski koledar

V Franciji so že po dveh mesecih vzpostavitve **gregorijanskega** koledarja pristopili k temu koledarju (9. decembru 1582 je sledil 20. december). Francoska posebnost pa je **republikanski** koledar, ki je veljal le 13 let (od leta 1793 do 1.1.1806, ko je bil spet uveljavljen gregorijanski koledar). Leto se je začelo že 22.9.1792, zato v nobenem aktu ni datuma iz prvega leta (1.). Rodoslovcem zaradi preglednosti odsvetujejo zapisovati zgodovinske dogodke po republikanskih datumih (razen kot zanimivo ilustracijo).

Rodoslovna društva

V Franciji je nekaj sto rodoslovnih društev in regionalnih združenj. Kateri od teh organizacij naj se pridruži rodoslovec? Nasvet je zanimiv: bližjemu zato, da si v stalnem stiku z drugimi rodoslovci – strokovnjaki in morda še enemu ali dvema, ki delujeta na območju, kjer bo treba največ raziskovati (temu nasvetu sledijo številni rodoslovci).

Več kot 150 društev ali združenj je povezanih v Francosko rodoslovno federacijo. Ta skrbi za ohranjanje nacionalnega pomena rodoslovne dejavnosti, za povezavo z arhivi in z zakonodajalcem, za rodoslovne standarde in kodeks rodoslovne etike, vsaki dve leti pa organizira nacionalni rodoslovni kongres (teh je bilo že 20!).

Rodoslovna periodika

Tudi v kioskih sta na voljo reviji *La Revue française de Généalogie* (dvomesečnik) in *Généalogie magazine* (mesečnik). Veliko podatkov o njiju dobimo, če ju poiščemo v spletnem iskalniku. Vsebinska se ne razlikuje dosti od drugih podobnih rodoslovnih glasil. Manj razširjeni sta glasila, ki sta dostopni samo naročnikom: *Héraldique & Généalogie* (štirikrat letno, od leta 1969) in *L'intermédiaire des chercheurs et curieux* (mesečnik za raziskovalce vsega starega, od leta 1864). Tudi ti dve reviji najdemo na spletu.

Več kot sto glasil, zelo različnih po vsebini, izdajajo francoska rodoslovna društva oz. njihova regionalna združenja. Ta glasila je treba poiskati neposredno pri njih.

Rodoslovni računalniški programi

Tudi za nas so zanimiva francoska priporočila glede izbire rodoslovnega softvera (*les logiciels généalogique*). Osnovnega izbirnega kriterija ni v seznamu priporočil, je pa viden s seznama priporočenih rodoslovnih programov: med njimi ni nobenega, ki ne bi deloval v **francoščini**.

Podobno izhodišče zagovarjamo tudi v Sloveniji, čeprav je pri nas drugače, saj nimamo izvirno slovenskega programa in se moramo zato opirati na prevedene. Francozi imajo kar nekaj lastnih programov (GénéaTique, Hérédis, Parentèle, Geneweb, med prevedenimi omenjajo ameriškega PAF).

Priporočajo tale merila za izbiro softvera:

1. program naj omogoča delo s formatom GEDCOM (prenosljivost podatkov);
2. število možnosti, ki jih ponuja program (a je vprašanje, kako naj se o tem odloča začetnik);
3. izbrati je treba program, ki je na trgu že dalj časa (ob tem je večja verjetnost, da bo tudi preživel); kakšna je kakovost sprotne pomoči prozvajalca programa?;
4. pridružiti se je treba rodoslovnemu društvu in izbrati program, ki ga uporablja večina;
5. preskusiti kaže brezplačno poskusno verzijo programa.

Rodoslovne knjižnice in knjigarne

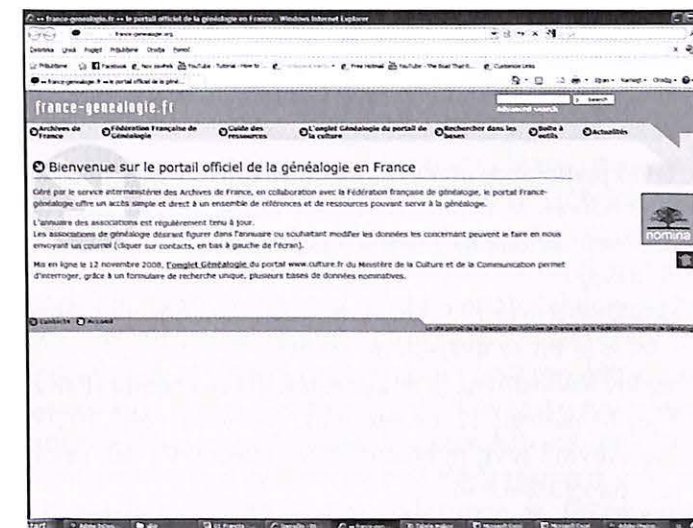
Tudi v Franciji opozarjajo, da rodoslovec v knjižnicah najde zanimive podatke o socialnem okolju svojih prednikov. Za ta namen so posebno pomembne **krajevne (lokalne) knjižnice**, kjer so na voljo krajevne monografije, ki pričajo o pokrajini, njenih prebivalcih, o prelomnih dogodkih, epidemijah ipd.

La Bibliothèque généalogique de Paris (www.bibgen.org/; 3, rue de Turbigo, 75001 Paris) pravzaprav ni knjižnica v običajnem pomenu, saj pri njih ne gre toliko za knjige kot za rodoslovne zbirke podatkov. Tukaj najdemo:

- sistematične prepise matičnih knjig,
- infomacije o več kot 200.000 družinah,
- zbirko več kot sto rodoslovnih revij in glasil,
- 400.000 družinskih oznanil,
- dnevno kroniko časopisa Figaro (smrti, poroke, rojstva, družinske objave ...) od leta 1945,
- več stotin mikrofilmanih starih registrov, redkih in razprodanih knjig.
- priročnike za rodoslovno delo,
- tiske zasebnih fondov in asociacij.

Objavljajo indeks priimkov iz njihovih zbirk in druge pripomočke za iskanje. Začetni obisk je sicer brezplačen, kasneje pa je treba nekaj prispevati.

Dela, ki se ukvarjajo z rodoslovjem, so v mnogih francoskih knjigarnah, a najbolj znana med njimi je **Librairie de la Voûte** (24, rue de la voûte - 75012 Paris, www.librairie-genealogique.com). Po spletu lahko snamemo brezplačen, več kot 30 strani obsežen katalog rodoslovnih priročnikov in del z drugih stičnih področij (format PDF). Če smo uvidoma ugotovili, da imajo Francozi razmeroma malo temeljitih, splošnih vodnikov za rodoslovje, pa je neverjetno bogata izbira specializiranih priročnikov, ki so krajši po obsegu in tudi cenejši: adresarji društev, arhivov, poklicnih rodoslovcev; paleografija, arhivski vodniki, regionalne raziskave,

Uradni francoski rodoslovni vhodni spletni portal

rodoslovje verskih manjšin, priročniki za raziskovanje v drugih državah, priimki in nasploh imenoslovje, vodniki po nekdanjih in današnjih komunah in župnijah, zgodovina posameznih družin in znanih osebnosti, plemiške družine posameznih krajev in regij, dela o starih poklicih, heraldika, obrasci in vnaprej tiskani rodoslovni prikazi, računalniški rodoslovni programi, zbirke zgodovinskih podatkov na zgoščenkah, kronologije. Verjetno je to celo bogatejša ponudba od slovite nemške založbe Degener Verlag.

Rodoslovje po internetu

Francoski predhodnik interneta *le Minitel* se postopoma umika internetu. Vse njegove rodoslovne vsebine (3617 Genealogy, 23 milijonov aktov med letoma 1539 in 1904) so dostopne tudi po internetu. Glede mormonskega spleta ugotavljajo podobno kot v Sloveniji: razmeroma malo je podatkov o francoskih/frankofonskih družinah, čeprav se stanje izboljšuje.

Uradni francoski rodoslovni vhodni spletni portal je www.france-genealogie.org/. Leta 2003 sta ga postavili Francoska rodoslovna federacija in Direkcija francoskih arhivov². Kazalo uradnega portala omogoča dostop do teh naslovov:

- francoski arhivi (tudi arhivi po spletu),
- Francoska rodoslovna zveza (*Fédération Française de Généalogie*),
- pridružena društva in regionalne zveze (153),
- nepridružene asociacije (112),
- rodoslovni založniki, knjižnice, knjigarne,
- dostop do področja »rodoslovje« na francoskem državnem portalu za kulturo www.culture.fr,

² V tem se vidi odnos države do rodoslovja: za Francoze je rodoslovje dejavnost nacionalnega pomena (podobno, kot je npr. na Hrvaškem), medtem ko se v Sloveniji država ne zmeni niti za rodoslovno društvo, niti za njegov časopis ali za kake druge kulturno-raziskovalne dejavnosti rodoslovcev.

- dostop do nacionalnih, regionalnih in lokalnih zbirk rodoslovnih podatkov (*Bases de données*),
- naslov, kjer je objavljen kodeks rodoslovne etike (*Code de déontologie du Généalogiste*, 2000).

Tretji pomemben uradni naslov je <http://www.genefede.org/> (*Fédération Française de Généalogie*, več kot 150 pridruženih asociacij). Posamezna področja na tem naslovu obravnavajo:

- aktualnosti in prireditve (vsebine nacionalnih kongresov – letos je bil že dvajseti po vrsti!),
- naslov Rodoslovnega dokumentacijskega centra (Pariz, Tour Scandicci, 22. nadstropje), kjer je na voljo 10200 rodoslovnih revij in brošur, 200 rodoslovnih del, nekaj tudi na zgoščenkah ...,
- nasvete za rodoslovce začetnike,
- naslove pridruženih društev in zvez,
- pedagoške nasvete za rodoslovno vzgojo,
- nekaj povezav za rodoslovno pomoč v drugih državah ...

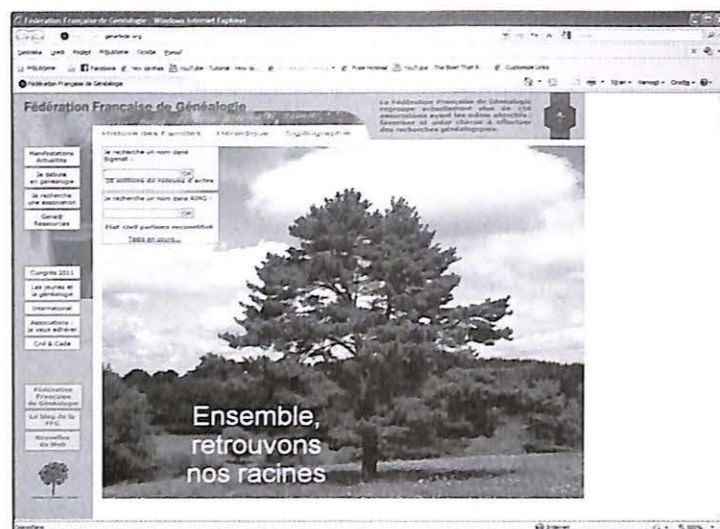
Med drugimi vsefrancoskimi spletnimi mesti je treba omeniti bogat portal www.francegenweb.org/, na katerem je odlično strukturirana množica spletnih naslovov za rodoslovje in druge stične vede. Dostop do francoskih rodoslovnih zbirk in še marsikaj drugega omogoča tudi www.geneanet.org/. To je le nekaj glavnih spletnih naslovov, ki jih pri Francozih rodoslovec nikakor ne sme spregledati.

Nacionalne zbirke podatkov

Naslovi teh zbirk so tudi na www.france-genealogie.org/. Rodoslovna društva sama skrbijo za ogromno zbirko, »indeks seznamov civilnih matičnih knjig« (od začetka do 20. stol.); zbirka se stalno dopolnjuje in vsebuje že več kot 29 milijonov aktov. Naslov: www.bigenet.fr/. V okviru nacionalnih zbirk štejejo še npr. nosilci častne legije, sezname vojakov, odlikovancev, naturalizacije, spremembe priimkov, podelitve plemstva, spregledi za poroke, dotacije in še številne druge zbirke (tudi regionalne).

Francoski arhivi

Tudi tam velja, da se mora rodoslovec temeljito poučiti o tem, kje in kaj bi rad našel. Stanje **občinskih arhivov** je zelo različno. Tudi o tem se je treba že vnaprej temeljito prepričati. Med 36000 francoskimi občinami jih le kakšnih 400 premore ustrezno arhivsko službo in infrastrukturo. V manjših občinah je arhivar kar župan ali kak uslužbenec. Občine z manj kot 2000 prebivalci morajo departmjskim arhivom izročiti civilne matične knjige, ki so starejše od 150 let, in katastrske registre, ki niso v rabi več kot 30 let. Najdejo pa se celo občine, ki se kljub neurejeni službi nočejo odreči svojemu arhivu. Klasifikacija občinskih gradiv je enotna za celo Francijo, deli pa se na staro gradivo (pred letom 1790) in sodobno (1790–1940). Za rodoslovce so zanimive zlasti klasifikacijske skupine E (civilne matice) in GG (župnijski registri). V večjih

Francoska rodoslovna federacija

krajih imajo podrobnejše inventarje, v manjših pa se je treba zanesti na spomin vodje arhiva, kar žal ni vedno prijazna možnost.

Departmjski arhivi so v glavnem kraju departmja (razen nekaterih dislociranih depojev). Raziskovalci pohvalijo njihovo infrastrukturo, vodnike, inventarje in priročnike. Obisk je prost in brezplačen, izkazati se je treba le z osebnim dokumentom.

Škofjski arhivi so zasebni in niso centralizirani. V njih utegne biti zanimivo gradivo cerkvenih sodišč (dispenz, razveljavitev zakonske zveze ipd.), pastoralnih vizitacij ipd. Sicer pa ti arhivi nimajo takšne arhivske vloge kot slovenski.

Vojaški arhivi so bili do ustanovitve Državnega arhiva na vojaškem ministrstvu (*de la Guerre, de la Défense*). Gradiva iz časov starega režima so redka; ohranjeni so arhivi elitnih enot (mušketirji ipd.). V občinskem arhivu kakšnega večjega kraja so morda plačilni sezname vojakov. Bogatejši so departmjski arhivi, še zlasti, če je šlo za vojaško pomemben sedež. Od revolucije dalje so številnejši sezname vojaštva, v katerih so tudi podrobni osebni in družinski podatki. Vsebina teh seznamov je še bogatejša po uvedbi splošne vojaške obveznosti leta 1905. Zgodovinska služba kopenske vojske (SHAT: *Le Service historique de l'Armée de terre*) je v gradu Vincennes (Val-de-Marne); če vojakova vojaška enota ni znana, je iskanje praktično brez možnosti. Tudi arhiv mornarice je v istem gradu. Stara vojaška pristanišča so hkrati pomorske regije: Cherbourg, Brest, Lorient, Rochefort in Toulon. Sezname enot oz. ladij so zelo izčrpni. Vojaško letalstvo je nastalo šele leta 1934, zato njihovi arhivi še niso dostopni.

Informacijski center državnega arhiva (CARAN: Le Centre d'accueil et de recherche des Archives nationales, 11, rue des Quatre-Fils, 75004 Paris) hrani milijarde dokumentov in je popolnoma informatiziran. Na podlagi osebnega dokumenta, ki ima fotografijo, takoj izdelajo

dovolilnico za vstop (dnevna je brezplačna). V tem arhivu je morda rodoslovno manj neposredno zanimivih gradiv, a je zato tem bolj pomembno vedeti, kaj in kje iskati. Pri tem pomagajo številni iskalni pripomočki. V posebnih depojih so npr. gradiva za francoska prekomorska ozemlja (Aix-en-Provence) in za diplomatski arhiv (Paris in Nantes).

Zapuščinski rodoslovci

V Sloveniji prevzame zapuščino, ki ostane brez neposrednih dedičev, država³. Tudi v Franciji je tako, vendar pred tem notar, ki upravlja zapuščino, s pomočjo posebnega rodoslovnega izvedenca (*le généalogiste successoraux*) preveri, če obstajajo živi dediči do šestega kolena (to je predpisana omejitev). Izvedenec je plačan po odstotkih iz predpisane tarifne tabele. V Franciji je letno okrog osem tisoč takšnih primerov⁴. Zapuščinski rodoslovni izvedenec seveda ne išče mrtvih prednikov, temveč žive dediče, zato pri rodoslovnih raziskavah ni pravi naslov za pomoč. Za iskanje prednikov so usposobljeni družinski poklicni rodoslovci (*les généalogistes familiaux*).

Odgovor na vprašanje o nacionalni genealogiji

Povzemimo nekatere primerjane vidike:

Osebni podatki: V Franciji je široko uveljavljena omejitev glede pregledovanja podatkov, ki so mlajši od sto let, vendar večino časovnih omejitev že precej skrajšujejo. Najbolj je to vidno pri spremenjenem zakonu o javnih arhivih iz leta 2008 (Loi No 2008-696), kjer so npr. podatki iz rojstnih in poročnih matičnih knjig prosto dostopni že 75 let po zadnjem vpisu, knjige umrlih pa so dostopne brez časovnih omejitev! Ta francoski zakon bi lahko bil vzor tudi za slovenska prizadevanja glede dostopnosti arhivskega gradiva.

V Sloveniji 100-letna omejitev nikjer ni izrecno predpisana, je pa uveljavljena v cerkvenih arhivih; za civilne matične knjige so predpisani drugačni, krajši roki omejitev (predpis o matičnem registru); pri cerkvenih maticah, ki jih še uporabljajo državni organi, je dostopnost podatkov včasih odvisna od proste odločitve uslužbenca, enako velja glede položaja rodoslovca kot »raziskovalca«, ki naj bi imel na podlagi zakona o matičnem registru pri pregledovanju podatkov ugodnejši položaj.

Matične knjige: V Franciji je revolucija s civilnimi knjigami že zgodaj posegla v sistem matičnih knjig, pri nas se je to v celoti zgodilo šele kakšnih 150 let kasneje (razen na nekaterih območjih in v nekaterih krajših časovnih obdobjih). Čeprav tudi pri nas v maticah najdemo opombe o statusnih dogodkih, nikoli nismo imeli predpisanega obsežnega sistema opomb, kot je bilo to v Franciji. Sistem

3 130. člen Zakona o dedovanju: "Če se po preteku enega leta od objave oklica ne zglaš noben dedič, se zapuščina razglasi za lastnino Republike Slovenije in izroči pristojnemu organu Republike Slovenije."

4 Tudi v Sloveniji se obeta podobna ureditev dedovanja, saj je minister za pravosodje že imenoval nekaj rodoslovnih izvedencev.

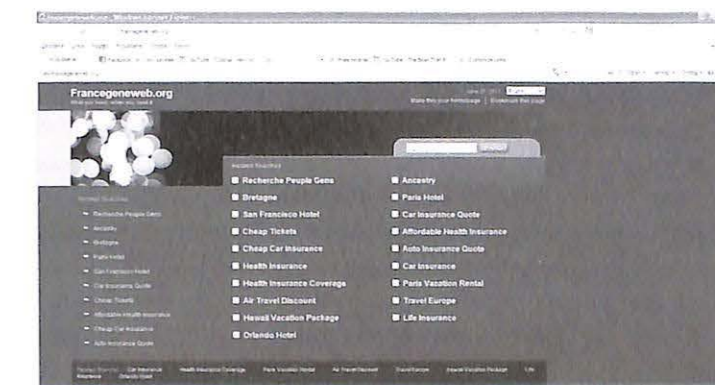
arhiviranja matic je v Franciji in Sloveniji različen. Škofjski arhivi imajo v obeh državah različno arhivsko vlogo.

Pravni sistem: V Sloveniji običajno pravo ni imelo nikoli tako obsežnega vpliva kot v Franciji; Slovenija načeloma spada v območje pisnega prava, ki je pod vplivom rimskega.

Položaj rodoslovja: V Franciji je rodoslovje pomemben del kulturne identitete in je dejavnost nacionalnega pomena; rodoslovna federacija, regionalne zveze in društva ter ne nazadnje glavni rodoslovni spletni portali delujejo v tesni povezavi z državnimi arhivskimi in kulturnimi institucijami. V Sloveniji pa država rodoslovja ne podpira; edina institucija, ki je doslej vidno podpirala Slovensko rodoslovno društvo je Svetovni slovenski kongres, katerega položaj in vpliv pa je precej odvisen od političnih razmerij v državi. Organiziranost francoskega rodoslovja je sistematična, premišljena, zastavljena obsežno in dolgoročno (stotine društev); slovensko rodoslovje pa temelji na delu nekaj posameznikov, brez dolgoročnega koncepta skupinskega dela. Glasilo SRD in druge dejavnosti so zato videti uspešne le v primerjavi z nekaterimi rodoslovno še slabše organiziranimi deželami.

Drugi rodoslovni viri: V Franciji so izjemno pomembni *notarski arhivi*, medtem ko so le-ti v Sloveniji skoraj zanemarljivi. Vidi se, da so bile slovenske dežele le province v staroavstrijski državi, zato so njeni vojaški viri delni in manj obsežni; večina pomembnih virov je v osrednjih arhivih sosednjih držav.

Plemstvo – heraldika: Francija je imela obsežno plemstvo z rastočo francosko identiteto; temu primerni so tudi viri za njihovo genealogijo. V Sloveniji je bilo plemstva s »slovensko identiteto« zanemarljivo malo oz. je to iz »razrednih« razlogov še vedno stvar preučevanja. V vsakem primeru so slovenski viri v zvezi s tem tesno povezani z nemškimi kulturnim območjem in z arhivi sosednjih držav. Francoska heraldika ima izjemno tradicijo. Na slovenskem ozemlju nikoli ni bilo omembe vredne heraldične institucije in tudi novejši poskusi, da bi to področje strokovno in organizacijsko bolje uredili, so omejeni na redke posameznike, ki delujejo bolj kot ne zasebno.

Množica spletnih naslovov za rodoslovje in druge stične vede

Verske skupine: Francija je imela burna obdobja, v katerih so spremenljivo obravnavali Žide, protestante in muslimane, kar se odraža tudi pri včasih zapletenem raziskovanju njihovih genealogij. V Sloveniji so bile te skupine razmeroma maloštevilne in slovenskemu ozemlju – razen protestantov Trubarjevega časa – ne dajejo tako izrazitega pečata kot v Franciji. Katolištvo je v zgodovini enako prevladovalo tako v Sloveniji kot v Franciji.

Priseljenci: Francija je bila zlasti v nekaterih obdobjih poudarjeno imigracijska dežela, kar za Slovenijo ne moremo reči (razen po letu 1945, ko je bilo poleg običajne ekonomske imigracije prisotno raznarodovalno naseljevanje vojakov, carinikov in drugih uslužbencev iz drugih jugoslovanskih pokrajin). Zgodnje kolonizacije slovenskih ozemelj so bile pred časom, ko so nastajali pisni rodoslovni viri, kar pa ni ovira, da ne bi koristno uporabili metod genetske antropologije.

Priimki: V Franciji imajo veliko nefrancosko zvenečih priimkov; to so francoski priimki, ki izhajajo iz obrobnih in drugih pokrajin, s poudarjeno lastno, »manj francosko« identiteto. Francoščina se je razmeroma pozno uveljavila kot uradni jezik v vsej današnji Franciji. Francosko imenoslovje je bogato in temu ustrezno zastopano tudi po svetovnem spletu. V Sloveniji je nastajanje in zapisovanje priimkov (razen na nekaterih obrobjih) tesno povezano z vplivom nemščine. Pomembno narodnozavedno vlogo so pri tem odigrali slovenski duhovniki (kot matičarji in prvi šolniki). Slovensko imenoslovje bi bilo treba povezati, da bi združili vsa dosedanja posamična prizadevanja. Tudi na tem področju država ne vidi pomembnega nacionalnega kulturnega potenciala.

Razno: Tudi v Sloveniji prevladuje mnenje, da je treba uveljaviti *rodoslovni softver* v lastnem jeziku. Francija ima izjemno bogato izbiro rodoslovne *strokovne literature*. Slovenija je omejena na kakšna tri dela, ki skušajo pokriti tudi zelo specialna stična področja. Slabo organiziranemu slovenskemu rodoslovju je primerna tudi *spletna predstavitev rodoslovja*: osrednjega slovenskega portala ni, je le nekaj posamičnih, nepovezanih prizadevanj.

O *nacionalnih zbirkah* rodoslovnih podatkov v Sloveniji praktično ne moremo govoriti. Deloma je vzrok v zaprtosti cerkvenih arhivov, ki se še niso ogreli za zamisel, da bi podatke prenesli v računalniške (digitalizirane) zbirke, čeprav bi delo z veseljem brezplačno opravili rodoslovci. Že zdavnaj bi lahko začeli graditi *register slovenskih izseljencev* (gre za končno število oseb!) in še marsikatero nacionalno spletno zbirko. Vsekakor družba ne zna izrabiti velikega potenciala amaterskih rodoslovcev, ki bi lahko opravili pomembno delo pri graditvi nacionalnih zgodovinskih zbirk podatkov.

Sklep: iz zbranih dejstev lahko povzamemo, da ima genealogija v Franciji veliko posebnosti, ki ji dajejo **nacionalni značaj**. Za razliko od Francije na Slovenskem rodoslovje ne šteje med nacionalno-kulturno pomembna raziskovalna področja.

Nekaj ključnih besed za francosko rodoslovno iskanje:

abandon (d'enfant)	zapustitev (otroka)
adoption	posvojitve
archives	arhivi, gradiva
archives nationales	državni arhiv
armée de terre	kopenska vojska
baptême	krst
bases de données	zbirke podatkov
bourgeois	meščan, meščanski
cadastre	kataster
cimetière	pokopališče
clergé	duhovščina
communale	občinski
conscription	vojaški popis
cousinade	srečanje (sorodnikov)
curé	župnik
décédé	pokojnik
département	departman (okrožje)
diocèse	škofija
état civil	civilna matica
faire-part	družinsko oznanilo
fief	fevd
généalogie	rodoslovje
germains	sorojenci
index	abecedno kazalo
juives	židje
justice	sodstvo
logiciel	računaln. program
maire	župan
mariage	poroka
marine	mornarica
mention marginale	opomba v matici
minute	izvirnik notar. akta
musulman	musliman
naissance	rojstvo
naturalisation	naturalizacija
noble	plemiški
nom	priimek
onomastique	imenoslovje
parentèle	skupina sorodnikov
paroisse	župnija
paysan	kmet
recensement	štetje, popis
registres paroissiaux	župnijske matice
RPR	protestanti (kratica)
seigneurie	fevd. gospostvo

Franc Kosmač iz Gameljn, stoletni veteran Radeckýjevih »zibcenarjev«

Jurij Šile

Starost 100 let in več je bila v času do I. svetovne vojne – in je tudi še danes – redka. Na enega od njih, ki jo je dočakal, sem naletel pri rodoslovnem raziskovanju župnije Šmartno pod Šmarno goro. Po naključju sem nedavno prebral vest, ki jo je 1. avgusta 1912 objavil časnik *Slovenski narod*, in sicer, da je 30. julija 1912 popoldne umrl po kratki bolezni v Kranju upokojeni cestar Franc Kosmač, najstarejši prebivalec mesta, dosegel je redko starost 100 let in 7 mesecev.

Franc Kosmač se je rodil 2. decembra 1811 pri Klincu v Zgornjih Gameljnah, h. št. 5 (kasneje 12, danes 43) kot »francoski državljani«. O Francozih je znal kasneje povedati, da je slišal kot otrok, da so bili jako pravični in da so z vso silo delali na tem, da iztrebijo iz dežele vse nevarne in hudobne ljudi. Njegova starša sta bila Janez Kosmač (1779-1855) in Marija Breclj (1786-1818), ki sta se poročila 1804 v Šmartnu pod Šmarno Goro. Franc je bil četrtorojenec. Kmalu po porodu šestega otroka je mati Marija umrla in oče se je še istega leta poročil s Špelo Jeras (1792-1854). Tako je Franc dobil še polsestro in štiri polbrate.

Dvajsetletnega so 1831 potrdili v vojake in sicer k 17. pehotnemu polku. Ta avstrijski pehotni polk je bil ustanovljen 1674 in je tesno povezana z mestom Ljubljana. Tu je bil od 1817, po prihodu s Češke, njegov štab in naborni center. Večino moštva so sestavljali Slovenci, saj je imel svoje naborno območje na Gorenjskem, Dolenjskem, Notranjskem in v Beli krajini. Zato se ga je kmalu prijelo ime »Kranjski Janezi«. Polkovni jezik je bila slovensčina, poveljevalni jezik pa nemščina. V letih med 1826 in 1866 je bil častni polkovnik princ Gustav zu Hohenlohe-Langenburg. Le dva tedna so vadili novince v Ljubljani, potem pa je Franc odrinil s svojim polkom v severno Italijo, kamor so bili poklicani, da naredo red in zaduše nekatera revolucionarna gibanja. V letih med 1837 in 1857 je bil poveljnik avstrijske armade v severni Italiji feldmaršal grof Jan Josef Václav Radecký z Radče, ki se je rodil 2. novembra 1766 v Třebnicah na Češkem in umrl 5. januarja 1858 v Milanu. Radecký se je 1798 poročil s trziško grofico Franciško Romano von Strassoldo - Grafenberg. Pod Radeckým je služil Kosmač v Padovi, Rovigu, Ferrari, Pesaru in Paviji, najdlje pa v Bolonji in v Milanu. Ko so imeli marca 1835 vojaki v Milanu mašo zadušnico za cesarjem Francem I. in so po cerkveni svečanosti defilirali, je Kosmača doletela redka čast, da ga je prijazno nagovoril maršal Radecký. Maršalu se je pač moral dopasti krepki, visokorasli Kosmač, da se je ob njem ustavil in z njim spregovoril. Na tista leta, ki jih je Kosmač prebil v Italiji, se je posebno rad spominjal in z veseljem pripovedoval o dogodkih, ki jih je doživel v daljni laški deželi. Še v starosti je znal natančno poimenovati vse kraje kjer je hodil kot vojak, pozabil pa ni niti na imena svojih častnikov. Zadnja leta vojaščine je zopet prebil doma v Ljubljani. Ko je omenjal svoje vojaško življenje v Ljubljani, je kaj rad povedal kakšno zabavo so imeli tedaj meščani s

parnikom, ki je vozil po Ljubljani. Skupaj je odslužil 12 let in 9 mesecev vojaščine, in sicer »časno in brez kazni«, kakor pravi njegova »konduita lista« (kadrovski vprašalnik).

Dne, 20. novembra 1843, je dobil službo pomožnega delavca na ljubeljski cesti. Naslednje leto je bil imenovan za cesarsko-kraljevega cestarja, čeprav še ni dosegel predpisane starosti 40 let. Njegova mesečna plača je znašala 12 goldinarjev. Leta 1872 je postal cestar prve vrste z mesečno plačo 18 goldinarjev, ki so mu jo 1880 zvišali na 20 goldinarjev. Leta 1884 so ga postavili za cestnega mojstra in je kot tak dobival na leto 350 goldinarjev in dodatnih 120 goldinarjev potnega pavšala. Dve leti kasneje, 1896, ga je cesar odlikoval za njegovo več kot petdesetletno zvesto službovanje s srebrnim križem za zasluge. Dne, 1. aprila 1887, so ga v starosti 76 let upokojili in mu kot pokojnino priznali po 27 krajcarjev oz. 54 vinarjev miloščine na dan.

Po upokojitvi se je naselil pri svojem zetu Francu Kiklju, pilarskemu mojstru, v Kranju. Na Kosmačevih dopoljenih 99 let sta decembra 1910 opozorila časnika *Slovenec* in *Gorenjec*, ki sta starosti Radeckýjevih veteranov zaželela, da bi zdrav in čil dočakal sto let svojega življenja. To se je tudi zgodilo 2. decembra 1911, ko je v ožjem krogu, s prijatelji in znanci, praznoval svojo stoletnico. Tistega dne je bil nenavadno dobre volje, popolnoma krepek na duhu in telesu; v lice je še tako dobro izgledal, kakor mozek pri najboljših letih. Duševno še pri moči se je spomnil svoje mladosti in o rojstnih Gameljčanih je vedel povedati, da so tiste čase mnogo vozili proti Trstu. Kadar je bila povodenj v Planini na Notranjskem, niso mogli z vozovi naprej in so prišli domov samo s konji. Pozabil še ni niti na živahno tovorjenje po Savi. Naposled se je starček tako razvnel, da je z močnim glasom zapel dve ali tri pesmi, med njimi ono znano o Velikem šmarnu. Povedal je še, da je vedno zmerno in skromno živel in si tako ohranil nenavadno krepko zdravje. Dejal je, da je še pred dvema, tremi leti redno zahajal na sprehod, sedaj so mu pa noge opešale in oči oslabele; vendar prebije še vsak dan več ur izven postelje. Če govori človek z njim, sliši njegov krepki glas, vidi njegovo rdeče lice, mu ne bi prisodil 100 let.

Meseca julija 1912 je zbolel in v torek, 30. julija 1912 popoldne je po lahnem smrtnem boju zaspal. V četrtek, 1. avgusta popoldne je bil v Kranju slovesno pokopan. Na zadnjo pot so ga pospremili veterani, gasilsko društvo, godba in mnogo »odličnega občinstva«. Pel mu je veliki, sto let stari kranjski zvon. *Slovenski narod* je zapisal: »Vrli junak, veteran treh cesarjev, počivaj v miru!«

Viri:

- Iz Kranja. *Slovenec*, 38(276):6, 1910.
- Pogreb stoletnega starčka v Kranju. *Gorenjec*, 13(31):4, 1912.
- Redka starost. *Gorenjec*, 12(48):4, 1911.
- Sto let star veteran. *Gorenjec*, 12(26):4, 1911.
- Sto let star kranjski veteran. *Slovenec*, 39(275):3, 1911.
- Sto let stari veteran Franc Kosmač v Kranju. *Slovenski narod*, 44(277):3, 1911.
- Stoletni rojstni dan. *Gorenjec*, 11(49):4, 1910.
- Umrl. *Slovenec*, 40(175):2, 1912.
- P.: Sto let star veteran Franc Kosmač v Kranju – umrl. *Slovenski narod*, 45(174):3, 1912.

Neveste po naročilu tudi iz Slovenije!

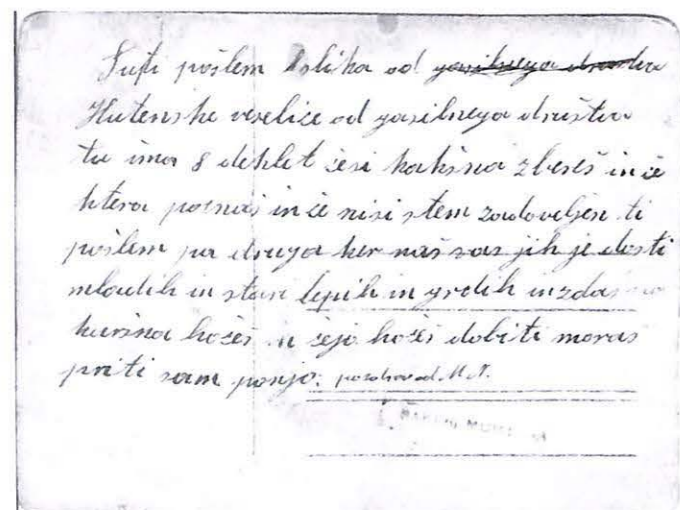
Silvia Josephine Žele

Družinske fotografije so nekaj posebnega, saj nas vizualno povezujejo s preteklostjo in popeljejo v zgodovino družine. Leta 2007 sem se odzvala na prošnjo Američanke, naj prevedem rokopis na zadnji strani fotografij in zgodbe, ki so jih pripovedovale, so me naravnost navdušile.

V začetku dvajsetega stoletja je bilo življenje za samske ženske v vaseh po Sloveniji izredno težko. V nekaterih območjih je bilo pomanjkanje moških, kar je močno vplivalo na kvaliteto življenja žensk. Nekateri možje so umrli, nekateri pa so se preselili v večja mesta ali migrirali v druge države,

Hutenska veselica

Hotedrščica

da bi našli delo in svetlejšo prihodnost. Obiti za ženske brez moža in otrok so bili slabi, zato so bile nekatere pripravljene na selitev v druge države po zelo nenavadni poti: kot neveste po naročilu. Pripravljene so se bile poročiti z moškim, ki ga niso poznale, ali pa le komaj in po priporočilu drugih.

Sledeče je bilo napisano na zadnji strani fotografije, ki je bila poslana v ZDA (besedila nisem korigirala). Na žalost je nedatirana, vendar je verjetno napisana med letoma 1910 in 1920.

Tu ti pošlem slika od Hutenske veselice od gasilniga društva tu ima 8 deklet če si kakšna zbereš in če ktera poznaš in če nisi s tem zadovoljen ti pošlem pa druga ker naš vas jih je dosti mladih in stari lepih in grdih in zdaj pa kakšna hočeš in če jo hočeš dobiti moraš priti sam ponjo. pozdrav od MN

Fotografija izhaja iz družinske zbirke, ki pripada potomcem Marije Logar Birtič, roj. 20. avgusta 1884, Hotedrščica, Slovenija, in njenega moža Janeza Birtiča, roj. 26. oktobra 1884, Stara Vrhnika 49, Stara Vrhnika, Slovenija. Zahvaljujoč njuni vnukinji Patty Cornaby, sem lahko objavila fotografijo in pripadajoče besedilo. Žal ni popolnoma jasno, komu je bilo pismo namenjeno.

M. Joan Birtič Atteberry, vnukinja Marije Logar Birtič, je prijazno pristala, da bo napisala naslednji članek o življenju svoje babice v Ameriki.

Marija Logar, ki je postala Mary Logar Birtic

M. Joan Birtic Atteberry

Marija Logar je prišla v Ameriko leta 1909, stara 25 let, saj je bila nezadovoljna z možem, ki so ga zanjo izbrali njeni starši. V Waukeganu, Illinois, je spoznala svojega moža, John Birtic (rojen Janez Birtič). Tam sta se tudi poročila in dobila dva otroka. Zaradi moževega zdravja sta se leta 1912 preselila v Montano, kjer sta se ustalila blizu Mill Irona v okrožju Carter. Tam so se jima rodili še trije otroci.

Njun prvi dom je bila praktično baraka z eno samo sobo. Trdo sta delala in imela rada ljudi. Bila sta ponosna na svojo dediščino in svojo posvojeno deželo. Ljubila sta jo. Moja babica Marija je bila varčna. In bila je fantastična kuharica. Obdelovala sta ogromen vrt, gojila piščance, pujsje in nekaj govedi – v svojem podeželskem življenju sta se več ali manj sama vzdrževala. Mesta so bila predaleč. Preden so se pojavile moderne naprave, še ni bilo modernega načina ohlajevanja, zato sta imela "ledeno jamo", v kateri sta shranjevala stvari, ki so se morale hraniti na hladnem. Spomnim se, da sem nekoč šla z njima rezat kocke ledu iz bližnjega potoka Box Elder, ko je bil popolnoma zaledenel. Pozimi je imel večcentimetrsko plast ledu, od koder smo rezali ogromne kocke ledu in jih nosili domov. Potem smo jih položili v ledeno jamo in pokrili z žagovino, da bi

dlje trajale. Na zgornjo polico "ledene skatle", kot smo jo imenovali takrat, začetnice modernega ohlajevanja, smo položili veliko kocko ledu, da bi stvari znotraj ostale hladne. Ko se je stopila, smo jo zamenjali z drugo. Te kocke ledu so morale zdržati skozi poletne mesece, da se hrana ni pokvarila, vse dokler ni znova postalo zadosti hladno, da smo lahko šli po več ledu.

Okrog leta 1923 sta se vselila v novo dvonadstropno leseno hišo in nadaljevala z vzgajanjem svoje družine. Pet otrok je odraščalo in se veliko učilo o delu, o drugem in sčasoma so začeli hoditi v šolo, da bi se učili še o ostalem svetu.

Vsako leto so imeli božično jelko, saj je bilo v okolici veliko jelk. Njihova morda ni bila okrašena in pod njo ni bilo daril, vendar so na njej vedno bile sveče, oni pa so imeli veliko hrane. Glasba je vedno igrala pomembno vlogo. Dedek Janez je igral na dromljo, moj oče pa se je naučil igrati na diatonično harmoniko, ki jo je naročil preko kataloga Sears Roebuck. Učil se je sam, brez ene same učne ure, enako tudi orglice. Ko sem odraščala, sva pogosto izmenoma igrala na lokalnih plesih.

Janez in Marija Birtič pred ostanki hiše, ki je nekoč bila njuna prva domačija. Fotografija je nastala šele po vselitvi v novo hišo

Vso delo na polju smo opravljali s konjsko vprego in različnimi orodji, ki so bila v tistih časih na voljo. Hišo smo pozimi ogrevali s premogom, ki so ga kopali iz potoka Box Elder. Spomnim se, da nas je vedno skrbelo, ali je led dovolj debel za konja in voz. Prepričati so se morali, da bo zdržal težo ne samo premoga, ki so ga kopali iz nabrežja potoka, ampak tudi konjsko vprego in težko naložen voz. Poleg tega so dovažali tudi drva iz lokalnega Pine Hills v bližini.

Družina je doma govorila slovensko. Ko je najstarejša hči šla v šolo, se je naučila angleščine in z učenjem pomagala tudi ostalim. Vedno me je presenečalo, kako dobro je moja babica govorila angleški jezik.

Ko je leta 1946 umrl njen mož Janez, je delo na kmetiji predala sinu Franku (mojemu očetu). Ostali otroci so šli po svojih poteh in se razkropili po celih ZDA.

Mary Logar Birtič

Babica je potem svojo hišo preselila v Baker, Montana, in dandanes še vedno stoji tam. Hišo so takrat dvignili s temeljev in podnjo položili ogromne hlode, nato pa so pod hišo postavili dolgo prikolico in jo zelo previdno odpeljali v Baker, razdalje okrog 63 kilometrov. Ko smo z mojimi brati in sestrami odraščali, smo ostali z njo skozi srednješolska leta. Rada je imela družbo – in bilo je čudovito, da smo imeli priložnost 4 leta živeti z njo. Vedno smo imeli tople obroke – še vedno je vzdrževala vrt – čeprav so ji moji starši prinašali meso, mleko, jajca, zelenjavo ipd. s kmetije.

Zelo pogosto je tudi obiskovala svoje otroke, kjerkoli so pač živeli, odkar so zapustili dom. Starejša kot postajam, bolj se zavedam, kako izjemna ženska je bila. Odpotovala je v neznano deželo z največjim pogumom, pa sploh ni govorila njihovega jezika. Trdo je delala, da je vzgojila svojih pet otrok, ki so ji predstavljali ves svet. Imela je krasno življenje.

Montana okrog 1930. Sprednja vrsta: Marija Logar Birtič, Janez Birtič in teta Frances Gruden Logar. Zadnja vrsta: hčerki Rose in Annie ter stric Karl Logar.

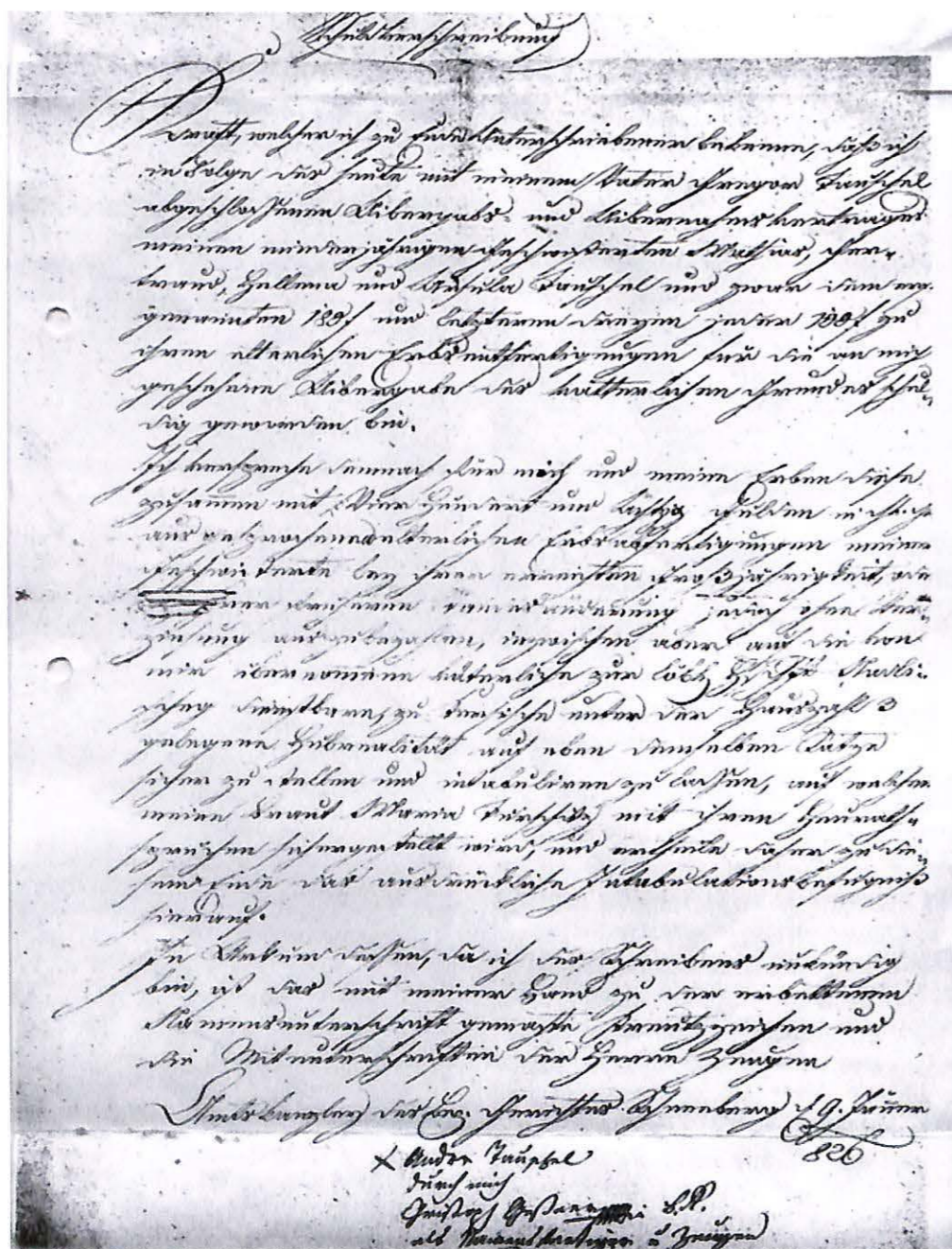
Primopredaja posestva in ženitna pogodba

Milan Škrli

Na Notranjskem, severno od Cerknice, blizu Otav, stoji vasica s tremi hišami, ki ima nenavadno ime, Beč. Pomeni pa izvir potoka, in prav pod cesto izvira potok, ki se potem kmalu vliva v Otavščico. Ta Otavščica dobi nato ime Borovniščica na kateri so slapovi imenovani Pekel nad Vrhniko, in eden je od pritokov Ljubljanice.

V hiši, ki nosi številko 3 se je rodila moja stara mama Marija.

Zdajšnji gospodar in moj sorodnik, Janez Borštnik še vedno hrani stare dokumente v katerih so zapisane obveznosti, pogodbe, dote, izgovorjene pravice in tudi tožbe zaradi ne spoštovanja tistega, kar je bilo zapisanega. Vse so to rokopisi v gotici, sicer lepi pisavi, vendar težko berljivi, ker je vsak pisar imel svoj poseben rokopis. Tudi nekatere besede so pomenile nekaj, česar sedaj ni več. Ker je vse napisano v nemščini, mi je vse te porumenele in poškodovane papirje pokazal z željo, da bi rad vedel kaj vse tam piše.

Jemal sem potem posamezne spise in jih po mojem znanju nemščine, trudoma bral in prevajal v razumljiv jezik.

Iz dokumentov je bilo razbrati, da so se zgodbe dogajale prav dramatično, zlasti z odpravo desetine in tlake pa potem, ko je v družino prišel zet in je družina spremenila priimek Tavželj v Borštnik.

Najstarejši znani gospodar na kmetiji je bil Gregor Tavželj. Bil je podložnik gospostva Nadlišek s pravico do posestva.

Vse to je bilo vpisano v zemljiških knjigah pri tem gospostvu. Imel je pet otrok: sinova Andreja in Matija, hčerke Gertrudo, Heleno in Uršulo.

Ko se je najstarejši sin Andrej poročil, mu je izročil posestvo, vendar z zadolžilnim pismom. V spisu, ki je napisan na sodišču v Ložu leta 1826, je zagotovljena tudi dota za mladoletne sestre in brata.

1826 19/1

Schuldverschreibung

Kraft, welcher ich zu Eidespaterschribener bekenen dass ich in folge der heutemit meinem Vater Gregor Tauschel abgeschlachsenen Libergabs- und Libernahms Vertrages meinen minderjährigen Geschwichterten Mathias, Gertraud, Hellena und Ursula Tauschel und zwar dem erste genannten 188 f und lezteren dreien jeder 100 f zu ihren elterlichen Erbsentfertigungen für die an mich geschechene Libergabe des Vatterlichen Grundes schuldig geworden bin.

Ich verspreche demnach für mich und meinen Erben diese zusammen mit Vier Hundert und Sechzig Gulden eicht. cht ausgesprochenelderlichen Erbsabfertigungen meiner Geschwister- te bez. ihrer erreichten Grossjährigkeit oder bez. ihrer fruheren Standesanderung jedoch ohne Verziehung aus zubezahlen, inzwischen aber auf die von mir ubernomene vaterliche zur lobk Herrschaft Nadlischeg dienstbare, zu Steurchische unter der Haus zahl 3 gelegene Hubrealitat auf eben demselben Satze (Qatze) sicher zu stellen und intabuliren zu lassen, auf welchem meine Braut Maria Turschitz mit ihren Heurathe spruchen sichergestellt wird, und ertheile daher zu diesem Ende dass ausdruckliche Intabilationsbefugniss hierauf.

In Ort und daten, da ich des Schreibens unkundig bin, ist dass mit meiner Hand zu, der erbetteten Stammunterschrift gemachte Kreuzzeichen und die Mitunterschriften der Herrn Zeugen.

Amtskanzlers des Laas Gerechtes Schenberg
9. Janner 826

X Andes Tauschel
durch mich
Gristopf Gester...L.R
als Namen kentiger und Zeugen

1826 19/1

Zadolžilno pismo

Veljava, ki jo pod prisego priznam, da danes z mojim očetom Gregorjem Tavželj sklepam pogodbo o prostovoljnem dajanju in prostovoljnem sprejemanju za moje mladoletne sestre in brata Matija, Gertrudo, Heleno in Uršulo Tavželj in sicer prvo imenovanemu 188 guldnov in drugim trem po 100 guldnov za njihovo dedno odpravo, ki sem jim bil dolžan po moji presoji na podlagi očetovstva (starševstva).

Potem si zagovorim za sebe in za svoje naslednike štiristo in šestdeset guldnov izgovorjene dedne odprave mojih sester pri njihovi polnoletnosti oziroma njihovega drugačnega stanja, vendar brez odbitka iz že izplačanega, med tem časom tudi z moje strani prevzete domače obveznosti podložništva do gospostva Nadlišek, za davke posestva, ki pripadajo hiši pod št. 3 prav tako zagotovim vpis v zemljiško knjigo (intabuliranje), na katere je zagotovljeno s snubitvijo za mojo nevesto Marijo Turšič in določam v tem namenu izraženo pravico do intabulacije (vpisa v zemljiške knjige).

Na mestu in v času ko sem nevešč pisanju, sem s svojo roko označil s križem moj podpis in so to z menoj podpisale priče.

Šef urada sodišča v Ložu, Schenberg
9. Januarja 1826

X Andrej Tavželj
po meni
Krištofu Gester.... L.R.
kot osebni znanec in priča

Ventattuz

Gegenwertige Schuldverschreibung ist uber bewilligung derLandgericht Schreibung 9. Jannner 1826 No. 22 samt die mit Geschechet in die Herrschaft Nadlidcheggen Gemmerslich Thom: A Foll: 439-441 eingetenget, und zu gendstend genschwesteter Mathias Gertruda, Hellena und Ursula Tausehe, auf die Andre Tauschl gehorige zu Kerschische gelegene, Herrschaft Nadlischeg ad rektif. No. 486 mit 12 & 3/4 dh beamsagte Hube somit am nun zugehand, mit die jenigen Satzmechtenes die (nečitljivo).... Maria geborene Turschitz intabuliert worden. Grund.....Nadlischek 10. Februar 1826 1826 19/1

Ventattuz

Pričujoče zadolžilno pismo je s pristankom ... spisa deželnega sodišča ... z dne 9. januarja 1826 št. 22 skupnega ... vpisano v ... mapo A fol. 439-441 in sestram in bratu Matiji, Gertrudi, Heleni in Uršuli Tauželj ... pripadajoče Andreju Tavžlju nahajajoč se v Kržišču, gospostva Nadlišek pod rektif. št. 486 z 12 & 3/4 ... hube ... in Mariji rojeni Turšič intabulirano posestvo,, v Nadlišku, 10 februarja 1826.

Zapis na drugi strain pisma

Zavezal se je, da bo za brata in sestre (v primeru poroke) preskrbel odpravnino in sicer za brata Matijo 188 guldnov, za sestre pa po 100 guldnov. Andrej je posestvo prevzel ob poroki z Marijo Turšič.

Drugi sin, Matija, se je leta 1878 poročil na Sv. Vidu in mu je v smislu pogodbe, izplačana dota 180 guldnov in prirejena gostija ob poroki. Tozadevno je opravljen tudi izbris zastavne pravice pri okrajnem sodišču v Ložu.

Gertruda se je poročila z Antonom Brencetom, ki je od svojega tasta Gregorja Tavžlja prejel 100 guldnov za doto

svoje žene, s pobotnico podpisano dne 6. aprila 1816.

Helena se je poročila z Antonom Intiharjem na Bločicah. Med spisi je tudi potrdilo z dne 22. decembra 1865, s katerim Helena Tavželj, poročena Intihar na Bločicah, potrjuje prejem dote od Jakoba Tavžlja, svojega nečaka, ki je bil takrat že gospodar pri hiši.

Uršula se je poročila z Jurijem Tekavcem iz Štorovega.

Dota je izplačana tako kot je zapisano in potrjeno z izjavami prič pri notarjih. Tako kot za Uršulo:

1838 3/3

Verzichtetes = Quittung

Womit ich endesunterkreutzter Georg Tekautz von Storou bekenne, dass ich das Heurathsgut meines Eheweibes Ursula, geborene Tauschel in Betrage von EinHundert achtzig Gulden dem Heurathesvertrage ddo. Schneeberg am 14. Janner 834. Z. 15 gemass, und hierauch nach uber besondere 12 fds Eillz zusammen Ein Hundert neunzig zweg Gulden E.... von Andreas Tauschel von Schupeinu bar und richtig erhalten, und von ihm ..hsichtlich des Heurathesgutes und ... alterlichen Erbtheiles meines Eheweibes Urshula nichtes mehr anzugerechen habe, wesswegen ich auch ihm das Bestugniss einraume, diese Forderung, im falle sie irgendwo intabulirt sege solte, ohne meinen weitere Verstandigung laschen zu lasten .

Schneeberg am 3. Marz 1838

+ Georg Tekautz
durch mich
Wilhelm Praugfeld

nečitljivo

1838 3/3

Odpoved = poravnava

S katero jaz spodaj označen s križem Jurij Tekavc iz Štorov priznam, da sem doto moje zakonske žene Uršule, rojene Tavželj, v znesku sto osemdeset guldnov za poroko, določeno v Snežniku 14. januarja 1834 št. 15, in nato še posebej 12 fds ... , skupaj sto devetdeset guldnov ... od Andreja Tavžlja iz Župenja, v denarju v popolnosti prejel, in od njega ...za poročno doto in dedni del moje zakonske žene Uršule nič več ne računam, zato mu jaz še to terjatev, v primeru če bi hotela ona to intabulirala kjerkoli, brez mojega dodatnega pristanka.

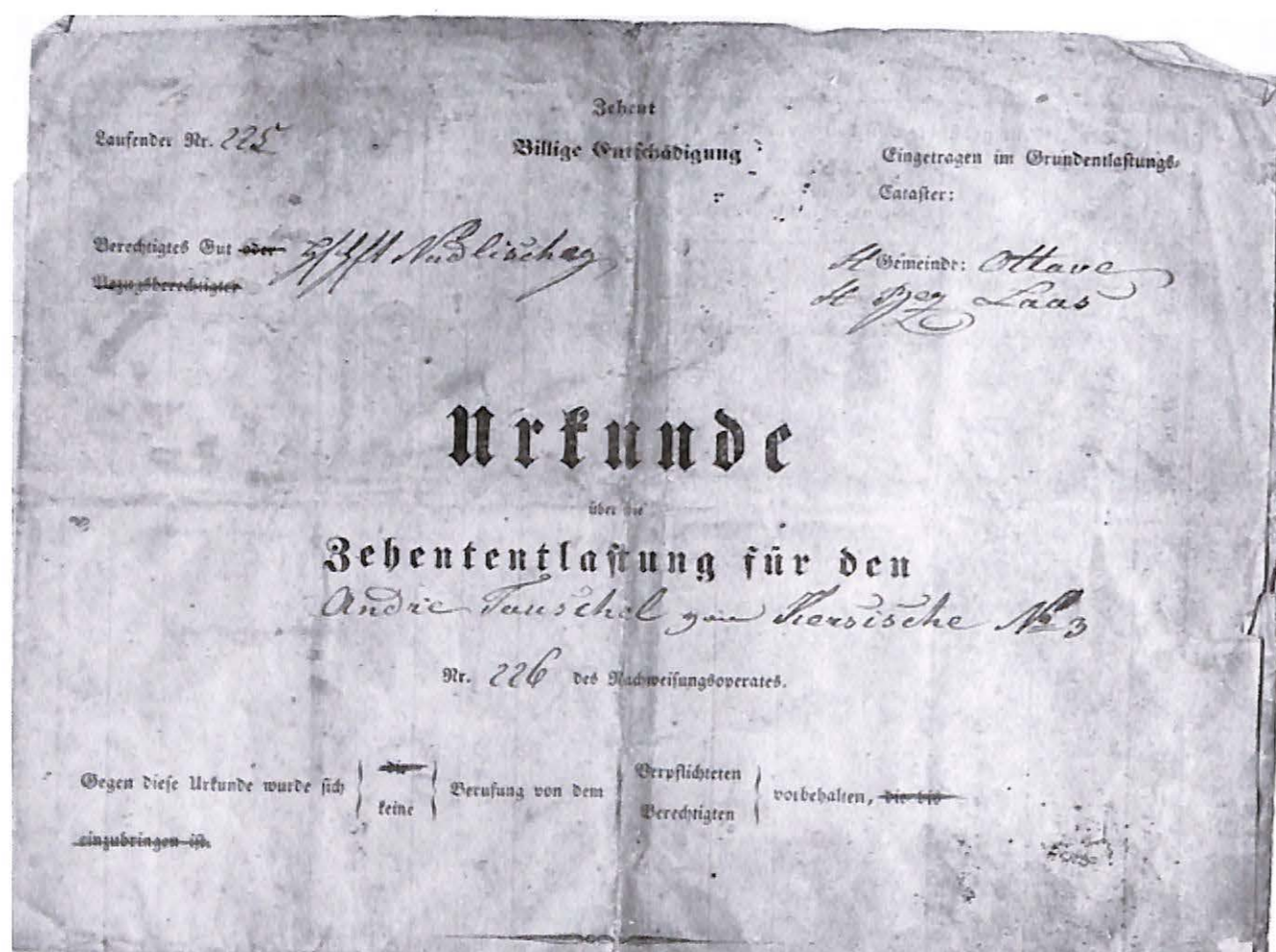
V Snežniku 3. marca 1838

+ Jurij Tekavc
po meni
Viljemu Praugfeldu

ostalo nečitljivo

Handwritten document in German, titled "Handwritten = Quittung". The text describes a dowry agreement between Georg Tekautz and Ursula Tauschel, dated 1838. It mentions the dowry amount of 100 guldens and the date of the agreement, 14th January 1834. The document is signed by Georg Tekautz and Wilhelm Praugfeld, and is dated 3rd March 1838. The text is written in a cursive script and includes a signature at the bottom.

Andrej je doživel odpravo desetine in tlake, na podlagi cesarskega patenta iz leta 1849, kar je vsekakor posledica dosežkov revolucije leta 1848.

Laufender Nr. 275
Zehent
Billige Entschädigung

Eingetragen im Grundentlastungs-
Cataster:
St. Gemeinde: Ottave
St. ... Laas

Berechtigtes Gut: Herrschaft Nadlišek

Urkunde
über die
Zehententlastung für den
Andre Tauschel von Kerzišche No. 3

Nr. 226 des Nachweisungsoperates

Gegen die Urkunde wurde keine Berufung von dem
Verpflichteten/Berechtigten vorbehalten.

Tekoča št. 275

Odobritev odškodnine za desetino

Vpisano v kataster zemljiške odveze:

Davčna občina: Otave
Davčni ... Lož

Upravičenec posesti: gospostvo Nadlišek

Dokument
o
odpravi desetine za
Andreja Tavžlja s Križišča št. 3

Številka spisa: 226

Zoper ta dokument ni možna pritožba zavezanca/
upravičenca.

Pritožbno pismo z priloženim prvotnim spisom komisije razsodbe če si je pri obravnavi pritožba prideržana bila se ima po &.119 v neprestopljivi dobi od 14 dni, katera od dneva prejema teče, dištriktne komisii, in le takrat, ako ta v dištriktu več pričjoča ni, deželni komisii predložiti. Če vdeleženi ni v pravim času pritožbe položil, se ta kar več v presojo vzela ne bode.

(&. 111 in 112.) V tistih zadevah, ko je pravica do prejema v prepiru, ima distriktna komisija odškodnino na podlagi djanjskiga posestva izvesti, razsodbo storiti, in jo tistim vdeleženi, ki so se zoper pravico prejema vstavili, s tem opominam poslati, de imajo v zapadnim obroku (brištu) šestih dnevov pravdo začeti, in med tem časami dištriktne komisii vložnje tožbe skazati, če ne se bo pravica tožbe za vgasnjeno in odškodna razsodba za pravoveljavno spoznala. Ako se za kakim primerljeji dejansko posestvo določiti ne da,

Vin der k.k. Grundentlastungs-Distriktskommission Laibach ist auf Grunde des Patentes vom 4 Marz 1849 und der Ministerial-Verordnung vom 12. September 1849 die Entschädigung für den ganzen und Jugend Zehent von den inbezeichneten Realitäten für den Zehentpflichtigen mit einer jährlichen Rente von 1 fl. 56 kr, zage. ein Gulden 56 kr., welche von 1. November 1848 an zu laufen hat und von dem Verpflichteten in den landesublichen Steuerraten an das k.k. Steueramt abzuführen ist ausgemittelt worden.

Die jährliche Rente im zwanzigfachen Betrag zum Kapitale von 38 fl. 40 kr. frage Dreijhsigacht Gulden 40 kr. erhoben, bildet samt dem Kapitale eine auf den bezuglichen ingedachten Realitäten mit der gefeslichen Prioritat vor allen anderen Hypotekarlasten bestehende die Vorrechte der landesfürstlichen Steuer geniessende Last, von der sich der Verpflichtete auf die im &. 61 hohen Ministerial-Verordnung vom 12. September 1849 bezeichnete Weise durch Bezahlung des Kapitals an das Steueramt befreien kan.

Gegen diese Entschädigung ist der vorerwahnte Zehent von den inbezeichneten Realitäten für immer aufgehoben.

Die entschädigung für die Ruckstände vom Nussjahre 1848 ist ermittelt worden auf 3 fl. 52 kr frage: Drei Gzulden 52 kr, welche der Verpflichtete in 12 monaten an das k.k. Steueramt abzuführen hat.

Von der k.k. Grundentlastungs-Districtscommission

Laibach am 1. September 1853

ima komisija vpravičeniga z ravno tem zapadnim obrokom (brištam) šesterih tednov na pravdno pot navržati, s tem pravnim nasledkam, de, če se tožba ne vložiti, se to ravno za toliko ima, kakor de bi se bil vpravičeni trajni prejemšini odpovedal. Tisti, ki je pravdo dobil, ima sodno potrjeni prepis sodbe v 3 dneh, odkar je pravnoveljavna postala, deželni komisii predložiti.

&. 120. Pravočasni vlog pritožbe ali tožbe (&. 111 in 119) ne zadržuje razsodbe oškodovanja in po ti razsodbi prisojeniga plačila. &. 121. Zoper razsodbo deželne komisije, je pa le takrat pritožba dalje do ministerstva pripušena, če je deželna razsodba dištriktne komisije prenaradila. Ta pritožba se ima v zapadnem brištu 14 dni, potem ko je razsodba po sodni poti vdeleženi izročena bila, z priloženim prvotnim spisom razsodbe, deželni komisii predložiti.

S strani cesarsko kraljevske komisije za odpravo zemljiške odveze okraja Ljubljana, na podlagi Patenta z dne 4. marca 1949 in ministrske odločbe z dne 12. septembra 1949, je določena odškodnina za vso..... desetino od vpisanih nepremičnin za zavezance desetine z letno rento 1 fl. 56 kr., z besedami en gulden in 56 krajcarjev, ki jo morajo izvajati zavezanci od 1. novembra 1948 in plačati v običajnih obrokih deželnega davka k.k. davčnemu uradu.

Ta letna renta je v dvajsetkratnem iznosu glavnica, ki znaša 38 fl. in 40 kr., z besedami osem in trideset guldnov in 40 krajcarjev, ki skupaj daje kapital omenjene nepremičnine z zakonsko prioriteto pred vsimi obstoječimi predpravicami hipotekarnih zadolžitev, kot to omogoča deželni vojvodski davek, od katerega so lahko oproščeni zavezanci po & 61 odločbe visokega ministrstva z dne 12. septembra 1848 s katero je predpisan način odplačevanja kapitala davčnemu uradu.

S to odškodnino je prej omenjena desetina za označeno nepremičnino odpravljena za vedno.

Za ostanek letne uporabe za leto 1848 je določena odškodnina v znesku 3 fl. 52 kr., z besedami: trije guldni in 52 krajcarjev, ki jo morajo plačati zavezanci v 12 mesecih k.k. davčnemu uradu.

K.K. okrajna komisija za odpravo zemljiške odveze

Ljubljana, 1. septembra 1853

Andreja je nasledil najstarejši sin Jakob

Jakob je imel pet otrok, štiri hčerke in sina. Ker je sin France umrl v pretepu fantov (obstaja policijski zapis), je sklenil sporazum o predaji posestva zetu Francetu Borštniku iz Rakitne. Ta pogodba o predaji posestva je obenem tudi zanimiv sporazum o poroki

Za Andrejem je posestvo prevzel Jakob. O tem prevzemu ni dokumenta. Je pa postalo pestro pisanje dokumentov ob poroki Jakobove hčerke Marije s Francetom Borštnikom iz Rakitne. Jakob je imel sina, vendar je ta nesrečno izgubil življenje ob nekem fantovskem pretepu (obstaja policijsko poročilo).

Za predajo posestva zetu je sklenjena pogodba pri notarju. Ta pogodba o predaji posestva je obenem tudi zanimiv sporazum o poroki.

S to pogodbo je določeno:

- obseg posestva (gozd, gmajna, gospodarske potrebščine, voz, žaga, mlin) in cena,
- bala in dota za hčerke,
- terjatve,
- prehrana, stanovanje, obleka, obutev za starega gospodarja in njegovo ženo,
- vpis v zemljiško knjigo,
- pravice v primeru smrti enega ali drugega zaročenca,
- pravice otrok, ki bodo rojeni v zakonu.

V pogodbi so zapisane tudi cene notarske usluge:

- honorar	5 guldnov
- pisanje	70 krajcarjev
- ?	3 gold. 75 kr.
- ?	5 kr.

Prepis te pogodbe, ki ga je namestnik notarja pripravil za Franceta Borštnika, je stal 4 goldinarja in 15 kr.

Angemeldet um 5. November 1875 Z. Reg. Post 441
B. L. Klemenčič
Geschifzähl 3841

Notariats Act

Unter der Regierung seiner k.k. apost. Majestät Franz Josef I Kaiser v. Osterreich etc. etc. - am vierten November 1870 fünf- vor mir Albert Johann Ritter von Xoefern Saalfeld k.k. Notar in Loitsch am Wohesitze zu Planina H. No. 85 erscheinen die mir persönlich bekenntenen Verteilen Jakob Tauželj versitzender Grundbesitzer von Beč H. No. 3 im Gerichtbezirke Laas, als Uebergeber, denn Franz Borštnik v. Rakitna H. No. 51 im Gerichtbezirk Oberlaibach - als Uebernehmer dessen Bruder Johann Borštnik Grundbesitzer ebendort, denn die ... Uebergebers tochter Maria Tauželj v. Beč und wünschen, dass in Notariatsform inifgenommen werden Folgender ..:

Uebergebsvertrag zugleich Ehespacte:

&.1. Ich Jakob Tavželj ubergebe demnach fur mich Erben und Rechtsnachfolger meinem engehender Schwiegerson Franz Borštnik meine in Beč liegenden Realitäten seint zugeh.. sub Urb. No. 306/299 Rectfi No. 486 ad Grundbuch Herrschaft Nadlischek gegen dem des derselben meine mg. Tochter Maria Tavželj eheliche, mit ellen jenen Rechten und Pflichten, wie ich solche bisher besessen und benutzt habe mit der Bewilligung zur sogleichen fisischen Besitzer Greifung nachgeschlossener Ehe mit meiner genanten Tochter und sohin Einverleibung des Eigentumsrechtes hinreuf nach geschlossener Ehe und Beibringung des disfalligen Treuungsscheines uber Ansuchen des Franz Borštnik und auf seine Kosten.

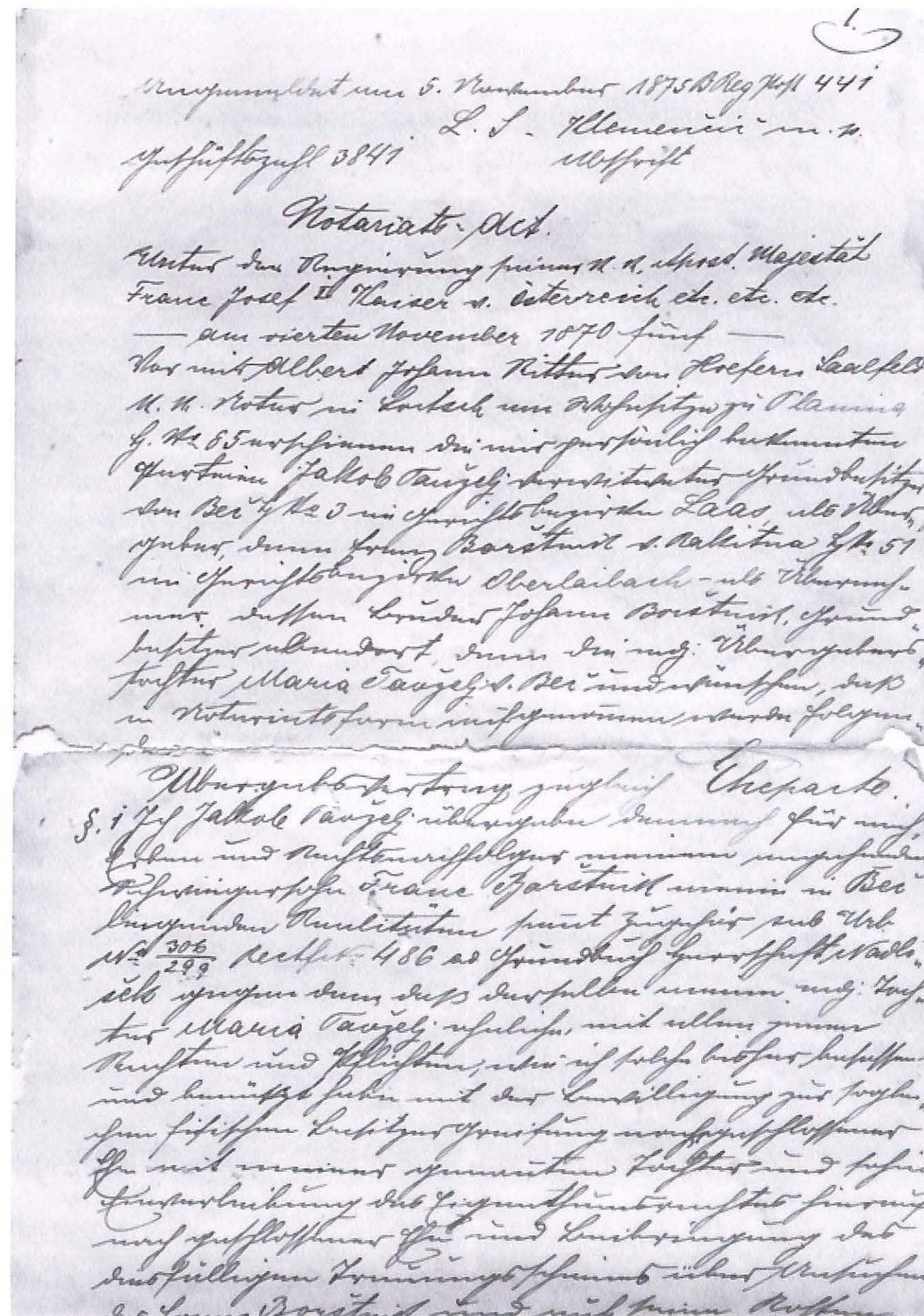
Prijavljeno 5. novembra 1875 Reg. Post 441
B. L. Klemenčič
Opravlilna številka 3841

Notarska listina

Pod vladavino njegovega C.K. veličanstva Franca Jožefa I cesarja Avstrije itd. itd. - z dne četrtega novembra 1870 pet - sta k meni Albertu Janezu vitezu Xoefern-Saalfeldskemu, K.K. notarju v Logatcu s sedežem na Planini št. 85, pristopila osebno znana Jakob Tavželj lastnik posestva z Beča št. 3 na področju okrajnega sodišča Loža, kot dajatelj, potem Franc Borštnik iz Rakitne št 51 na področju okrajnega sodišča Vrhnika, kot prejemnik, brat tega Johann Borštnik lastnik posestva iz istega kraja, hči dajatelja Marija Tavželj iz Beča in želijo, da se v notarski obliki pripravi naslednja

Pogodba o predaji oziroma sporazum o poroki:

&.1. Jaz Jakob Tavželj predam svojo dediščino in dedno pravico svojemu zetu Francu Borštniku na mojo nepremičnino, nahajajočo v Beču pod urbarijsko številko 306/299, rektif. št. 486 pri zemljiški knjigi gospostva Nadlišek s tem prav tako moji zakoniti hčerki Mariji Tavželj z vsemi njenimi pravicami in dolžnostmi, ki sem jih jaz do sedaj imel in uporabljal s privolitvijo za prav tako dejansko predajo po zaključeni poroki z mojo imenovano hčerko ter pridružitvi pravice lastništva po zaključeni poroki in predložitvi tega potrdila o resnosti snubitve Franca Borštnika in njene vrednosti.

&.2. Zum Behufe und Gebuhrenbemessung und Konstatierung des Vermögens werden die Uebergebeter nachstehend bewertet als

die Grundstücke seint Aquivalent Wald und jus v gmajni um 1300 f
die Gebeude auf 200 f
die Fundus instructus auf 140 f
die ubrigen todten und belendigen Fahrnisse ausgenamene von ein paar Achsen ver den grussten um 330 f
der segstettentheil pr 20 f
der Muhlentheil pr 10 f
zusammen daher pr 2000 f
sage: Zweitausend Gulden osterr. Wahrung. Sogleich nach geschlossener Ehe mit Maria Tauželj ins unwiederrufliche Eigentum und bezahlt von d. angefangen alle diese Realitat treffenden lf. Steuern und sonstigen ..ngen aus Eigenem.

&.4. Der Uebernehmer Franz Borštnik bezahlt nach Anweisung des Uebergener Jakob Tauželj nachstehende Schulden und Erbscheften als:

a. Die fur den Uebergebersbruder Josef Tauželj mit Uebergebsvertrag dto 5. Febriar 1857 intabulirte Erbschaft pr 400 f OTZ. oder osterr. Wahrung 420 f

Hochzeit und Balle im Verehelichungsfalle pr 52 f 50 kr

b. Die intabulirte Forderung des Michael Klančar von Pikovnik pr 38 f

c. Des Johann Pirman von Pirmanov pr .. 30 f

d. Des Lorenz Bonač von Sevšček pr . 19 f

e. Den Uebergebers Kindern als vaterliche und muterliche Erbschaft als:

der mg: Anna Tavželj 250 f

der mg: Franziska Tavželj 250 f

der mg: Franz Tavželj 350 f

der mg: Maria Tavželj, sonstigen Braut der

Betrag pr 450 f

d. V. nebst der stendesmassigen Hochzeit und Balla im Verehelichungsfalle f. der Uebergeber Jakob Tavželj ein Betrag pr 300 f,

sage dreihundert Gulden bis Ostern 1876 die Halfte und die andere Halfte bis St. Lorenci 10. August 1876 ohne Interessen.

Obige Erbschaften der mg. Anna, Franciska Tavželj sowie der Mariane Tavželj nebenfalls 250 f und dem mg. Franz Tavželj bei erreichten ...jahrigkeit oder Stendesanderung zu bezahlen.

Summa 2409 f 50 kr.

Welche Summe als der eigentliche Uebergebsshilung angenommen wird.

&.2. Glede koristi in pristojbin ter ugotovitve zmožnosti so bile dajalčeve ocene naslednje:

ekvivalent gozda in gmajna 1300 f
poslopje 200 f
gospodarske potrebščine 140 f
poleg zgoraj omenjenega tudi nepremičnine in en par voza za 300 f
del žage..... 20 f
del mlina 10 f
vse skupaj torej 2000 f
z besedami: dva tisoč guldnov avstrijske valute. Prav tako po sklenjenem zakonu z Marijo Tavželj z lastništvo in plačilom in z začetkom vseh teh obstoječih nepremičnin z davki in drugimi ... iz posestva.

&.4. Prejemnik Franc Borštnik plača po nakazilu dajatelja Jakoba Tavžlja sledeče obveznosti in dediščino, kot sledi:

a. Za dajateljevega brata Jožefa Tavžlja kot je določeno s pogodbo o predaji z dne 5. februarja 1857 intabulirano dediščino v znesku 400 otz ali v avstrijski valutni 420 f

Svatbo in balo v primeru poroke 52 f 50 kr.

b. Intabulirano terjatev Mihaela Klančarja iz Pikovnika 38 f

c. Janezu Pirmanu iz Pirmanov 30 f

d. Lovrencu Bonaču iz Selščka 19 f

e. Otrokom dajatelja kot dediščino za očetom in materjo, takole:

Ani Tavželj 250 f

Frančiški Tavželj 250 f

Francetu Tavžlju 350 f

Mariji Tavželj, sicer nevesti znesek pr 450 f

in poleg stanu primerne svatbe ter bale v primeru poroke za dajatelja Jakoba Tavžlja znesek pr 300 f,

z besedami tristo guldnov do Velike noči 1876 polovico in drugo polovico do sv. Lovrenca 10. avgusta 1876 brez obresti.

Prej omenjene dediščine za Ano, Frančiško Tavželj kot tudi za Marijo Tavželj za vsako 250 f in Francu Tavžlju pri dosegustarosti ali pri spremembi stanu.

Skupaj 2409 f 50 kr.

Katera je kot pravična predaja sprejeta.

&.5. Verbindet sich der Uebernehmer dem Uebergeber lebenslanglich und ungesch..lert nachstehenden Lebensunterhalt verabfolgen und zu geben.

A. Im zusammenleben Kost am gemeinschaftlichen Lische, gemeinschaftliches Wohnungsrecht in Krankheit die Krankeikost bei unverschurtem Brote, Bekleidung und Beschuh... .. moglichste Aushilfe beim Hause.

B. Im Trennungsfalle hingegen nebst Wohnung im Hause einen besonderen Lebensunterhalt nach dem Ausspruch dreier von beiden Theilen einverstandlich gefuhten Scheids... zu entrichten haben.

Dieser Auszug wird in beiden fullen auf 30 f, sage: dreisig Gulden bewertet.

&.6. Statt Bezalung des auf der Uebergebersrealitat fur die Uebergebersonkel Mathias Tavželj mit Uebergebsvertrag vom 9. Janner 1826 intabulirten Erbschaft pr 180 f AMZ verbindet sich Uebernehmer denselben Mathias Tavželj vollstandig zu verpflegen und zu versorgen, veshalb Mathias Tavželj aus diesem Grunde und fur diese fall die Loschungquittung uber obigen Erbvertrag dto. 1. Februar 1872 ausgestellt hat. Ebenso bleibt Auszug Andreas Tavželj ausrecht.

&.7. Die vom Uebergeber ausbedungenen inhut der Uebernehmer zu futtere dafur hat ab... ..etzterer des ..iht mit den ..hsenfahren zu lifer..

&.8. Der Uebernehmer Franz Borštnik erteilt dieliche Bewilligung, dass gleichzeitig mit seiner Einschreibung als sonst solche nicht bewilligt wird, das Pfandrech der Sicherstellung der elterlichen Erbschaften als fur ... Franciska und Mariana Tavželj a pr 250 f, Franz Tavželj pr. 350 f nebs Hohzeit und Balle im Verehelichungsfalle und Maria Tavželj pr. 450 f n. V. sonder des Lebensunterhaltes fur die Uebergeber Jakob Tavželj jahrlich angenommenem Verte pr 30 f und die ...berkeit der Wohnung ob der Uebernomenen

Kz. Jakob Tavželj

Kz. Franz Tavželj

Kz. Johann Borštnik

Kz. Maria Tavželj

Josif Stadler mp N..... un.

Mathias mp.....

L.S. Albert Johann Ritter von Hoefern Saalfeld mp k.k. Notar

2. Bogen Gekl. Z. 3841

Realitat grundbuchlich einverleibt werde.

&.9. Die Brautpersonen Franz Borštnik als gegenwartiger Uebernehmer, und die mdj. Uebergebers Tochter Maria Tavželj geloben sich zu ehelichen.

&.5. Prejemnik se zavezuje dajatelju vse življenje in nespremenjeno v prihodnje prehrano preskrbovati in dajati.

A. Za stroške v skupnem življenju navadno, navadno pravico stanovanja, v bolezn stroške zdravljenja, kruh, obleko in obutev Po možnosti pomoč doma.

B. V primeru ločitve nasprotno poleg stanovanja v hiši posebno življenjsko pomoč, ki jo bodo določili trije z vsake strani sporazumno izbrani.

To določanje za vsako stran znaša do 30 f, z besedami: trideset guldnov.

&.6. Namesto izplačila za nepremičnino dajatelja za dajateljevega strica Matijo Tavžlja s sporazumom o predaji z dne 9. januarja 1826 intabulirana dediščina v znesku 180 guldnov AMZ, se prejemnik zavezuje da dotičnemu Matiji Tavžlju popolnoma prevzame in preskrbi, ker je Matija Tavželj na tej osnovi in za ta primer pripravil pogodbo za to dediščino z dne 1. februarja 1872. Prav tako ostane v izpisu Andreja Tavžlja.

&.7. Od dajalca

&.8. Prejemnik Franc Borštnik podaja pristanek, da se istočasno z njegovim podpisom, ker to tako ni bilo sprejeto, da se zastavna pravica zavarovanja starejših dediščin kot so Frančiške in Marjane Tavželj na po 250 f, za Franca Tavžlja za 350 f poleg svatbe in bale v primeru poroke in za Marijo Tavželj za 450 f ... za posebno preživljanje za dajatelja Jakoba Tavžlja po letni vrednosti 30 f in preskrba stanovanja za prevzete

križec Jakob Tavželj

križec Franc Tavželj

križec Johann Borštnik

križec Marija Tavželj

Stadler mp N..... un.

Mathias mp.....

L.S. Albert Johann vitez Hoefern Saalfeldski mp k.k. Notar

2 pole, delovod. št. 3841

Vpis v zemljiško knjigo je priložen.

&.9. Zaročenca Franc Borštnik, kot prisotni prejemnik in dajateljeva hčerka Marija Tavželj se zaobljubita, da se bosta poročila.

&10. Die Brautigam, welcher zur Braut zuheuratet bringt zum Hause am Heiratsguts pr 300 f v. W. eine im Werthe pr funfzehn Gulden einzalungsverspredhen ... Bruders Johann Borštnik als vaterliche und ...suchtliche elterliche Erbschaft und letzterer verbe...t sich solche binnen einem Jahre zu Henden des Bruders ubernehmers und Brautigens Franz Borštnik ohne Interesse zu bezahlen was die Brautpersonen zur Wiesenschaft nehmen.

&11. Fur die Todesfall haben die Brautpersonen folgende Verfügungen getroffen:

A. Wenn der Ein oder der Andere der heutigen Brautpersonen wem eines mit Tode abgesehen sollte und wurden zu dieser Zeit keine und dieser Ehe geborene Kinder geborene Kinder verhanden, ist der uberlebende Ehegete Universalerbe zum Nachlasse der Verstorbenen mit Aus... des nach & 1253 ol Gb. zur letztewilligen Anordnung gesetzlich vorbehaltenen Vermögensvertheiles und wenn heruber nicht letztwillig verfügt werden ware, so beerbt gemass Erbvertrages der uberlebende Ehegete auch dises Vermögensvertrag.

B. Waren zur zeit des Todes der einem oder des anderen der heutigen Brautpersonen Kinder, welche aus dieser Ehe hervorgegangen sind, vorhanden, so tritt der gesetzliche Erbfolge ein, doch wird fur diesen fall und beim Vortode des heutigen Brautigens vor der Braut festgesetzt, des die hinterlassen Witwe und heutige Braut der ..enzen ehगतlichen Nachlass nach der gerichtlichen Schatzung gegen Bezalung der Passiva Gebuhre.. und Erbschaften ihrer Kinder ins Eigenthum ebrechnen konen und zwar die Realitat mit dem Eigentumseinverleibungsbefugnisse.

&12. Erteilt der Brautigem die ausdrückliche Bewilligung, dess gleichzeitig mit seiner Umschreibung des Pfandrecht zur Sicherstellung der Verlassubernemsrechte ob der ubernommenen Realitat zu Gunsten seiner Braut Maria Tavželj grundbuchlich einverleibt werde.

&13. Der Uebergeber Jakob Tavželj verzichtet zu Guesten der Brautleute auf das Erbrecht nach seinen verschollenem Bruder Josef Tavželj hinsichtlich der entabulirten Erbschaft pr 400 f AMZ und dem Schuldscheinen dto. 5. Februar 1857.

Kz. Jakob Tavželj
Kz. Franc Borštnik
Kz. Johann Borštnik
Kz. Maria Tavželj

Josef Stadler mp. und Zeuger
Mathias Ambrožič mp. Zeuger.

&10. Ženin, ki z ženitvijo prinaša v hišo 300 f posomezno ustreza vrednosti trideset guldnov, ... od brata Janez Borštnik kot očetovsko in ... starševsko dediščino in zadnji ... v enem letu plačati v roke brata prejemnika in ženina Franca Borštnika brez obresti, kar sta zaročenca sprejela v vednost.

&11. V primeru smrti morata zaročenca postopati na naslednji način:

A. Če eden ali drugi od današnjih zaročencev umre in se do tega časa noben otrok ne rodi v tem zakonu, je preživeli zakonec enotni dedič zapuščine umrlega po & 1253 ol Gb. odloka o zadnji želji sprejet na podlagi zakona za delitev premoženja in če o tem ni izgovorjena zadnja želja, tako podeduje ves znesek dediščine preživeli zakonec po tem premoženjskem sporazumu.

B. Če se do časa smrti enega ali drugega od današnjih zaročencev rodijo otroci v tem zakonu, nastopijo zakonske posledice dedovanja, v tem primeru se za prvega umrlega od današnjih zaročencev zagotovi, da preživeli vdovec/vdova od sedanjih zaročencev ... zakonsko zapuščino po zakonski (uradni) oceni proti plačilu pasive in dediščino njihovih otrok v lastništvo obračuna in sicer nepremičnino s pravico do preživnine.

&12. Izda se zaročencema napisana privolitev z istočasnim podpisom zastavne pravice za zavarovanje sprejemno-predajne pravice s prevzemom nepremičnine v korist svoje neveste Marije Tavželj se knjiži v zemljiško knjigo.

&13. Dajatelj Jakob Tavželj se odpoveduje v korist zaročencev na pravico dedovanja njegovega brata Jožefa Tavžlja glede na intabulirano dediščino v znesku 400 guldnov AMZ in zadolžilno pismo z dne 5. februarja 1857

križec, Jakob Tavželj
križec, Franc Borštnik
križec, Janez Borštnik
križec, Marija Tavželj

Jožef Stadler mp. in priča
Matija Ambrožič mp. priča.

Hieruber wurde dieser Notariatsakt aufgenommenen Parteien in Gegenwart der mir bekannten und fuhigen Aktzeugen Josef Stadler von Planina und Mathias Ambrožič von ebendort in beiden Landessprechen vorgelesen und genn... sonach von den angeblich schreibensunkundigen Kontrachenten vor mir unterkreuzt deren Nemen der Aktzeuge Josif Stadler niederschreib sohin vor diesem und dem Mathias Ambrožič vor mir unterkreuzt und rucksichtlich unterfertiget. Eine ... ausfertigung erfullt Franz Borštnik eine gleiche stoun die ubrigen Interessenten ansuchen und erhoben.

honorar	5 f
Schreibgeb.	70 kr.
Sogl. 1. Bogen pr.	3 f 75 kr.
-«- 2. -«-	5 kr.
<hr/>	
Sa.	9 f 45 kr.

L. Albert hoh. Ritter von Xoeffern Saalfel..
mp.
K.K. Notar

Diese fur den Ubernehmer Franz Borštnik bestimmte Ausfertigung stimmt mit dem in den Akten des K.K. Notar Albert Johann Ritter von Hoefern Saalfeld in Loitsch zur Geschafszahl 3841 befindlicheam 1 Bogen mit 3 f 75 kr. am 2 Bogen mit 50 Kr. gestengelten Originale uberein.

Laibach am 20 Februar 1878

Schreibgeb	1 f 20 kr.
.....	1 f 30 kr.
Stgl. u. ...	1 f 65 kr.
<hr/>	
Sa.	4 f 15 kr.

L.S. Joh. Arkad..
K.K. Notar

Als mit Dekret des h. K.K. Landesgerichtes Laibach dto. 21/10 1876 Z. 8310 bestellter Substitut des ubrigen K.K. Notar

K temu je ta notarska listina vpisanih strank v prisotnosti meni znanih in (fuhigen) prič Jožefa Stadlerja s Planine in Matije Ambrožiča iz istega kraja, prebrana v obeh deželnih jezikih is strani, kot so izjavili, nepismenih pogodbenikov pred menoj spodaj obeležena s križci pred svojimi imeni, priča Jožef Stadler se je podpisal in Matija Ambrožič je pred menoj obeležil s križcem, glede na to končana. En enak izpisek gornje interesente je Franz Borštnik prosil in dobil.

honorar	5 f
pisanje	70 kr.
Sogl. 1. Bogen pr.	3 f 75 kr.
-«- 2. -«-	5 kr.
<hr/>	
skupaj	9 f 45 kr.

L. Albert hoh. Ritter von Xoeffern Saalfel..
mp.
K.K. Notar

Ta izpis, pripravljen za prejemnika Franca Borštnika, je enak originalu spisa K-K- notarja Alberta Johana viteza Hoefern-Saalfeldskega iz Logatca nahajajoč pod delovno številko 3841, za 3 guld. 75 kr. na 2 polah papirja za 50 kr.

Ljubljana, 20 februarja 1878

Pisanje	1 f 20 kr.
.....	1 f 30 kr.
.....	1 f 65 kr.
<hr/>	
Skupaj	4 f 15 kr.

L.S. Joh. Arkad..
K.K. notar

Kot je določeno z dekretom visokega k.k. deželnega sodišča Ljubljana z dne 21/10 1876 št. 8310, pripravil namestnik gornjega k.k. notarja.

Na podlagi te pogodbe in poročnega lista je okrajno sodišče v Ložu dovolilo vpis lastniške pravice za Franceta Borštnika (oče moje stare mame).

Anf Grund des Ubergabvertrages von zugleich Ehegattin von 4. Novemb. 1875 z. 3841 und die Traungsscheines vom 23. November 1875 z. 83 vor die Einverleibung des Eigentumsrechtes auf die Realitat sub urb. No. 306/299 Rtto. 486 ad Nadlišek z.No. 3 von Beč fur Franz Borštnik von Beč das die Einschreibung des Pfandrechtes darauf fur die naturlichen Erbschaften fur die Anna, Franciska und Mariana Tavželj af. 250 f. dann fur Franz Tavželj f. 350 ... Hochzeit und Balla in Verehelichungsfall und fur die Maria Tavželj vereheliche Borštnik von Beč 450 f. sowie fur den Uebergeber Jakob Tavželj ob des Lebensunterhaltes und der Wohnung - und auf Grund der Quittung von 1. Februar 1872 die Einverleibung der Loschung der Pfandrechtes fur die forderung des Mathias Tavželj von Beč aus der intab. Ubergabvertrags von 9. Mai 1826 s 180 f. und veranlasst hinvor werden Franz Borštnik unter Anschluss dem Urkunden dann Jakob Tavželj, Mathias Tavželj und der k.k. Steueramt Laas verstandiget.

K.K. Bez. Gericht Laas
am 5. April 1878

Na podlagi predajne pogodbe skupaj z zakonsko ženo z dne 4. novembra 1875 št. 3841 in poročnega lista z dne 23. novembra 1875 pred vpisom lastninske pravice na nepremičnine pod urb. št. 306/299 ... 486 pri Nadlišku št. 3 iz Beča za Franca Borštnika iz Beča da se vpiše zastavna pravica, potlej za naravne dediščine za Ano, Frančiško in Marjano Tavželj af. 250 guldnov, potem za Franca Tavžlja 350 guldnov ... svatba in bala v primeru poroke in za Marijo Tavželj poročene Borštnik iz Beča 450 guldnov kakor tudi za dajatelja Jakoba Tavžlja preživnino in stanovanje - in na podlagi pobotnice z dne 1. februarja 1872 vpis izbrisa zastavne pravice na zahtevo Matije Tavžlja iz Beča iz intabulirane predajne pogodbe z dne 9. maja 1826 .. 180 guldnov in so bili o tem obveščeni Franc Borštnik s predložitvijo dokumenta, potem Jakob Tavželj, Matija Tavželj in k.k. davčni urad v Ložu.

ces. kraljevsko okrožno sodišče v Ložu
dne 5. aprila 1878

1878 No. 183
Einge... 20/4, 78

K.K. Bezirksgericht
Laas

Gesuch

des Franz Borštnik von Beč H. No. 3

um Bewilligung und Veranlassung bei der Realitat Urb. No. 306/299 Rectf. No. 486 ad Nadlišek.

a. der grb. Einverleibung des Eigentumsrechtes fur Franz Borštnik.

b. der grb. Einverleibung des Pfandrechtes fur Anna, Franciska und Mariana Taužel a pto... 250 ft, fur Franz Taužel 350 ft s.A. und fur Maria Taužel verehel. Borštnik pto. 450 ft. OW.- sowie des Lebensunterhaltes und der Dienstbarkeit der Wahrung fur Jakob Taužel.

c. der grb. Einverleibung der Loschung des fur Mathias Taužel von Beč (70,3)... s.a. hochtenden Pfandrechten.

Fur den Gesuchsteller under Ruckschluss der ... Beilage A B in C

Zugest. um 24. Juni 1878

1878 št. 183
..... 20/4, 78

k.k. Okrajno sodišče
Lož

Prošnja

Franceta Borštnika iz Beča št. 3

za dovoljenje in pripustitev k nepremičnini urb. št. 306/299, rektif. št. 486 pri Nadlišku.

a. vpis lastniške pravice za Franca Borštnika.

b. vpis zastavne pravice za Ano, Frančiško in Marjano Tavželj po 250 ft. za Franca Tavžlja 350 ft. s.A in za Marijo Tavželj poročena Borštnik 450 ft. OW. (avstrijske valute) kot tudi preživnino in oskrbo za Jakoba Tavžlja.

c. vpis brisanja za Matijo Tavžlja iz Beča (70,3) samo zastavne pravice.

Za pridobitev ali zavrnitev priloge A, B in C

Pripravljeno 24. junija 1878

Dediči/dedinje Helena, Uršula, Matija in drugi so izplačani kot je napisano.

France Borštnik, novi gospodar, je prevzete obveznosti glede dote izvrševal tako kot je bilo dogovorjeno v primopredajni pogodbi. Preskrba starega gospodarja in njegove žene se pa ni izvajala tako kot je bilo zapisano. Med dokumenti je kar nekaj razsodb v zvezi s to zadevo.

Prva je iz leta 1883

№ 10207

1883
1685

Urtheil.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers hat das k. k. Bezirksgericht
Laas in der Rechtsache des Jakob Tavželj
von Beč

Kläger gegen Franz Borštnik von Beč

Beklagte wegen 200 fl.

über die Klage do präz. 3. Oktober 1883 3.8694
und über das am 27. November 1883 mit anderen Urkunden
geschlossene und a. r. p. Verfahren zu Recht erkannt:

Dem Kläger beizufügen das Urtheil:
Der Beklagte ist verpflichtet dem Kläger den Zahlung
aufzufüllen für den Zeit von 13. März 1876
bis 13. März 1883 mit 200 fl. zu bezahlen und
die Kosten des Urtheils zu tragen. Er ist verpflichtet
den Kläger zu bezahlen für den Zeit von 13. März 1876
bis 13. März 1883 mit 200 fl. zu bezahlen und
die Kosten des Urtheils zu tragen. Er ist verpflichtet
den Kläger zu bezahlen für den Zeit von 13. März 1876
bis 13. März 1883 mit 200 fl. zu bezahlen und
die Kosten des Urtheils zu tragen.

Urtheil des k. k. Bez. Ger. Laas, am 30. November 1883

J. J. J.

No. 19207.
Urtheil

III. 1883/1688

Im Namen Seiner Majestat des Kaiser hat das k.k. Bez. Gericht Laas in der Rechtsache des Jakob Tavželj von St Veit, Klagers, gegen Franz Borštnik Beč, Geklagte wegen 210 fl. über die Klage de pras. 3. Oktober 1883 Z. 8694, und über das am 23. November 1883 mit beiden Theilen geschlossene ... Verfahren zu Recht erkant:

Den Klags bewahren des Wegert Enklagter sei schuldig dem Klager der Lebens Enterhalt für die Zeit von 13. März 1876 bis 13. März 1883 mit 200 fl. zu verguten und die ... zu ersitzen ... - nicht stattgegeben hingegen ist aber der Klager schuldig der Geklagten die auch 4 fl. 50 kr. bestunten Gerichtskosten beine 14. Tagen ... sonstigen Haus zu ersutzen.

KK Bez. Gericht Laas von 30. November 1883

Št. 19207.
Razsodba

III. 1883/1688

V imenu njegovega veličanstva cesarja je k.k. okrajno sodišče v Ložu v pravni zadevi Jakoba Tavžlja s Sv Vida, tožnika proti Francu Borštniku z Beča, toženemu zaradi 210 guldnov, po obtožbi, ki je vložena 3. oktobra 1883, št. 8694, je o tem 23. novembra 1883 z obema stranema zaključen ... postopek in za pravično spoznano:

Tožba brani ... pred toženim ki je dolžan tožitelju življenjsko nasledstvo (doto) za čas od 13. marca 1876 do 13. marca 1883, kar se poravna z 200 guldnov za poravnavo in ... za posedovanje ... - ne dopustiti v nasprotju da je tožitelj vendar dolžan toženemu tudi 4 guldna in 50 krajcarjev ... sodne takse ...

KK okrajno sodišče v Ložu, z dne 30. novembra 1883

Naslednja tožba je bila leto pozneje:

Z. 3792

In Namen Seiner Majestat des Kasers! hast das Kais.-Konigl. Oberlandes Gericht für Steiermarkt ... in Krain, in den summarisch verhandelten Pachtsache des Jakob Tavželj von St. Veit durch Dr. Suppanschtsch Klagers gegen Franz Borštnik von Beč Geklagten wegen 210 f. s. auch über Appellation des Klagers das Urtheil des k.k. Bez. Gerichtes Laas dto. 30. November 1883 Z. 10207 unter Zurückweisung der Dagegen eingebrachten Appellation vollinhaltlich bezüglich des Ausspruches in der Hauptsache und der Berechtigung zu bestatigen dass der Klager mit dem in der Klage date 3. Oktober 1883 gestallten Begehren auf Verurtheilung des Geklagten zur Bezahlung des Betrages pr-210 f für Rechnung des Lebensunterhaltes von 13. März 1876 bis 13. März 1883 ab. gewiesen werde, zugleich zu erkenen befunden, dass der Klager die Dotten seiner erfolglosen Appellation selbst zutragen habe.

Hinvon beide Theile und zwar, der Klager unter Anschluss der Entscheidungsgrunde zu folge oberlandes gerichtlos Erlassung von 13. März 1884 Z. 3792 verstandiget.

k.k. Bez. Gericht Laas von 24. März 1884.

Št. 3792

V imenu njegovega veličanstva cesarja! ima ces.-kralj. višje deželno sodišče za Štajersko v Kranju, v skupni obravnavi predmeta zakupnine po tožbi Jakoba Tavžlja s Sv. Vida preko Dr. Župančiča proti Francu Borštniku iz Beča obtoženega zaradi 210 guldnov, tudi za priziv (apelacijo) tožbe na razsodbo ces.-kralj. okrajnega sodišča iz Lože z dne 30. novembra 1883 št. 10207 z zavrnitvijo proti prenesenemu prizivu vsebuječ tisto v izreku glavne zadeve in pravice za potrditev tega tožitelj z obtožbo z dne 3. oktobra 1883 pridobljene terjatve na obsodbo obtoženega za izplačilo zneska 210 guldnov na račun preživljanja od 13. marca 1876 do 13. marca 1883. je dokazano, prav tako ugotovljeno, da je tožitelj doto s svojim izdanim prizivom sam prinesel.

Potemtakem ... obe stranke in sicer je tožitelj obveščen (zavezan) s sklepom odločitve po sodbi višjega deželnega sodišča z dne 13. marca 1884 št. 3792.

ces.-kralj. sodišče v Ložu dne 24. marca 1884

Im Namen Seiner Majestat des
Kaisers! hat das k.k. Bez. Gericht
Laas in der Rechtsache des Jakob
Tavželj von St Veit, Klagers, gegen
Franz Borštnik Beč, Geklagte wegen
210 fl. über die Klage de pras. 3. Oktober
1883 Z. 8694, und über das am 23.
November 1883 mit beiden Theilen
geschlossene ... Verfahren zu Recht
erkant:

Den Klags bewahren des Wegert
Enklagter sei schuldig dem Klager
der Lebens Enterhalt für die Zeit von
13. März 1876 bis 13. März 1883 mit
200 fl. zu verguten und die ... zu
ersitzen ... - nicht stattgegeben
hingegen ist aber der Klager schuldig
der Geklagten die auch 4 fl. 50 kr.
bestunten Gerichtskosten beine 14.
Tagen ... sonstigen Haus zu
ersutzen.

KK Bez. Gericht Laas von 30.
November 1883

V imenu njegovega veličanstva
cesarja je k.k. okrajno sodišče v
Ložu v pravni zadevi Jakoba Tavžlja
s Sv Vida, tožnika proti Francu
Borštniku z Beča, toženemu zaradi
210 guldnov, po obtožbi, ki je vložena
3. oktobra 1883, št. 8694, je o tem
23. novembra 1883 z obema stranema
zaključen ... postopek in za pravično
spoznano:

Tožba brani ... pred toženim ki
je dolžan tožitelju življenjsko
nasledstvo (doto) za čas od 13. marca
1876 do 13. marca 1883, kar se
poravna z 200 guldnov za poravnavo
in ... za posedovanje ... - ne
dopustiti v nasprotju da je tožitelj
vendar dolžan toženemu tudi 4
guldnov in 50 krajcarjev ... sodne
takse ...

KK okrajno sodišče v Ložu, z dne
30. novembra 1883

Naslednja tožba je bila leto
pozneje:

Z. 3792

In Namen Seiner Majestat des
Kaisers! hast das Kais.-Konigl.
Oberlandes Gericht für Steiermarkt
... in Krain, in den summarisch
verhandelten Pachtsache des Jakob
Tavželj von St. Veit durch Dr.
Suppanschtsch Klagers gegen Franz
Borštnik von Beč Geklagten wegen
210 f. s. auch über Appellation des
Klagers das Urtheil des k.k. Bez.
Gerichtes Laas dto. 30. November
1883 Z. 10207 unter Zurückweisung
der Dagegen eingebrachten
Appellation vollinhaltlich bezüglich
des Ausspruches in der Hauptsache
und der Berechtigung zu bestatigen
dass der Klager mit dem in der Klage
date 3. Oktober 1883 gestallten
Begehren auf Verurtheilung des
Geklagten zur Bezahlung des
Betrages pr-210 f für Rechnung des
Lebensunterhaltes von 13. März
1876 bis 13. März 1883 ab. gewiesen
werde, zugleich zu erkenen befunden,
dass der Klager die Dotten seiner
erfolglosen Appellation selbst
zutragen habe.

Hinvon beide Theile und
zwar, der Klager unter Anschluss
der Entscheidungsgrunde zu folge
oberlandes gerichtlos Erlassung von
13. März 1884 Z. 3792 verstandiget.

k.k. Bez. Gericht Laas von 24.
März 1884.

V imenu njegovega veličanstva
cesarja! ima ces.-kralj. višje deželno
sodišče za Štajersko v Kranju,
v skupni obravnavi predmeta
zakupnine po tožbi Jakoba Tavžlja
s Sv. Vida preko Dr. Župančiča proti
Francu Borštniku iz Beča obtoženega
zaradi 210 guldnov, tudi za priziv
(apelacijo) tožbe na razsodbo ces.-
kralj. okrajnega sodišča iz Lože z
dne 30. novembra 1883 št. 10207 z
zavrnitvijo proti prenesenemu
prizivu vsebuječ tisto v izreku
glavne zadeve in pravice za
potrditev tega tožitelj z obtožbo z
dne 3. oktobra 1883 pridobljene
terjatve na obsodbo obtoženega za
izplačilo zneska 210 guldnov na
račun preživljanja od 13. marca
1876 do 13. marca 1883. je dokazano,
prav tako ugotovljeno, da je tožitelj
doto s svojim izdanim prizivom
sam prinesel.

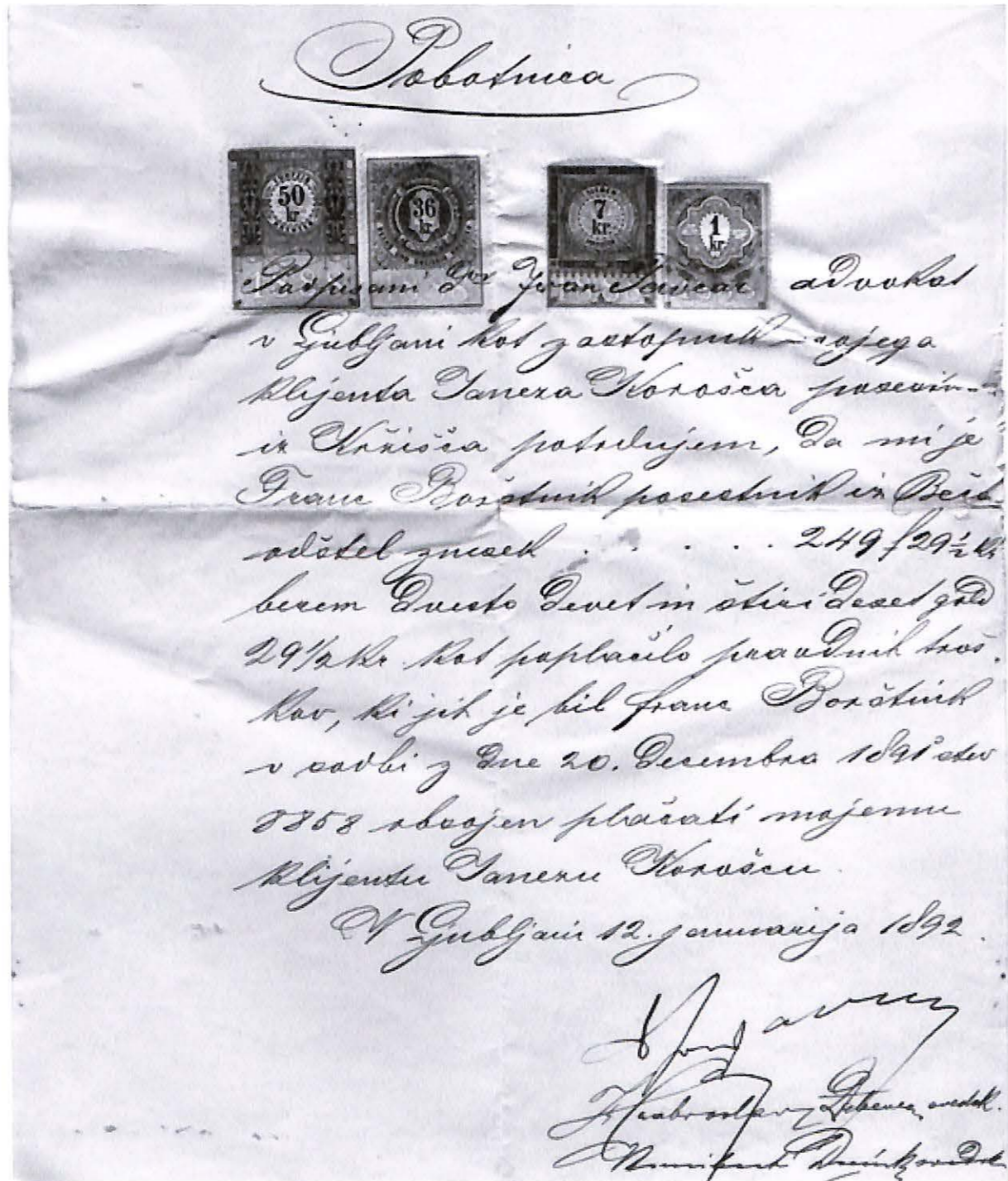
Potemtakem ... obe stranke in
sicer je tožitelj obveščen (zavezan)
s sklepom odločitve po sodbi višjega
deželnega sodišča z dne 13. marca
1884 št. 3792.

ces.-kralj. sodišče v Ložu dne
24. marca 1884

Tožb in razsodb je bilo potem še nekaj.

Med dokumenti je zlasti zanimiva pobotnica, ki je bila sklenjena pri advokatu dr. Ivanu Tavčarju v Ljubljani. Potrjuje se, da mu je Franc Borštnik iz Beča odštél znesek 249 guldnov in 29,5 kron kot poplačilo pravnih stroškov.

Pobotnica je bila napisana leta 1892.

Franc Borštnik in njegova žena Marija sta imela pet otrok. Najstarejša hčerka, tudi Marija, je moja babica.

oče:
Franc Borštnik

mama:
Marija Tavželj

poroka je bila 23. 11. 1875

France Borštnik

Marija Tavželj-Borštnik

Slikano okrog 1900

Marija
(slika ≈ 1909)

Marjana

Francka

France

Janez

Naslednji gospodar je postal France, ki smo mu rekli Martinčev (hišno ime) uječek. O tej predaji posestva ni dokumenta. France, ujec moje mame, se je kot avstrijski vojak

v prvi svetovni vojni boril verjetno nekje v Bosni ali Srbiji. Nekoč mi je dejal: Mi smo se borili proti Srbom, sedaj smo pa pod Srbi.

Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije XXXVII

Peter Hawlina

V tej seriji govorimo predvsem o prenašanju tistega gradiva, ki je neposredno uporabno pri rodoslovnih raziskavah.

Primarno rodoslovno gradivo so matične knjige. To so uradni zapisi krstov, porok in smrti. Do 20. stoletja so bile to skoraj izključno cerkvene matične knjige, v novejši dobi so se jim pridružile ali jih nadomestile civilne. Poleg matičnih knjig pa je spisek uporabnih arhivskih podatkov skorajda neskončen.

Po bogastvu rodoslovcem zanimivih podatkov pa so rodoslovcem bolj od matičnih knjig uporabni popisi župljanov in civilni popisi prebivalstva. Primerljivo gradivo so npr. zglasevalne pole v civilnih registrih prebivalstva.

Pustimo naštevavanje še drugih virov rodoslovnih podatkov. Spregovoriti želim o najbolj smiselnem postopku digitalizacije tega gradiva.

Rodoslovci gradimo rodovnike v katere povezujemo osebe, za katere pridobivamo podatke v omenjenih virih. Nastajajo nekakšne odslikave podatkov, ki jih vsebujejo arhivski viri. Te odslikave niso verna kopija originala. Saj nobena kopija ni verna slika originala. Še tako natančna slika originalnega zapisa ne more v popolnosti reproducirati originala. Tudi ponovni tisk mikrofilmne, fotografirane ali skenirane slike ne moremo natisniti povsem enako originalu. Naše odslikave vsebujejo največkrat samo tisto, kar je pomembno z rodoslovnega vidika. Podatke pogosto tudi smiselno priredimo. Večina nas pri zapisovanju podatkov o osebah uporablja sodobne oblike atributov iz originalnega zapisa. Namesto Laibach pišemo Ljubljana. Ne prepisujemo originalne pisave, če je ta npr. gotica, prevajamo v različnih drugih jezikih zapisane podatke. Imena in priimke večina zapisuje v današnji prevladujoči obliki zapisa imena in priimka. Ne vsi, večina pa. Naši zapisi torej v mnogočem izgubljajo originalno sporočilnost, pridobivajo pa splošno in računalniško prepoznavnost. In kar v naših rodoslovnih datotekah posebej prekaša originalne zapise, je širina in globina rodoslovnih povezav. Saj nastajajo evidence, ki se sorodstveno razraščajo dobesedno v nedogled.

Naše datoteke so sicer nepopolna in z vidika pravovernega zagovornika zvestobi originalu netočna odslikava, z vidika praktičnosti pa edina smiselna.

Morda bo moji trditvi kdo ugovarjal. Vendar jo je praksa že več kot potrdila. Na kratko povedano: prepričali smo se, da je najbolj smiselno in splošno uporabno tako prepisovanje rodoslovnih podatkov, ki neposredno gradi rodovnik. To pomeni, da je neposredno prepisovanje rodoslovnih dogodkov v rodoslovno datoteko tisti način, ki z najmanj napora daje največ.

Poskusil bom ponazoriti na nekaterih primerih.

Med referenčnim gradivom, ki se delno nabira pri posameznikih, nekaj tega pa je ponujeno tudi v skupno rabo, so poskusi čim bolj vernega prepisovanja zapisov iz matičnih knjig. Velikokrat gre za sistematična prepisovanja celotni knjig rojstev, porok, smrti in raznih drugih rodoslovnih virov zlasti popisov. Taki prepisi so se nekoč zapisovali na papir, ponekod v kartice, danes skoraj izključno v računalniške datoteke. Kot orodje pa se največkrat uporabljajo orodja za tabelarično predstavitev, ki je podobna zapisom rubrik v matičnih knjigah ali popisih. Najpogosteje se uporablja EXCELL, redkeje programi za podporo besedila kot je WORD ali še kakšna druga orodja.

Tabelarična računalniška datoteka je sicer sodoben medij, ni pa rodoslovna datoteka. Iz takih datotek je mogoče podatke rodoslovno povezovati šele s ponovno obdelavo. Ti prepisi so torej nič neč kot polizdelek. Praktična uporabnost tega polizdelka je sicer veliko večja od originalnega zapisa, še vedno pa to ostane polizdelek.

Ponavljam: najbolj produktivno prenašanje rodoslovnih podatkov je neposredno prepisovanje v datoteko, ki jo gradimo s programom za rodoslovje.

Rekel sem že, da popolnega povratnega procesa ni mogoče speljati niti s faksimilom originala. Toliko manj je to možno, če smo pri prepisovanju nekatere sestavine izpuščali, npr. kdo je otroka krstil, kdo so bili botri, in babica, katere veroizpovedi so bile vpisane osebe in še kaj podobnega. Razmeroma dobra kopija originalnega zapisa so omenjene tabelarične datoteke, če vsebujejo vse v originalu vpisane attribute. Povratni proces bi bil v tem primeru vsebinsko dokaj podoben originalu, bil pa bi rodoslovno enako nepovezan v razširjen rodovnik kot je sam originalni zapis.

Rodoslovnega zapisa torej ni mogoče uporabiti za tvorjenje nečesa, kar bi bilo podobno originalnim vpisom.

Pa je to sploh komu potrebno?

Originalni zapisi so največkrat v arhivih. Tam so že ali še bodo tudi v različnih kopijah. Tja gremo lahko vsak v našem rodovniku vpisan dogodek preverjati z originalom.

Z našimi podatki pa lahko izdelujemo poljubne rodoslovne prikaze. To je tisto, kar rabimo rodoslovci. Podatke lahko za povrh analiziramo po poljubnih kriterijih. Zlahka in brez stroškov jih izmenjujemo in objavljamo na spletu. Lahko pa po potrebi izdelujemo tudi na različne načine razvrščene spise prepisanega gradiva. Izpisi poljubnih rubrik o osebah so lahko razvrščeni po izbranem kriteriju, najpogosteje priimku, kraju, datumu. Torej lahko iz rodoslovne datoteke kljub vsemu izdelamo originalu podoben zapis.

Spet bi se lahko vprašali – komu je to potrebno. Ne glede na potrebnost ostaja dejstvo, da je to možno. Dru-

žinsko poročilo, ki ga izdelamo z rodoslovnim programom je zelo podobno popisu družine v statusu amimarum ali zglasevalni poli. Lahko tudi izdelamo preglednico rojstev po zaporedju datumov s podatki o rojeni osebi z vsemi iz originala prepisanimi atributi. Enako lahko naredimo s porokami in smrtmi.

Še na nekaj ne smemo pozabiti. Rodoslovna datoteka je najmanj redundantni prepis originalov. Vsebuje samo enkrat vse tisto, kar o osebi in dogodkih rabimo.

Vsakdo je bil v matično knjigo vpisan vsaj dvakrat. Ob rojstvu in smrti. Poročene osebe so vpisane tretjič. Če imajo otroka so vpisane četrtič. Še enkrat bodo starši vpisani, če se otroci poročijo. Če za župnijo obstoja status animarum, če obstoja civilni popis, če obstojajo oklici, če.... Kolikokrat je torej v povprečju neka oseba vpisana v matičnih knjigah? Ocenjujem, da v povprečju vsaj petkrat, lahko tudi več kot dvajsetkrat. Spomnimo ob tem tudi na to, da zelo pogosto posamezni atributi za iste osebe v različnih zapisih niso vpisani enako. V naših rodoslovnih datotekah pa smo vsako osebo vpisali samo enkrat. Na enem mestu imamo za to osebo vse, kar nas o njej zanima. Še posebej pa so nam rodoslovcem zanimiva sorodstvena razmerja in možnost njihovega prikaza.

To sem zapisal zato, ker se še vedno dogaja, da posamezniki izdelujejo polizdelke namesto končnega izdelka, za katerega bi porabili vsaj petkrat manj časa, če je točna ocena, da je vsaka oseba v povprečju vpisana vsaj petkrat. Koristnost končnega izdelka pa mnogokrat prekaša vrednost polizdelka.

Kakšno korist prinese članstvo v rodoslovnem društvu

Peter Hawlina

To vprašanje se zelo poredko postavlja izrecno. Ljudje smo različni. Nekateri pred nakupom temeljito spoznavajo lastnosti ponujene dobrine, kdo drug pa pri tem ni pretirano previden. Glede rodoslovja lahko zase rečem, da nisem prav nič okleval, ko sem leta 1992 zvedel, da je ustanovljeno grboslovno, zastavoslovno in rodoslovno društvo Slovenski ščit. Takoj sem se včlanil. Zelo koristna pridobitev tega članstva je bilo zame kot vnetega začetnika seznanjanje z ostalimi člani. Hitro sem našel somišljenike in razmeroma hitro smo nekateri tudi ugotovili, da rodoslovci v tem društvu ne želimo sodelovati. Nič rodoslovnega ni bilo v dejavnosti društva. Začeli smo se dobivati kot skupina s sorodnimi zanimanji in smo leta 1994 ustanovili SRD predvsem zato, da se naše delovanje ne bi povezovalo s Slovenskim ščitom.

Prav te dni pa je vprašanje smiselnosti in koristnosti včlanjanja nekdo postavil izrecno: *Poraja se mi vprašanje o včlanitvi v Slovensko rodoslovno društvo, saj sem zagret*

rodoslovec in me resnično zanima, zakaj bi se mi včlanitev v SRS splačala (letna članarina je, če se ne motim, 40 €). Mar revija Drevesa še vedno izdajate, ker nekako čutim, da spletna stran in celotno društvo stagnira, novih dejavnosti v organizaciji SRS pa nekako nikjer ne zaznavam; zato me zanima, iz čiste radovednosti, kaj društvo v praktičnem smislu na letni ravni počne.

O dejavnosti SRD poročamo na letnih zborih, mesečnih srečanjih in v časopisu Drevesa.

Še enkrat – kaj so dejavnosti društva?

Odgovor – dejavnosti društva so dejavnosti članov.

Zavedati se je treba, da društvo nima posameznikov ali skupin, ki bi bile dolžne opravljati storitve za druge posameznike ali skupine. Tako smo naše delo tudi začeli še pred ustanovitvijo društva in smo z ustanovitvijo sicer postavili okvire, kakršne društvom določajo zakoni in pravila delovanja. Ta določajo pravice in dolžnosti članov in funkcionarjev. O teh vsako leto ugotovljamo, da so bile izpolnjene.

Vse tisto torej, kar kdo naredi več kot za potrebe lastnih rodoslovnih raziskav in to ponudi v uporabo kolegom, postane rezultat dela društva. Najbolj očitne tovrstne dejavnosti so redna mesečna srečanja in predavanja. Še bolj očitni in trajni rezultat društvene dejavnosti je časopis Drevesa.

Poleg srečanj, predavanj in časopisa pa je še dolg spisek rezultatov, ki se uvrščajo v dejavnosti društva, čeprav jih skoraj brez izjeme opravljajo zanesenjaški posamezniki. Projekti, katerih bi se lotevali v skupinah, praktično ni. Če se je kdaj dogajalo kaj skupinskemu delu podobnega, je v takih podvigih levji delež opravil eden.

Vsi tisti rezultati, ki lahko koristijo drugim posameznikom, skupinam, vsem Slovincem ali konec koncev vsem zemljanom, se uvrščajo med rezultate društva. Torej bi jih med svoje rezultate lahko šteli tudi tisti redki posamezniki, ki društvu še nikoli niso prispevali niti drobca svojih rezultatov, so pa znali v rezultatih drugih iskati in najti koristi zase.

Med vsemi temi rezultati bi bilo težko določiti kriterije, po katerih bi neko korist uvrstili pred kako drugo. Je knjižnica koristnejša od društvenega računalnika? So predavanja koristnejša od spletne strani? Ne! Spletna stran je ena najpomembnejših vrednot slovenskega rodoslovja. Zato bi bilo toliko potrebnejše, da bi bila bogata in predvsem pregledna. Kakovostne spletne strani so samo izjemoma narejene in vzdrževane volunteersko. Dokler tudi to društveno vrednoto zagotavljamo volunteersko, ne bo mogoče zahtevati, da bi bila na najvišjiakovostni ravni.

Urejanje spletne strani in časopisa so časovno in strokovno zahtevne naloge. Tem se po zahtevnosti in potrebnem času primerjajo razstave, konference, izobraževanja.

Med splošne koristi lahko uvrščamo v slovenski jezik preveden rodoslovni program, priporočila za delo, rodoslovne standarde, rodoslovne priročnike in morda predvsem referenčne datoteke.

Referenčne datoteke so vse tiste, ki posamezniku lahko koristijo pri njegovem raziskovalnem delu. Med temi je

najpomembnejši indeks računalniško obdelanih oseb. Temu sledi podoben indeks porok. Po pomembnosti bi nadaljeval s skeniranim gradivom. Skenirano gradivo se vse hitreje nabira na javno dostopnih spletnih straneh. Tu bi omenil dva od tistih, ki sta nastala v okviru društva – vodnik po župnijskih arhivih in Leksikon Dravske banovine.

Še veliko več je referenčnega gradiva, ki ni neposredno rezultat dejavnosti članov SRD. To so zlasti svetovne rodoslovne zaloge. Tu močno prednjačijo Američani, sledijo jim Evropejci. Po svojih močeh jim sledimo v SRD. V tem pa postaja vse bolj očitno, da bi bilo najbolj smiselno društvene datoteke pridružiti svetovnim, saj bi tako bile bolj splošno pregledne in primerljive.

Je posameznemu članu kaj mar, če so bili v društvu postavljeni kriteriji za sprejem med sodne izvedence za rodoslovje ali dejstvo, da smo sodelovali pri izdelavi evropskih standardov za arhive? Je posamezniku kaj mar, če je bilo v Sloveniji predvsem po zaslugi SRD oddanih morda relativno največje število genetskih vzorcev? Je posamezniku kaj mar dejstvo, da SRD skupaj z ameriškimi kolegi z občasnimi finančnimi prispevki pomaga ohranjati rodoslovno gradivo.

S tem naštevanjem nekaterih aktivnosti in možnih koristi sem želel bralca prepričati, da SRD deluje. Vedno je mogoče več in bolje. Sodelujte!

Koliko je vredno rodoslovno raziskovalno delo

Peter Hawlina

Bral sem poročilo o požaru. Lastnik je bil najbolj zaskrbljen za fotografije in rodoslovno dokumentacijo, šele po tem za vse drugo.

Smo se sami že kdaj zamislili, kaj nam je poleg lastnega zdravja in zdravja naših sorodnikov najbolj vredno?

Rodoslovci in vsi drugi varuhi družinske zgodovine bi zagotovo družinski arhiv po pomembnosti uvrščali više kot bi večina uvrščala materialne dobrine.

Rodovnik in družinski arhiv je torej predvsem subjektivna vrednost. Vrednost ali celo dragocenost je za tistega, ki pač zna to ceniti. Taki smo v manjšini. Zavedati se moramo, da bodo zanamci večino rezultatov našega dela enostavno zavrgli. Saj se v naši zapuščini niti ne bodo znašli. Saj se še sami ne najdemo v svojih arhivih.

Rezultati naših rodoslovnih raziskav so skoncentrirani v rodovnikih. Ti so danes pretežno v elektronski obliki. Njihovo hranjenje je po eni strani enostavno in tako rekoč zastoj. Zaradi tehnoloških sprememb pa ni zelo trajno in je treba pravočasno poskrbeti za prilagajanje novim standardom.

Če sami ne bomo poskrbeli za to prilagajanje, bodo naši zanamci zavrgli tudi elektronske nosilce zapisov kot so bile nekoč take in drugačne diskete in so danes USB in drugi

prenosni pogoni, CD-ji in DVD-ji. Podobno kot je danes skoraj nemogoče predvajati glasbo s starih gramofonskih plošč. Vsak rodoslovec se mora tudi zavedati, da so možnosti o koristnosti njegovega dela za sodobnike in potomce zagotovljene samo, če je rezultat njegovih raziskav izdelan po rodoslovnih standardih. Svojski način dela posameznikov je uporaben samo njim samim. Torej nikomur. Enako je z rezultatom tistih raziskav, ki jih rodoslovec ne ponudi javnosti. Tak rodovnik je vreden manj kot nič.

Če torej hoče rodoslovec zagotoviti ohranjanje rezultatov svojega dela tudi po njegovi smrti, si mora najti ustreznega skrbnika. Če ga ni med sorodniki, bo morda še bolj zanesljivega našel med komercialnimi ponudniki. Ponudba skrbništva nad datotekami je široka in zelo cenena. Na izbiri so tudi mnoge ustanove, ki sprejemajo najraznovrstnejšo (rodoslovno) robo. Najbolj značilen format dostavljanja rodoslovne datoteke v 'svetovne zbirnike' je GEDCOM zapis naši rodoslovnih podatkov. Tega lahko kadar koli po elektronski pošti oddamo v plačljivo ali brezplačno hranjenje organizacijam, katerim smemo zaupati. In ker je postopek preprost, cenen ali brezplačen, lahko vsebino svojih datotek prenesemo na eno, dve ali več takih svetovnih skladišč. Varnost in trajnost rezultatov svojega dela smo s tem poskrbeli tako, da ne bodo podvrženi zastaranju in tudi ne uničenju. Zlasti, če smo datoteke poslali v hrambo v različna skladišča, ki niso podvržena enakim tveganjem.

Nismo pa s tem odgovorili na v naslovu zastavljeno vprašanje. In tudi ne bomo. Kdo lahko oceni vrednost rezultatov ljubiteljskega dela, za katerega so bila porabljena leta? Ima tržno vrednost gobelin, za katerega je bilo potrebnih desetine, če ne stotine ur? Navadno nima niti vrednosti porabljenega materiala, kaj šele dela.

Podobno je z rodovniki. Enako z družinskimi kronikami. Avtor zanje porabi v letih merjen čas. Ko delo zaključi in natisne, ga mora podariti sorodnikom. Ti ga sicer sprejmejo, ga pa komaj kdo prebere in le redki primerki bodo ohranjeni za daljši čas.

Se bomo torej strinjali, da rezultati rodoslovnih raziskav nimajo nobene vrednosti? V veliki večini je tako, da rodoslovne zbirke niso tržno blago. Rodovnika praviloma ni mogoče prodati.

Je že kdo pomislil, da bi svojemu dediču zapustil svoj arhiv? Saj bi se mu s čim takim samo zameril.

Morda kdo ve za izjeme. Gotovo so, vendar jih je zelo malo. Tega se moramo zavedati zlasti tisti rodoslovci, ki si pri svojem delu ne postavljamo omejitev in z raziskavami ne nehamo pri evidentiranju prednikov in sorodnikov, ko jih naberejo nekaj ducatov ali največ par sto.

Raziskovalci sami pa se zavedamo neprecenljive vrednosti našega dela za nas same, naše sorodnike in zlasti potomce, za Slovenijo in človeštvo.

Opomba:

O podobni vsebini sem že objavil prispevek v Drevesih 2002/3-4 pod naslovom Kako drago je rodoslovje.

Janez Bajc 1880-1960 in rapalska pogodba 1920

Magda Rodman

Primorci smo se letos spominjali treh obletnic, ki so še posebej zaznamovale našo zgodovinsko identiteto: 90 letnico požiga Narodnega doma v Trstu in 80. letnico usmrtitve četverice Bazoviških junakov. Morda je šla mimo nas najbolj tiho 90-ta obletnica rapalske pogodbe.

Italija je leta 1917 zahtevala svojo ceno za vstop v vojno, zato ji je antanta obljubila kar ni bilo njeno. Rapalska pogodba je v kraljevino Italijo čez noč potisnila približno 600.000 Slovencev in Hrvatov, od tega 330.000 Slovencev, kar pomeni skoraj tretjino narodovega telesa.

Med temi Slovenci, ki jih je rapalska pogodba dosmrtno zaznamovala, je bil tudi moj stari oče Janez Bajc iz Vipave in njegovih sedem otrok, ki so z njim delili kruto usodo z krivične rapalske pogodbe. Mnogi so pred italijansko okupacijo zbežali v razne kraje. Še danes o kom rečejo, da je zbežal v Jugoslavijo. Poglejmo kako se je godilo tistim, ki niso nikamor bežali.

Moj stari oče je odraščal v Vipavi, ki je bila takrat v državi Austro-Ogrski kot kmečki sin na stari avtohtoni domačiji »Pri Bajcovih«. Leta 1904 se je poročil z Ivanka Hrovatin iz Dupelj pri Vipavi. Leta 1915 pa je mladi materi petih otrok država Avstro-ogrsko vzela moža in očeta in ga poslala na rusko fronto v Galicijo. Mlada žena je ta čas zbolela za špansko boleznijo, ki so jo prinesli vojaki iz fronte in umrla. Najmlajši sin Edvard je imel komaj leto dni. Najstarejši Drago je imel 11 let. Vmes so bili še hčerka Viktorija, sinova Ivan in Milan. Najstarejši sin Drago je to žalostno novico o smrti mame in žene Ivanke sporočil s pismom očetu na

fronto. Kako je bilo takrat pri srcu mojemu staremu očetu, si lahko le mislimo. Njegov vojni tovariš Jožef Štrancar »Županov« iz Planine je vedel povedati, da sta oba jokala ob branju tega pisma. Vdovec Janez in vojak na fronti je takoj napisal prošnjo, da bi ga pustili vsaj na dopust, da bi videl otroke, pa ni bil uslišan. Na fronti je bil tudi ranjen v nogo in čutil posledice vse življenje. Otroke so po smrti matere prevzeli v oskrbo dobri mamini sorodniki v Dupljah, Slapu in v Gorenji vasi.

Izčrpani vojak Janez se je po vsem hudem, kar je doživel v I. svetovni vojni, vrnil domov v okupirano domovino in doživel Rapalsko pogodbo, ki ga je zelo razočarala, saj se na fronti ni boril za tako krivično in usodno razmejitev naše zemlje. Zaradi majhnih otrok, ki so rabili krušno mater, se je leta 1919 drugič poročil z Josipino Petrič iz Gradišča pri Vipavi in imel v tem zakonu še hčerki Milko in Joško.

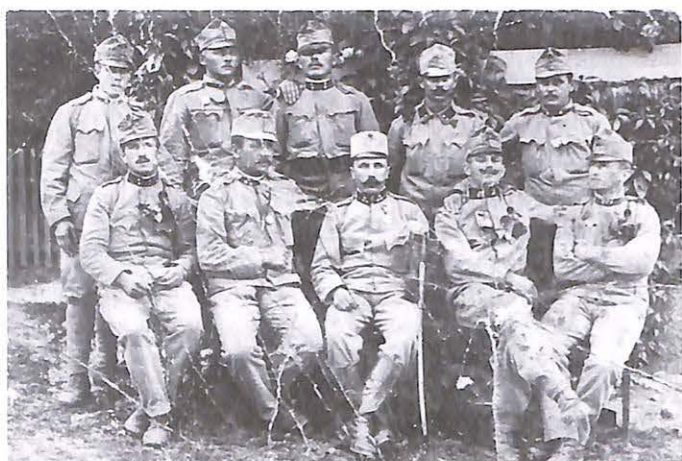
Čez noč je postal pod silo razmer italijanski državljan in dobil novo državo Italijo. V šolah, uradih in na javnih mestih je kmalu prebral: Tu se govori samo italijansko »Qui si parla soltanto italiano«. V šolah so otroke imenovali »ščavi«. Sprva je bila italijanska oblast mehka, poslovala je z rokavicami. Kmalu pa je pokazala zobe in začela z ostro raznarodovalno politiko na vseh področjih življenja. Prvi, ki je to občutil na svoji koži je bil Janezov prvi sin Drago, pesnik, pisatelj, organizator Tigra na Vipavskem in narodni buditelj, dijak kranjske gimnazije in študent prava v Padovi. Umrl je tragično leta 1928 v Biljah. Njegov pogreb so fašisti onemogočili 4 dni. Oče Janez je oblast prosil, naj vendarle

Poročni dan Ivanke Hrovatin in Janeza Bajca leta 1904

Bajc Janez kot vojak avstro-ogrske vojske, na fotografiji spodaj je njegov bojni tovariš iz Planine Jožef Štrancar

dovoli sinov pogreb, sicer ga bo pokopal na vrtu pred hišo. Hiša Bajcovih je bila takoj zaznamovana in pod posebno kontrolo italijanskih oblasti. Janez pa se ni dal. Ilegalno se je še naprej upiral fašističnemu terorju, kjer je le mogel ter še naprej podpiral tigrovsko gibanje. Naslednji je prišel na vrsto njegov najmlajši sin Edvard. V Logu pri Vipavi je na šmarni dan leta 1939 pel slovenske pesmi. Bil je vključen, v Gorici obsojen na dve leti konfinacije v Catanzaru v južni Italiji. Stari oče se ni še ustavil in je že leta 1941 ilegalno zbiral denar za »četnike«, kot so takrat imenovali prve partizane. Bil je ovaden. Zato so ga italijanske oblasti aretirale 3. aprila. 1941 ga zaprle v goriške zapore kot domnevno nevaren element, kasneje določen za internacijo v Castello Montalbano (Firenze). 26. aprila je bil izpuščen iz zapore. A že 30. septembra istega leta italijansko notranje

ministrstvo poroča, da je bil 20. septembra priprt, ker so pri njem našli komunistično literaturo in da je bil po izjavi denuncianke nagovorjen, da bi dal svoj denarni prispevek za četnike. 30. novembra 1942 so ga kot konfiniranca prepeljali na otok Ustica pri Palermu, kamor je došel 16. decembra 1942. Tam je hudo zbolel. Ozdravile so ga sestri Hajda in Pepca Ferjančič iz Goč pri Vipavi. Hranili sta ga s suhim kruhom in divjim česnom.

Že 28. decembra tega leta se je obrnil s prošnjo na notranje ministrstvo v Rim, poudarjajoč, da ima večje posestvo, ki ga v njegovi odsotnosti le s težavo obdelujejo, pa tudi, da ima dva od svojih štirih sinov v italijanski vojski. V odgovoru, ki ga je prejel, je bila njegova prošnja zavrnjena, in sicer z motivacijo, da ima slovansko komunistično nepopoljšljivo čustvovanje »di irriducibili sentimenti slavo-comunisti«.

Janezova druga žena Josipina Petrič

Janezovi otroci na dan maminega pogreba, dne 24.09.1915 v Dupljah pri Sandrovih, v sredini sta njihovi teti Marija in Alojzija

Na Ustiki leta 1942. Janez Bajc stoji med vrati

V času njegove konfinacije na Ustici mu je iz Vipave pisala njegova snaha in moja mama Olga, ki je zelo spoštovala tasta, kar lahko vidimo iz pisma, ki ga je pisala 12.2. 1943 predno je bila aretirana in poslana v koncentracijsko taborišče Frascette v južno Italijo. Pismo je naslovila na Direzione colonia confinati Ustica. Pismo začne s pozdravom »Ljubi tata«. Sprašuje ga, kako je z nogo in mu sporoči, da so dobili nazaj paket in da so mu poslali 500 lir, da je pisal tudi sin Edo iz Genove, naj mu pošljejo denar. V pismu je napisala poseben stavek »M. je vedno še na letovišču brez strehe v dobrem stanju«. V tem stavku mu je hotela sporočiti, da je njegov sin Milan, ki je bil takrat pri partizanih v Vojkovi četi, še živ. Pisma so bila cenzurirana in bi bilo zelo nevarno kako drugače napisati tako politično nevarno vest v italijanske zapore na Ustico. Spodaj je v pismu še pripis njegove žene Jožefe »Dragi mi mož, težko pričakujemo snidenja, drugič kaj več, tvoja žena. Pozdrave od naše hčere Jože in sina Žaneta«.

Med tem časom je Janez izgubil tudi sina Milana, ki je padel 27.2.1943 med Branico in Gaberjami in bil vpisan v

Sin Milan, soborec Janka Premla Vojka in komandant Gregorčičevega bataljona

knjigo pokopov kot nepoznani upornik »sconosciuto ribello«. Pokopa so ga na pokopališču v Gorici, Italija, skupaj z njegovimi tovariši, ki so vsi umrli. Tudi na njegov pogreb oče Janez ni mogel priti. Bog ne daj, da bi o svojem sinu partizanu samo črnil besedo. Bilo bi zanj usodno.

Kasneje, 27. maja 1943, se je na notranje ministrstvo v Rim obrnila njegova druga žena Josipina s prošnjo, naj bi moža izpustili, ker ima 10 ha obdelovalne zemlje in že dva sinova v italijanski vojski. Tudi ta prošnja je bila 3. junija že zavrnjena.

Janeza Bajca so 13. junija 1943 prepeljali skupaj s 500 drugimi interniranci v novo taborišče Chiesanuova pri Padovi. Vodstvu tega taborišča je Janez Bajc vložil ponovno prošnjo za izpustitev, navajajoč, da je star že 63 let. Tudi ta je bila odbita. Istega leta piše njegova hči Milka, naj bi očeta izpustili, ker mu je medtem umrla žena. A tudi tokrat je prišel negativen odgovor z utemeljitvijo, da je cona okoli Vipave zasedena od uporniških tolpe »occupata da bande ribelli.« Tako so ga njegovi mrtvi zaman čakali.

Na nadaljnje poizvedovanje domačih, kje se Janez Bajc nahaja, sporoča prefektura v Padovi 21. oktobra 1943, da je bilo taborišče Chiesanuova izpraznjeno že 9. septembra 1943, da pa ne ve, kam je Bajc po 9. septembru odšel, potem, ko je bilo omenjeno taborišče izpraznjeno, sicer nad njim ni bil preklican ukrep političnega pregona.

Te podatke smo dobili iz original dokumentov, ki jih hrani Državni arhiv v Rimu in Gorici. Janez Bajc je v teh dokumentih zapisan povsod kot Giovanni Baic. Kakor mi je pravil njegov sin Edvard, se je Janez Bajc po razpadu Italije vračal proti domu. Na poti so ga prijeli Nemci in ga odpeljali v zapore v Nemčijo. Ni mi znano točno kam. Nemci so v Nemčijo na prisilno delo odpeljali tudi njegovo hčerko Milko in sina Edvarda, ki sta se ob koncu vojne vrnili domov.

Tako je oče Janez živ dočakal 9. maj 1945, ko je bilo konec II. svetove vojne. Takrat je imel 65 let. Doma ni bilo več njegove druge žene in tudi ne sina Milana. In spet je moral začeti znova. Kako, je pa že druga zgodba.

V mojem življenju ima stari tata Janez Bajc zelo močan zgodovinski zapis. Budno me je spremljal skozi mladost in se bal, da me ne bi od hiše odpeljal kak mladenič v vojaški obleki. Znano je, da je v Vipavi živelo 4500 takih mladeničev v vojaški obleki, zato njegova skrb ni bila zaman.

Umrl je 30. novembra 1960. Njegova smrt je bila moje prvo srečanje s smrtjo v ožji družini. Zelo mi je bilo hudo, ko smo ga polagali v grob. Ob njem in z njim sem živela 18 let. Spremljali so ga gasilci, saj jim je vse življenje zvesto služil.

Zapisala njegova vnukinja Magda Rodman
v spomin na 50 letnico njegove smrti
in 90 letnico rapalske pogodbe.
Vipava 30. 11. 2010

Moj rod in moj dom

Magda Rodman

Zgodovina nekega rodu, domačije, vasi, trga in tudi države se začne takrat, ko to nekdo odkrije in o tem nekaj napiše. Tako velja za velike zgodovinske dogodke pa vse do majhnih družinskih in osebnih zgodb.

Že dolgo me spremlja želja, da bi spoznala svoje prednike, ki so pred menoj živeli na mojem domu v Vipavi in o njih napisala zgodbo. Radovedna sem bila in se spraševala, kdo so bili ljudje, ki so pred menoj živeli v tej hiši, zanjo skrbeli vse do njihove smrti. Rada bi spoznala vsaj nekaj mater, ki so živele pod to streho, kako so rojevale, umirale in skrbele, da je dom obstal skozi stoletja pred mojim rojstvom. Radovedna sem bila, kdo so bili gospodarji te domačije, kako so živeli, delali, mislili, molili, se ženili, kako sprejemali in zapuščali svoje domove naslednikom, kako in kje so preživljali I. in II. svetovno vojno, kje vse so bili v taboriščih, zaporih, pregnanstvih, kje služili vojaški rok, pa vse do njihove smrti in zadnjega bivališča.

Osebnost sem poznala samo starega očeta Janeza (1880-1960), ob katerem sem živela do mojega osemnajstega leta starosti. Stare mame po očetu in materi nisem poznala, ker sta umrli, ena davno pred mojim rojstvom, druga pa, ko sem imela dve leti. Njihovih pravljič ne poznam, tudi njihovih pesmi ne. Kakšna škoda za moja otroška leta. Od tu nazaj pa je bilo moje vedenje o prednikih v megli. Zaposlitev in družina sta me tako zaposlovala, da tega poizvedovanja za predniki že prej nisem mogla storiti, ko bi mi moji starši o njih še kaj več povedali. Zato sem sklenila, da začnem to raziskovalno nalogo šele v letu 2010. V življenju pridejo stvari tudi z zamudo, pa vendar bolje kot nikoli.

In tako sem napravila prvi korak, sprva plaho in počasi. Začela sem zbirati podatke o ljudeh, ki so že davno mrtvi. Hodila sem po pokopališčih, si zapisovala napise na nagrobnikih, ki so mi marsikaj odkrili. Pozorna sem bila na vsa znamenja v kamenju in na letnice nad hišnimi vrati. Obiskovala sem tudi sorodnike na domačijah, ki jih poznam že iz mladosti in si zapisovala njihove pripovedi. Ob zgodbah sem zbirala še stare fotografije in druge dokumente, ki so se ohranili po družinskih arhivih, da bi dopolnila in obogatila že zapisano in pa tudi zato, da bi podobe naših prednikov stopile iz zaprašenih predalov na dan in se tako ohranile našim zanamcem. Skrbno sem zapisovala tudi podatke o fotografijah. Večjo pozornost sem posvetila zapisovanju zgodb starejših generacij sorodnikov in seveda umrlim, ki

gotovo spadajo v našo duhovno zgodovino in narodovo dediščino. Z njimi smo povezani preko popkovine. V sebi nosimo njihove genske zapise, dobre in slabe.

Pregledala sem domači arhiv, matične knjige v Vipavi, dobila podatke iz župnijskega arhiva v Vipavi in na Gočah. Veliko podatkov sem našla v ohranjenih pismih iz II. svetovne vojne, ki so mi odkrivala vso bolečino in trpljenje Primorcev pod fašizmom. Nekaj podatkov sem našla tudi v Pokrajinskem arhivu v Novi Gorici in tako zbrane podatke in zapisane zgodbe povezala v celoto po družinskih vejah.

Posebej zanimive so bile ženitovanjske pogodbe, kjer je bilo točno vse določeno in dogovorjeno, kako se imetje deli, če so otroci ali če jih ni. Pri izročilnih pogodbah je bilo točno zapisano, kaj vse mladi gospodar dobi in kakšne obveznosti ima zato do staršev. Na poti raziskovanja svojih prednikov sem vsak dan doživljala presenečenja in počasi so le-ti dobili imena, priimke, podobe, značajske lastnosti. Odkrivala sem neverjetne ljubezenske zgodbe, razne dogodivščine v življenju in vedno bolj sem bila vesela, da sem stopila na to pot raziskovanja svojih prednikov. Seveda vzame tako delo veliko časa. Vse je dobro poplačano z veseljem, ko odkriješ nekaj, kar ti nihče prej ni povedal.

Moj zapis bo lahko tudi pomanjkljiv ali netočen. Tega v naprej ne morem vedeti. Vsak človek gleda na določen dogodek s svojimi očmi. Zapisane pripovedi tudi ne morem preverjati. Zapisala sem jih tako, kot so mi bile posredovane. Trudila pa sem se, da bi se na podlagi pisnih in ustnih virov čim bolj približala resnici.

Rodoslovje je zanimiva tema. Posebno rodoslovno društvo je zelo dejavno in pomaga ter daje navodila, kako in kje se pride do podatkov o ljudeh, ki so že davno umrli. Ljudi, ki jih rodoslovje zanima, je v Sloveniji vedno več. In prav je tako. Za majhen narod je tako zapisovanje še kako potrebno.

Narod, ki se ne zaveda svojih korenin, svojih velikanov in ne zmore priznati veličine prednikov, nujno propade. Naši predniki so ustvarjali in kultivirali domovino Slovenijo in skozi stoletja varovali ta prostor. Tudi moji predniki so bili med njimi. In vesela sem, da sem jih spoznala.

»Nisem samo posameznik. Zraščem sem z družino, narodom, z domovino, s pokrajino domovine. Družina ni kdor koli, narod ni zgolj neka pisana družčina, tudi domovina ni kjer koli. Z družino, narodom in domovino sem rodovno zraščem,« je v Družini zapisal Mihael Paš 15. avgusta 2010.

Vipava, 22.1.2011

Peter Hawlina

Zapis v knjigi krstov župnije Gorenja vas

V večem spomin.

Pervi kerstni list v Slovenskem jeziku je bil 26. Velkiga serpana 1861, ali de prav rečem 21. Velkiga serpana 1861 Mini Bogataj narejen - glej 31 stran. Pred se v kanclije ni smelo nič Slovenskiga perkazati. Zdaj že vender v Ljubjani na Magistratu Slovenske vloge jemljejo in v Slovenski besedi rešijo, ravno tako tudi per zakonski sodnij.

Zato sim se tudi jaz 21. Dan Velkiga serpana 1861 prederznil prvi kerstni list v Slovenski besedi narediti, desiravno vem, de uradnikam ne bo po volji. Pa de enkrat Nemškutarje premagamo, moramo v Slovenski besedi pisati začeti, in to zdaj ko so Nemškutarji precej omamljeni = sinovi od slovenskih mater in očetov rojeni in v šolah po nemško izrejeni, ki iz same lenobe se še slovensko brati in pisati naučili niso, kterim pa vender slovenki kruh prav dobro tekne in diši, in ker slovenskiga ne znajo se trdo nemškiga derže in žele, de bi v vradnijah se le po nemško vradevala, in Slovensko se še v kanclije perkazati ne smelo, kar pa hvala Bogu več vbrani ne bodo.

Letas je bila taka vročina, de stari ljudje take ne pomnijo. Ludge so bili pa zdravi. Suša je bila huda, pa vender ni preveč škodvala, letina je bila še precej dobra.

Pervi sneg je začel padati 4. Listopada in padel za dober dlan visoko, drugi dan je bilo pa lepo vreme, samo kako drevo je bilo tu in tam od snega polomano.

V letu 1861, 21 Listopada smo pisana okna v cerkev napravili, ki so v polokroga. Veljale so z vložanjem v rome vred 50 fl 20 tr aov.

Minister Laser je vender enkrat gosp. Černeta vprašanje odgovoril in mesca Sušca 1862 gosposkam vkazal da slovenskih vlog branit ne smejo in kolikor je mogoče jih tudi v slovenski besedi rešiti morajo; tode ta beseda »kolikor mogoče« uradnika pot odpre in njih lenobi dobro postelje. Spet bo slovenskimu ljudstvu malo postreženo, ker vradniki bojo rekli: »Tega rešiti v slovenski besedi ni mogoče. Čeh pravi: Kadar se bo kača na ledu grela, tedaj bo Nemeč Slovanu prijatelj.

Tauf.										Register				
Datum	Ortschaft	Alter	Nahmen	Religion	Stand	Stand	Stand	Stand	Stand	Stand	Stand	Stand	Stand	Stand
Tag	Ort	Jahre	Namen	Kathol.	Evangel.	Evangel.	Evangel.	Evangel.	Evangel.	Evangel.	Evangel.	Evangel.	Evangel.	Evangel.
16. Novbr.	Kladje	16.	Maria	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
17. Oktbr.	Kladje	9.	Maria	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
13. Oktbr.	Kladje	12.	Thomas	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
13. Oktbr.	Kladje	14.	Anton Eren	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1

V večem spomin.

Pervi kerstni list v Slovenskem jeziku je bil 26. Velkiga serpana 1861, ali de prav rečem 21. Velkiga serpana 1861 Mini Bogataj narejen - glej 31 stran. Pred se v kanclije ni smelo nič Slovenskiga perkazati. Zdaj že vender v Ljubjani na Magistratu Slovenske vloge jemljejo in v Slovenski besedi rešijo, ravno tako tudi per zakonski sodnij.

Zato sim se tudi jaz 21. Dan Velkiga serpana 1861 prederznil prvi kerstni list v Slovenski besedi narediti, desiravno vem, de uradnikam ne bo po volji. Pa de enkrat Nemškutarje premagamo, moramo v Slovenski besedi pisati začeti, in to zdaj ko so Nemškutarji precej omamljeni = sinovi od slovenskih mater in očetov rojeni in v šolah po nemško izrejeni, ki iz same lenobe se še slovensko brati in pisati naučili niso, kterim pa vender slovenki kruh prav dobro tekne in diši, in ker slovenskiga ne znajo se trdo nemškiga derže in žele, de bi v vradnijah se le po nemško vradevala, in Slovensko se še v kanclije perkazati ne smelo, kar pa hvala Bogu več vbrani ne bodo.

Letas je bila taka vročina, de stari ljudje take ne pomnijo. Ludge so bili pa zdravi. Suša je bila huda, pa vender ni preveč škodvala, letina je bila še precej dobra.

Pervi sneg je začel padati 4. Listopada in padel za dober dlan visoko, drugi dan je bilo pa lepo vreme, samo kako drevo je bilo tu in tam od snega polomano.

Vladi je zdaj per vsim svetu taka, kakor en prav zvit potepuh in prav preden človek, ki se nič ne zmeni, mu reci kar mu hočeš in ga ozmerjaj, kakor hočeš, kar potuhne se. Vlado tudi v časniku oberajo, de je kaj, pa je le tiho. O Bog ne perzadeni, ko bi se pred 20 leti, kej takiga le čerhnilo!

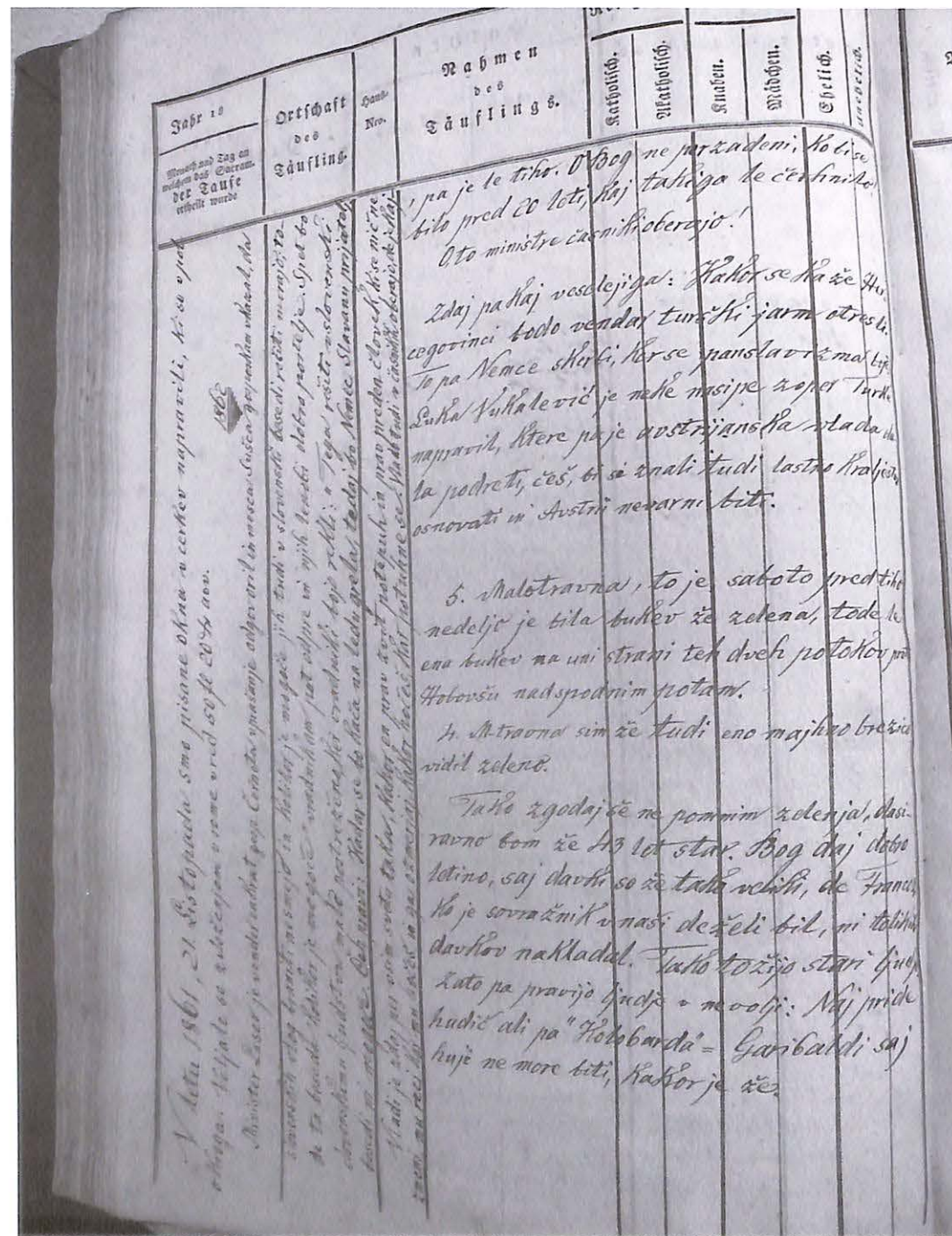
O, to le ministre časniki oberajo!

Zdaj pa kaj veselejiga: Kakor se kaže Hercegovinci bodo vendar turški jarm otresli. To pa Nemce skerbi, ker se panslavizma boje. Luka Vukalevič je neke nasipe zoper Turke napravil, ktere pa je avstrijska vlada dala podreti, češ, bi si znali tudi lastni kraljestvo osnovati in Avstrii nevarni biti.

5. Malotravna, to je saboto pred tiho nedeljo je bila bukev že zelena, toda le ena bukev na uni strani teh dveh potokov pri Hobovšu nad spodnim potam.

4. M-travna sim že tudi eno majhno brezico vidil zeleno.

Tako zgodaj še en pomnim zelenja, dasiravno bom že 43 let star. Bog daj dobro letino, saj davki so že tako veliki, de Francoz, ko je sovražnik v naši deželi bil, ni tolikih davkov nakladal. Tako tožijo stari ljudje, zato pap pravijo ljudje v nevolji: Naj pride hudič ali pa »Holobarda« = Garibaldi saj huje ne more biti, kakor je že.

Sušec = marec

Mali traven = april

Veliki srpan = avgust

Listopad = november

Delo sodnega izvedenca za rodoslovje

Peter Hawlina

Leta 2005 je Ministrstvo za pravosodje odprlo področje izvedenstva za rodoslovje. Slovenskemu rodoslovnemu društvu je zaupalo določitev kriterijev, katere naj bi izpolnjevali kandidati. Vsi razen enega kandidata so bili člani društva in kljub temu, da vsi niso izpolnjevali kriterijev, jim je ministrstvo podelilo status izvedenca za rodoslovje.

Nisem bil obveščen, da je kdo od imenovanih imel priložnost v praksi izvajati svojo izvedensko vlogo. Ni mi namreč znan primer, ko bi izvedenec na zahtevo sodišče podajal svoje izvedensko mnenje.

Sam pa sem bil trikrat povabljen, da sem odvetnikom pomagal pri zadevah, ki so se dotikale rodoslovja. Enkrat je bila to samo pomoč pri iskanju dediča, kar je bila najlažja naloga. Nekaj zahtevnejša je bila pomoč pri ureditvi nepregledne dokumentacije. Tudi ta naloga ni bila težka, saj je prikaz sorodstva s pomočjo rodoslovnega programa veliko bolj pregleden od opisne predstavitve sorodstva. Posebej pregledne postanejo strukture v posameznih dednih redovih.

Največ dela sem imel s tretjim primerom. Tudi ta ni bil naročen s strani sodišča. Odvetnica me je jeseni 2010 prosila, da pregledam dokumentacijo v spisu, kjer je šlo za dokazovanje sorodstva v premoženjski zadevi. Šlo je za večjo denacionalizirano zapuščino.

V sodnem spisu nakopičena dokumentacija je bila dokaj zajetna. Z rodoslovnega vidika je bilo razmeroma lahko ugotoviti, da gre za dve sorodstveno nepovezani družini z istim priimkom. Oseba, ki je skušala uveljaviti svojo pravico do dediščine, se je predstavljala kot vnukinja rehabilitiranega zadnjega lastnika. Tega ni mogla dokazati z vpisi v matičnih knjigah. Razdedinjeni lastnik je imel tri otroke. Dva od njih sta umrla mladoletna brez naslednikov, preživela hči oz. njeni otroci so bili zakoniti dediči.

Z rodoslovnega vidika sicer nič kaj zahtevna naloga, če se ne bi v spisu pojavili uradni dokumenti, ki so pričali drugače od omenjenih izpiskov iz matičnih knjig rojstev, porok in smrti. V različnih uradnih dokumentih so se sicer pojavljale manjše in ne zelo pomembne razlike. Pomembna nasprotja pa so bila izkazana pri krstnem in smrtnem listu za osebo, ki naj bi bila spoznana kot hči zapustnika. Zanj sta bila spisu priložena dva krstna lista in dva smrtna. Spisu je bilo priloženih še pet izjav prič, ki so trdile, da je pretendentka za dediščino vnukinja (hči legitimne hčere) zapustnika, kar pa se ne sklada z uradnimi dokazili. Gre za zmoto petih prič ali za krivo pričanje? Pustimo izjave prič, vrnimo se k uradnim dokazilom.

Eden od obeh krstnih listov je bil še posebej nenavaden, saj je bil priimek staršev drugačen od priimka krščenke.

Ta izpisek iz matične knjige rojstev je izdala UE Ljubljana. Vendar sem imel vpogled samo v kopijo tega izpiska, ne v izvirnik. Iz izvirnika bi bilo lažje dokazovati sum ponaredbe.

Za isto osebo je bil spisu priložen mrliški list, poleg tega pa še uradna razglasitev za umrlo osebo. Oseba, ki je sicer umrla leta 1988 je bila po odločbi občinskega sodišča v Beogradu leta 2002 razglašena za umrlo, matična služba pa je na podlagi te odločbe izdala smrtni list v katerem naj bi ta oseba umrla v Beogradu leta 1941.

Obe omenjeni neskladji sta terjali dodatna preverjanja. Očitno je, da je beograjsko sodišče brez zadostnih dokazov o smrti ustreglo zahtevi za razglasitev smrti. Očitno je tudi, da je krstni list z drugačnim priimkom staršev ponarejen. Sam tega nisem mogel dokazati. V funkciji izvedenca za rodoslovje to niti ni moja naloga. Res pa je tudi, da mi pooblastila ne zadostujejo za opravljanje tovrstnih preiskav.

Spisu sta bila torej predložena dva neveljavna dokumenta, ki sta zamegljevala preglednost situacije. Še bolj pa moti dejstvo, da lahko dvomimo o vsakem uradnem dokumentu, če ostane nerazčiščen dvom v enega samega. Pričakoval sem, da bo odvetnica sama sprožila postopek ugotavljanja zanesljivosti dokaznega gradiva. Morda je to storila, vendar me o tem ni obvestila.

Moje sodelovanje v primeru se je zaključilo z molkom odvetnice in v pravdi prizadetih oseb. Zadnji stik z njimi je bil v začetku marca 2011.

Kateri računalnik, kateri program

Peter Hawlina

Odločanje za najprimernejši rodoslovni program je ena od pomembnih stalnic našega dela. Ravno tako smo priče nenehnemu razvoju in razširjeni ponudbi računalniške opreme. V zadnjih letih se prepričljivo uveljavljajo dlančniki. Ti v marsičem nadomeščajo namizne in prenosne računalnike. Izredno privlačna je njihova velikost in praktičen način uporabe. Obenem pa je to tudi njihova največja slaba stran. Slika v velikosti cigaretna škatlica ni nič kaj primerna za delo z rodomniki. Očitno pa gre razvoj uspešno tudi v tej smeri. Če si pogledamo ponudbo firme Synium Software (<http://www.syniumsoftware.com/>), bomo videli, da njihove rešitve zares naznanjajo novo dobo, ki je očitno že tukaj.

Seznam priimkov iz Krstnih matičnih knjig Vrhnik 1633 - 1745

Janez Žitko

Priimke so zapisovali različno, kakor je bilo vseč posameznemu zapisovalcu glede na poznavanje ali nepoznavanje jezika in pomanjkanje pismenih pravil in kako je kdo izgovoril ali slišal. Zapisovalci priimkov so bili duhovniki, ki so odločilno vplivali na njihovo oblikovanje do danes. Če njih ne bi bilo, tudi teh zapisov ne bi imeli.

V tem seznamu priimkov so zajete vse vasi in posamezne hiše (Hube), ki so spadale pod prafaro Vrhnika. Tu so vpisane nekatere hiše, ki naj bi pripadale sosednim župnijam, kot na primer: župnija Polhov Gradec, Logatec, Rovte in Brezovica. Gorenji in Dolenji Logatec sta vpisana pod Logatec, ker ni bilo določeno, kdo spada kam.

Mnogih od vpisanih priimkov ni več, nekateri pa so se ohranili kot domača hišna imena. Taka so: Abraht, Butin, Bačar, Cigara, Češirek, Černe, Činžar, Dednikar, Derenčin, Dežela, Dolinar, Dermaša, Flak, Fik, Gale, Gradišar, Grilc, Hojnkar, Hribc, Jazbar, Jamnikar, Jerše, Katavl, Kavčnik, Keren, Kernc, Klama, Klobas, Kocjan, Krošl, Krovč, Košuta, Kokal, Kozinc, Lakan, Levč, Lukanc, Mavsar, Matuč, Mervec, Mikelč, Mikš, Močan, Modrijan, Plask, Perdele, Perčon, Razor, Sečnik, Skubl, Smrekar, Smuk, Srnel, Strnad, Sovdat, Stebel, Storž, Stirmaž, Serše, Šega, Štanta, Škantel, Škupnk, Štarovc, Tomažič, Valavc, Zlovša, Želodec, Žonta in še bi lahko naštevali.

V obdobju od 12.3.1633 do 31.12.1745 se je rodilo 16588 otrok, od tega je zabeleženo da je 649 nezakonskih, to je 3,91 %. 207 krat so se rodili dvojčki in samo trikrat trojčki 1684 leta Kocjan Stara Vrhnika, Smuk, 1727 iz Verda in Marinč 1742 iz Zaplane.

Od leta 1633 do 1745 se je rodilo povprečno na leto 148 otrok.

Najnižje rojstvo je bilo 68 otrok v letu 1715 in 74 otrok v letu 1650, največje pa okrog leta 1640 do 219 otrok, seveda je v tem času prafari pripadalo največje okrožje.

Pred vsakim priimkom je letnica prvega zapisa v Krstno knjigo osebe s priimkom, ko se je ta pojavil v določenem kraju. K letnici je večkrat zapisani različni priimki, ki so bili istega leta rojeni z isto začetnico. (primer: 1641-Krošel, Kesner, Kumer, Kamnar). V drugih primerih je k letnici zapisani podobne varijantne oblike istega priimka. (pr.: Hoink, Hojnik, Hojnkar, Hojnikar - danes Fojnkar)

Blatna Brezovica

1654 - Armuč; 1722 - Arh; 1640 - Bovha; 1644 - Belida; 1674 - Bevec; 1686 - Beber; 1723 - Bitin, Butin; 1690 - Cepin; 1639 - Dolenc, Dolinar; 1671 - Drožnik; 1686 - Dolgonivec; 1634 - Gregorka, Gregurka; 1635 - Gregurica; 1652 - Gartroža, Gorše; 1694 - Golida; 1702 - Gostiša; 1721 - Grdadovnik; 1730 - Goričavec; 1734 - Gerdodovnik;

1712 - Hudovnik; 1736 - Hotavel; 1744 - Ižanc; 1637 - Juraj; 1640 - Jeraj; 1655 - Janežič; 1667 - Javernik, Javornik; 1709 - Jerman; 1714 - Jelovšek; 1715 - Jež; 1717 - Japel; 1634 - Kreger, Kregar; 1635 - Kocjan; 1637 - Kink; 1640 - Kenk; 1656 - Kavčnik; 1668 - Kunavar; 1689 - Kobencel; 1691 - Kromel; 1693 - Kavčič; 1698 - Kerže; 1700 - Keržeč; 1701 - Križaj 1736 - Katavel; 1744 - Kervinc; 1636 - Lavrin, Lovrin; 1637 - Lah; 1745 - Lukan; 1638 - Minišič; 1642 - Mavsar; 1652 - Malavec, Mulavec; 1662 - Mule, 1690 - Mesec, Mrak; 1697 - Meze; 1701 - Mikež; 1706 - Mušič; 1709 - Meničič; Mole; 1712 - Mihevec; 1713 - Musec; 1717 - Murec; 1724 - Maček; 1696 - Ogrin; 1635 - Primožič; 1642 - Pristavec; 1658 - Paulovčič; 1680 - Prek; 1683 - Popit; 1691 - Pelc; 1698 - Plosk, Plask; 1704 - Pulc; 1736 - Pavlovšek; 1737 - Petkovšek; 1738 - Paločič; 1739 - Peterjev; 1740 - Puntar; 1741 - Pulavčič, Petelinar; 1634 - Rogina; 1726 - Rotar; 1741 - Rožmanc; 1679 - Skubel; 1690 - Smodin; 1698 - Serša; 1701 - Sehodovic; 1704 - Smrekar; 1638 - Šerok; 1659 - Šuštarčič; 1696 - Štrekar; 1744 - Šuštaršič; 1634 - Ternovec; 1637 - Umek; 1704 - Vihtel; 1708 - Vauken, Vaiken, Vaupen; 1743 - Varšek; 1635 - Založnik; 1644 - Zaloznik; 1672 - Zlobec; 1681 - Zalaznik; 1635 - Žbokel; 1653 - Želodec; 1659 - Žagar; 1742 - Žerovc.

Bistra

1664 - Bele; 1697 - Brenčič; 1744 - Dobrovoljc; 1715 - Feberferarius; 1722 - Germek; 1732 - Gornik; 1740 - Gorjanc; 1688 - Hrenec; 1698 - Igljč; 1701 - Ingelič; 1717 - Julig; 1634 - Košir; 1637 - Kubi; 1692 - Križec; 1694 - Kržič; 1700 - Keržeč, Keržič, Kerže; 1722 - Krainc; 1739 - Kodreč, Kodrič, Koderč; 1699 - Lasek; 1705 - Malovrh; 1730 - Merlak; 1701 - Nikela; 1633 - Osenk; 1678 - Pogačnik; 1733 - Podgornik; 1683 - Sernel; 1712 - Smertnik; 1745 - Sluga; 1738 - Šot; 1633 - Teleban, Telban; 1635 - Turšič; 1640 - Volk; 1666 - Verbek, Verbec; 1643 - Zalar.

Bevke

1667 - Armuč; 1634 - Bačar, Breznešik; 1662 - Caserman; 1681 - Dolgonivec; 1715 - Dedovar; 1699 - Ferbežar; 1727 - Figar; 1723 - Grum; 1735 - Gaber; 1738 - Glastovec; 1740 - Gorjanc; 1633 - Jerman; 1634 - Japel; 1638 - Jamaz; 1666 - Javernik; 1692 - Jakomin; 1707 - Jurčič; 1725 - Janež; 1635 - Kobar; 1638 - Kregar; 1642 - Kokar; 1685 - Keržišar; 1687 - Knez; 1691 - Kromel; 1711 - Keržmanc; 1717 - Kocjan; 1725 - Korošec; 1739 - Kodrič; 1634 - Levec; 1635 - Lenarčič; 1686 - Lukančič; 1640 - Modko; 1679 - Maraut; 1686 - Modrijan; 1689 - Mole, Mule; 1724 - Molka; 1725 - Mavsar; 1731 - Mele; 1641 - Poruk; 1646 - Porok; 1654 - Paulovčič; 1661 - Pilon; 1675 - Pišik; 1677 - Perko;

1678 - Pišk; 1685 - Petrovčič; 1723 - Pavlič; 1725 - Podložnik; 1651 - Remčehar; 1701 - Remžgar; 1633 - Smuk; 1647 - Sluga; 1709 - Slavec; 1726 - Senčur; 1732 - Slabe; 1737 - Skodlar; 1654 - Šušteršič; 1729 - Škodlar; 1635 - Tomica; 1645 - Topka; 1709 - Tomin; 1685 - Verbič; 1728 - Vauken; 1689 - Zlobec; 1707 - Zaverl; 1636 - Žugala; 1642 - Žugoslav; 1649 - Žbokel; 1652 - Želodec.

Drenov grič

1707 - Ažman; 1720 - Butin; 1737 - Betin; 1659 - Cempre; 1669 - Cankar; 1745 - Casmanc; 1638 - Češnik; 1700 - Dolinar; 1633 - Fik; 1688 - Fajtač; 1655 - Gerbec; 1690 - Gabrovšek; 1693 - Grum; 1698 - Gorjanc, Gabrovec; 1634 - Kerže; 1709 - Košir; 1726 - Kolar; 1738 - Korečan; 1741 - Kržmanc; 1707 - Leskovic; 1651 - Matjašič; 1668 - Motko; 1687 - Mole; 1695 - Muha; 1716 - Mule; 1726 - Mlakar; 1734 - Nagode; 1634 - Pavlovčič; 1713 - Podlipec; 1717 - Pišek; 1733 - Popit; 1717 - Romec; 1735 - Seliškar; 1704 - Slabe; 1733 - Senčur; 1708 - Turk; 1717 - Terček; 1732 - Tomšič; 1635 - Zlobec; 1652 - Zupanec; 1730 - Zlovša; 1737 - Zorc, Zorc; 1634 - Železnik; 1635 - Žonta.

Hlevni vrh

1633 - Skolar;

Hotedršica

1635 - Cunta; 1640 - Čuk; 1635 - Forlom; 1656 - Grum; 1634 - Jirina, Jerina; 1641 - Kunec, Klošar; 1643 - Klavšer; 1647 - Konec; 1656 - Kunc; 1641 - Monard; 1706 - Nagode; 1636 - Rupnik; 1646 - Reven; 1634 - Sumblau; 1633 - Šušteršič; 1637 - Šemerl; 1633 - Vovk, Vovken.

Konomlja (Idrija)

1741 - Benčina.

Lesno Brdo

1633 - Armuč; 1705 - Armeč, Armič; 1712 - Ažman; 1657 - Bevc, Bevec; 1659 - Bizjan; 1661 - Bovha; 1666 - Berce; 1675 - Bolko; 1736 - Burjak, Burjek, Burnek; 1741 - Buha; 1743 - Boh; 1645 - Cipin; 1656 - Cankar; 1698 - Civha; 1699 - Cimpre; 1728 - Čeha; 1742 - Češirk; 1674 - Dolenc; 1726 - Dolinar; 1634 - Gorše; 1642 - Gorjanec; 1637 - Jelovčnik; 1639 - Jordan; 1635 - Korče; 1636 - Kalčnik; 1643 - Kavčič; 1646 - Kavčnik; 1652 - Konjar; 1660 - Kervina; 1708 - Klamavic; 1634 - Lambert, Lambergar; 1636 - Lampret; 1635 - Matevžik; 1636 - Mlakar; 1661 - Mežnar; 1665 - Muha; 1669 - Maraudt; 1690 - Marolt; 1702 - Malovrh; 1706 - Malavašič; 1708 - Motko; 1714 - Mule; 1720 - Mole; 1733 - Mele; 1655 - Naglič, Nagleč; 1650 - Ožbalt; 1639 - Petelinkar; 1661 - Polenič; 1689 - Pintar; 1696 - Pišik; 1711 - Pišek; 1706 - Plečon; 1709 - Pečan; 1733 - Poch; 1706 - Rovar; 1633 - Seliškar; 1654 - Samotorčan; 1704 - Svetlin; 1681 - Šega; 1706 - Škerbin; 1633 - Vrhovec, Verhovec, Verhovc; 1637 - Zidar; 1684 - Zamejč; 1696 - Zgaga; 1736 - Zabuha; 1642 - Žurga; 1733 - Žagar; 1741 - Železnik.

Ligojna Koti, Mavsarjev hrib, Velka in Mala Ligojna
1635 - Armuč; 1640 - Adamič; 1743 - Arme; 1638 - Bobek; 1643 - Butin, Betin; 1662 - Budina; 1670 - Brenčič; 1700 - Bačar; 1708 - Bučer; 1716 - Brenc; 1637 - Cankar; 1633 - Češnik; 1651 - Čič; 1708 - Čuk; 1737 - Češirk; 1669 - Dovgonjivec; 1677 - Ded; 1704 - Dormoto; 1727 - Derenčin; 1670 - Fik; 1676 - Fajta, Fejtač; 1659 - Gorše; 1691 - Gregorka; 1702 - Gorjanc; 1710 - Gril; 1721 - Gale; 1732 - Gošar; 1709 - Hrovatin; 1732 - Hmezelkar; 1717 - Ižanic; 1718 - Istenič; 1634 - Juranj; 1636 - Jevc, Jerec; 1639 - Janež; 1685 - Jereb; 1690 - Jamnikar; 1706 - Jazbar; 1734 - Jelovšek; 1634 - Kinde, Košuta; 1635 - Korzinar; 1637 - Klobas; 1638 - Kerže; 1639 - Kerin, Keren, Kern; 1640 - Kenda, Kinda; 1655 - Krajnc; 1657 - Krebole; 1658 - Končan; 1666 - Komajs; 1687 - Kink; 1692 - Kotnik; 1697 - Kavčič; 1706 - Kocjan; 1707 - Kogoj; 1709 - Kus; 1711 - Karun; 1721 - Koren; 1637 - Lomovec; 1649 - Lušina; 1656 - Lipovec; 1683 - Logar; 1703 - Lovrin; 1712 - Lužar; 1633 - Mikuš; 1634 - Mihelic; 1635 - Mavsar, Možina; 1651 - Moravec, Muravec, Meravc; 1658 - Merlak; 1682 - Mesec; 1698 - Mervec; 1708 - Mrak; 1710 - Maravc; 1730 - Malavašič; 1733 - Merzlekar; 1735 - Majerčič; 1692 - Novak; 1635 - Ogrin; 1703 - Oblak; 1721 - Oven; 1633 - Podlipec; 1634 - Perdele; 1636 - Popit; 1638 - Pavlečič, Petrač; 1643 - Perek; 1645 - Petrič; 1652 - Pulc; 1663 - Pušanik; 1668 - Pušavnik; 1688 - Plečnik; 1693 - Pajsar; 1716 - Petkovšek; 1724 - Perstavec; 1725 - Pišek; 1634 - Rode; 1641 - Remžgar; 1647 - Remčekar; 1704 - Rupišk; 1708 - Remčigar; 1718 - Remžegar; 1633 - Sternad; 1634 - Smrtnik, Simon; 1644 - Sever; 1648 - Smrekar; 1666 - Seliškar; 1683 - Sedlar; 1707 - Slavec; 1712 - Stirmaž; 1731 - Sehedovec; 1733 - Sluga; 1737 - Sinčur; 1703 - Šinkovec; 1706 - Škupnik; 1716 - Šemerl; 1739 - Šenčur; 1635 - Tomc; 1700 - Turk; 1706 - Tarmitan; 1727 - Tombšič; 1731 - Treven; 1734 - Tominc; 1638 - Umek; 1725 - Umk; 1635 - Verbič; 1718 - Verbec; 1723 - Vabič; 1745 - Vogrin; 1677 - Zlobec; 1681 - Zlovš; 1699 - Zanedic; 1709 - Zihlerle; 1742 - Zakovšek; 1634 - Železnik; 1638 - Žonta; 1689 - Žbokel.

Log

1709 - Alorna;
1643 - Verbič; 1642 - Zanoškar.

Logatec

1634 - Alnina, Aluina; 1646 - Arar; 1637 - Arče; 1636 - Balič; 1645 - Brezec; 1705 - Babič; 1706 - Blažič; 1707 - Bajc, Bojt, Burnik; 1706 - Caserman; 1636 - Ceze; 1637 - Čutara, Čuk; 1707 - Černe; 1634 - Dragola; 1635 - Dežela; 1636 - Danos; 1637 - Dragota; 1705 - Dolenc; 1707 - Drek; 1708 - Derenčin, Doles; 1634 - Gostiša; 1635 - Fortuna; 1638 - Ferlec; 1639 - Figar, Figač; 1705 - Frank; 1710 - Frelc; 1636 - Gabrovšek, Gorše, Gnjat; 1638 - Gordin; 1642 - Gnade; 1646 - Gerdin; 1647 - Gale; 1648 - Gostiša; 1706 - Grum; 1708 - Gusar; 1710 - Gazarol, Garzarol;

1643 – Horek; 1706 – Homovec, Homevec, Hrovatin, Hle-
višar, Hodnik; 1708- Istenič; 1633 – Juršel, Jerin, Jerina;
1634 – Jež; 1636 – Jernejčič; 1639 – Jerant; 1640 – Jakoš,
Jakoše; 1710 – Jurina; 1633 – Kokošar; 1634 – Koknes,
Krevs, Karun; 1635 – Kolar; 1636 – Kerkoč, Kalčič; 1637
– Kragl, Križaj, Kunc, Kunec; 1638 – Kramar, Kokel, Ko-
kal, Konec; 1639 – Koši; 1640 – Keržmar; 1645 – Kesnar;
1648 – Kavčič; 1649 – Kogoj, Kogej; 1707- Kus; 1708
– Korošec, Kugoj; 1709- Kušnar; Kraševac; 1710- Kernc;
1634 – Laucin; 1635 – Longa; 1708- Logar; 1633 – Mihelic,
Malinarčič, Molek; 1636 – Maček, Musec; 1637 – Mihelc,
Mihevc;; 1639 – Malnaršič; 1643 – Mačič; 1645 – Maraut,
Mule; 1658 – Mikelc; 1705- Mihevec; 1706- Masle, Matičič;
1707- Martinčič; 1708 – Meze, Muze; 1711- Mrlak; 1708-
Novak; 1633 – Osterman; 1641 – Ožbolt; 1708- Oblak; 1709-
Ogrin; 1634 – Petrovčič, Petrič; 1637 – Pepel; Paulovčič;
1642 – Poženel; 1643 – Plosk; 1647 – Pivk; 1706- Plečnik;
1707- Pogorevec; 1709- Peglar, Peseu; 1710- Petkovšek;
1711- Petk, Perkovič; 1705- Rupnik, Ruvan; 1711- Radovič;
1633 – Sidon; 1635 – Skrotnik, Slavec; 1636 – Sežun; 1644
– Sajevec; 1706- Slabe, Sever; 1708- Senčur; 1709- Silber;
1637 – Šara; 1640 – Šerar, Šubic, Šuštar; 1706- Šibenik,
Šuštarčič; 1707- Šterenger, Šiler; 1633 – Tomšič, Tomičič,
Turk; 1636 – Tominec, Tiček; 1641 – Terkman; 1709- Turek;
1638 – Urbančič; 1706- Urbas; 1711- Urnik; 1636 – Zima,
Završnik; 1640 – Zidar; 1705- Zorc; 1707- Zlovša; 1711-
Zholbrun; 1635 – Žnidaršič; 1641 – Žagar.

Medvedje Brdo

1656 – Bercetnik; 1735- Brenčič; 1670 – Keržišnik; 1633
– Poženu, Poženel; 1688 – Rupešek; 1635 – Tratnik; 1638
– Terpin; 1643 – Turek; 1700 – Vidmar.

Planina

1741-Urbas.

Podlipa Razor, Krošljev hrib, Tunjica

1634 – Ambrožič; 1670 – Abraht; 1688 – Arhar; 1635
– Brenčič; 1637 – Butič; 1639 – Brežnik; 1676 – Božnar;
1701 – Bernik, Brednik; 1648 – Celarec; 1662 – Cimper-
man; 1666 – Caserman; 1669 – Cimerman; 1679 – Corn;
1722- Celarc; 1638 – Češirek; 1680 – Česnik; 1714 – Čič;
1737- Derenčin; 1634 – Filipec; 1639 – Filipič; 1689 – Falc;
1711 – Frjač; 1633 – Grum; 1637 – Golob; 1654 – Grom;
1638 – Hojnik; 1724 – Hodnikar; 1738 – Hlebc; 1634 –
Jelen, Jelenc; 1635 – Jereb; 1639 – Jazbar; 1642 – Jurica,
Jurca; 1634 – Kranjc; 1635 – Kovač, Korač, Kogolcik;
1636 – Kajnic, Krošel; 1640 – Kozjak; 1643 – Kocjan,
Kranjc; 1644 – Kojnic; 1646 – Kopač; 1647 – Kohar;
1648 – Križe; 1667 – Kirvina; 1699 – Kokol, Kokal; 1670
– Krovce; 1677 – Kus; 1712 – Komotar; 1729- Košir; 1730
– Klama; 1731- Kavčič; 1738 – Kogoj; 1640 – Lician, Lucij-
jan, Lecijan; 1659 – Lasic; 1686 – Lavrač; 1693 – Lončar;
1707- Lezigoj; 1634 – Mihevc, Mavsar; 1636 – Meruc,

Molek; 1638 – Mervec; 1639 – Masovnik; 1641 – Majar;
1669 – Matuč, Matač; 1672 Masanik; 1706- Marken; 1707-
Merkun; 1717- Medved; 1731- Melek; 1661 – Novak; 1641
– Osretkar; 1660 – Oblak; 1726 – Oficija; 1634 – Pajsar,
Podlipec, Prašnik; 1655 – Petkovšek; 1701- Podobnik;
1730- Prošnik; 1734- Pošavnek; 1735- Pivk; 1634 – Razor;
1635 – Rupnik; 1636 – Rožanec; 1730- Režnožnik; 1641
– Sečnik, Slabe; 1647 – Suhadolic; 1649 – Skubl; 1662 –
Smrekar, Suša; 1702- Skubel; 1721- Sternad; 1731- Slaras;
1733- Slana; 1736 – Sedej; 1637 – Štubenik; 1649 – Štanta;
1699 – Štefic; 1742- Šušterčič; 1648 – Terček; 1667 – To-
mažič; 1695 – Troha; 1701- Tisovec; 1635 – Vršaj; 1636
– Vidmar; 1642 – Velovič; 1648 – Vdovič; 1661 – Valavic;
1710 – Varšek; 1635 – Zakovšek; 1642 – Zlovš; 1727- Zalar;
1643 – Žerovec; 1646 – Žirovec; 1658 – Žampehar; 1672
– Žust; 1720- Železnik.

Praprotno Brdo

1635 – Albreht; 1644 – Abraht; 1687 – Arihar, Arhar;
1689 – Gostiak; 1636 – Logar; 1663 – Levar; 1638 – Marovdt;
1642 – Medved; 1692 – Rudolf; 1635 – Slabe.

Postojna

1738- Bezek

Petkovec

1634 – Brenčič; 1635 – Dolenc; 1634 – Turk; 1635 – Ti-
sovec. 1634 – Milšek; 1688 – Mivšek; 1634 – Novak; 1641
– Petkovšek; 1634 – Turk; 1635 – Tisovec.

Polhov Gradec

1637 – Brodnik; 1660 – Brežnik; 1641 – Gošavec; 1637 –
Jurica; 1640 – Jazbar; 1642 – Kus, Kopač; 1656 – Koglar;
1657 – Klama; 1658 – Kink, Kucler; 1679 – Lopar; 1646 –
Rudolf; 1658 – Rupnik; 1645 – Sečnik; 1654 – Udovič.

Ravnik

1637 – Černe; 1710- Grum; 1636 – Jazbar; 1639 – Korenič;
1637 – Lukančič; 1641 – Medved; 1706- Merlak; 1706- Na-
gode; 1635 – Rupnik; 1708- Srobotnik;.

Rovte Gradišče

1641 – Adrihen; 1678 – Abraht; 1689 – Arhar; 1633 –
Berjak; 1634 – Brenčič; 1636 – Berdnik, Brence, Bele;
1643 – Bizjak, Bezjak; 1647 – Beber; 1667 – Brešar; 1673
– Berdnik; 1693 – Belega; 1672 – Cepec; 1690 – Corn; 1648
– Češirek; 1688 – Čuk; 1634 – Dobenec; 1635 – Dolenc;
1641 – Dolenic; 1674 – Dolinar; 1640 – Figon, Figar; 1663
– Frišen; 1671 – Friškovec; 1633 – Glodobovšek; 1635 –
Gnezda; 1636 – Gabrovšek; 1649 – Gale; 1678 – Hlevišar;
1688 – Habe; 1633 – Istenič, Istinič; 1634 – Jelovšek;
1636 – Jereb; 1633 – Križaj, Kunec, Konec; 1635 – Kus;
1636 – Kunc; 1638 – Kos; 1640 – Korenc; 1652 – Kvašnik;
1670 – Konc, Kobau; 1677 – Kogoj; 1680 – Kavčič; 1708-
Komajs; 1633 – Lukan; 1634 – Lukančič, Lezigaj, Lezgoj;
1636 – Logar; 1654 – Likar; 1659 – Lizej; 1663 – Levar;
1670 – Lenčič, Leskovec; 1633 – Merlak; 1634 – Milšek,

Mesec, Marinič; 1635 – Molek, Mivšik, Malnar; 1637 –
Modrijan; 1638 – Menovdt; 1642 – Mateč ?; 1661 – Mule;
1673 – Medved; 1636 – Novak; 1691 – Oblak; 1633 – Po-
pit; 1635 – Plečnik; 1639 – Petkovšek; 1644 – Poušanik,
Pošanik; 1657 – Ploh; 1670 – Petrovčič; 1687 – Poženel;
1692 – Petkovec; 1633 – Rupešek, Rupelšek; 1634 – Rutič;
1635 – Rupnik; 1642 – Reven; 1644 – Rupelšik; 1649 –
Ragank; 1651 – Rupešek; 1662 – Rupoušek; 1634 – Slabe;
1636 – Storžik; 1638 – Srobotnik; 1660 – Skeruada; 1678
– Strel; 1685 – Slavec; 1688 – Skrotnik; 1689 – Sova;
1634 – Šibenik, Šinkovec; 1636 – Škrat; 1654 – Šemerl;
1658 – Šilic; 1666 – Šubec; 1674 – Štanta; 1641 – Treven;
1647 – Turek; 1658 – Tisovec; 1673 – Trček; 1680 – Trepal;
1641 – Vidmar; 1659 – Vitez; 1670 – Volk (Wolff).

Smrečje

1633 – Jereb; 1656 – Zakovšek.

Stara Vrhnika Podčelo, Kuran

1634 – Aluina; 1640 – Alič; 1643 – Arhar; 1670 – Arih,
Arh; 1681 – Anderle; 1731 – Abraht; 1642 – Bergant; 1644
– Blaže; 1645 – Bobnič; 1646 – Bulčin; 1661 – Brenčič;
1671 – Bevčič; 1635 – Cimpre; 1637 – Cimper; 1647 –
Cempre; 1657 – Capec; 1658 – Caserman; 1709 – Cankar;
1745- Ciglar; 1640 – Češirek, Češnik; 1642 – Čamernik;
1660 – Čuk; 1731 – Čedron; 1634 – Dežela; 1641 – Dolinar;
1718 – Dobrovolc; 1741- Ded; 1636 – Figar; 1640 – Figon;
1661 – Fortuna, Filip; 1685 – Filipic; 1634 – Grum; 1699 –
Gostiša; 1737- Gabrovšek; 1633 – Hebec; 1635 – Hodnik;
1640 – Hobnec; 1648 – Hkavec; 1653 – Hribec; 1667
– Hvala; 1687 – Homovec; 1716- Hrovat; 1724- Homan;
1663 – Istinič; 1701- Istenič; 1656 – Jelovšek; 1691 – Jereb;
1744- Jurček; 1634 – Klobovs, Kirn; 1635 – Kozar, Komar;
1637 – Kink, Kenk, Klobas, Kerin; 1640 – Keren, Kern;
1644 – Koluder; 1645 – Kocjanec; 1651 – Kerčon; 1655 –
Kocjan; 1656 – Križaj; 1658 – Klemenčič; 1666 – Keržinikar;
1669 – Kranjc; 1698 – Košac; 1702 – Korenc; 1722- Kozik;
1732- Kus, Kos; 1733- Kozjak; 1734 – Klama; 1743- Kavč-
nik; 1635 – Laver; 1639 – Lukanc; 1642 – Lukan, Lokan,
Lokanic; 1650 – Lužar; 1681 – Lukančik, Lukančič; 1633
– Malinar, Malnar; 1660 – Markelin, Merkulin, Markun,
Markon; 1664 – Mesec; 1666 – Mervec; 1679 – Matuč;
1682 – Mihelc, Mihelic; 1697 – Marinc; 1705- Matič; 1709-
Maček; 1718- Mesar; 1723- Merer; 1727- Mevec; 1729- Ma-
loverh; 1742 – Majer; 1633 – Novak; 1715 – Nagode; 1688
– Oblak; 1635 – Presegal; 1639 – Perko; 1641 – Polančič;
1643 – Pavlavčič; 1646 – Polanec; 1651 – Prežgal; 1656 –
Pelon; 1661 – Pilon, Palon; 1680 – Pankehar; 1681 – Pajsar;
1682 – Palančič; 1685 – Pavlovčič; 1691 – Prežgon, Pelon;
1693 – Pelc; 1694 – Purgar; 1705- Poženu; 1708- Paglavčič;
1712- Paloučič, Petkovšek; 1720- Pišk; 1728- Pestoveršnik;
1734- Potovrh?; 1739- Palovič; 1633 – Raznožnik; 1636 –
Rode; 1646 – Remec; Remc; 1700 – Rupnik;
1718 – Režek; 1733 – Ruen; 1634 – Šmerel; 1636 – Si-

vabrada; 1646 – Sernen, Sernel, Smuk; 1647 – Skrotnik;
1649 – Strnad; 1653 – Sulc, Sulec; 1661 – Slabe; 1666
– Sluga; 1685 – Strojnar; 1691 – Somperger; 1703- Smeru;
1705- Smrekar; 1706- Strežen; 1712- Smervec; 1717- Segec;
1722- Sedlar; 1725- Stirmaž; 1726- Smerzu; 1734- Sive; 1745-
Schosman; 1661 – Šaftič; 1666 – Škantel; 1685 – Špikel;
1736- Šaras, Šinkovec; ; 1634 – Treven; 1637 – Tomaž;
1638 – Tominec; 1642 – Tribuhon; 1647 – Tisovec; 1663
– Torek, Turek; 1697 – Trček; 1707- Tacel; 1710- Terčik;
1712 – Terpin; 1713- Terbuhan;; 1733- Tomažin; 1635 –
Vouk; 1645 – Verbec, Vrbeč; 1658 – Vlep, Vlip, Vlap;
1688 – Vlipec; 1689 – Velip; 1702- Vabec; 1703- Verbič;
1710- Varšek; 1738- Vorbc; 1730- Wolf; 1633 – Zanoškar;
1636 – Zlovša; 1642 – Zakušik; 1643 – Zakovšek; 1656
– Zorec; 1701- Zajc; 1703- Zorc; 1635 – Železnik; 1639 –
Žakel; 1661 – Žnidarčič.

Sinja Gorica Sap

1712 – Avguštin; 1633 – Brentecel; 1643 – Brenčič;
1728- Bartel; 1686 – Čuk; 1690 – Čutara; 1698 – Češirek;
1698 – Faktur; 1701- Fehtel; 1703- Fortun; 1647 – Grum;
1656 – Galič; 1738- Hren; 1634 – Japel; 1633 – Knez; 1634
– Kerže, Koše; 1656 – Križe; 1661 – Kocjan; 1688 – Kogoj;
1717 – Kozinic, Kozinc; 1722- Keržaj; 1736- Korenič; 1739-
Korenčič; 1741 – Koren; 1637 – Levec; 1640 – Lenčič; 1642
– Lavrin; 1654 – Lipovec; 1692 – Lenček; 1705- Lovrin; 1727-
Lezegej, Lezgej, Lezgaj; 1730- Lukanic; 1735 – Leskovec;
1634 – Mrak, Molek, Mesec; 1698 – Markovec; 1705- Mule;
1726 Malavrh; 1739- Makovec; 1720- Novak; 1697 – Ogrin;
1704- Operče; 1724- Osovnek; 1635 – Pošenik; 1658 – Pou-
šanik; 1660 – Pečelin, Pušavnik; 1665 – Parkel; 1696 – Pulc;
1697 – Pristavček; 1722 – Pristavec, Perstavec, Podlipec;
1733 – Podboj; 1637 – Simon, Smuk; 1640 – Sernel, (Ser-
neu); 1663 – Štanta; 1709- Šušteršič; 1732- Šemerl; 1664
– Tisovec; 1699 – Vihtel; 1677 – Zlobec; 1639 – Želodec;
1736- Žiberšan.

Vrhnika

Vas, Hrib, Gradišče, Breg, Pavkarjev dol, Klanc
1637 – Aluina, Artalič; 1641 – Alojnz; 1682 – Ambrožič;
1683 – Anderle; 1688 – Avsenik; 1699 – Avguštin; 1705
– Alič; 1722- Aloina; 1729 – Andišek, Andišik, Andišk;
1732- Ažman; 1733 – Abraht; 1734 – Aleina; 1735 – Alič;
1736- Ambrež; 1737 – Aleš; 1739 – Ambrož; 1740 – Ališ;
1633- Brence, Brenčič, Baraba; 1634- Bergant, Balič; 1635
– Bajec, Balačič; 1638 – Balčin, Bregant; 1640 – Bolčin;
1649 – Betec; 1652 – Božič; 1656 – Bogataj; 1657 – Berlin;
1660 – Bele, Bitinic; 1661 – Bovha; 1666 – Bezštajn; 1669-
Butin; 1670 – Bevc; 1671 – Beber, Bargoč, Bergač 1673 –
Bekzeštajn;; 1676 – Barl; 1677 – Bizjak; 1679 – Betinc;
1680 – Bezel; 1681 – Buletič; 1685 – Bitenc; 1689 – Bige-
lic; 1690 – Buhec; 1697 – Botic, Botec; 1698 – Borbec;
1705 – Bečkaj; 1706 Berbač; 1708 – Bobič; 1726- Berdnik;
1735 – Bižof, Bišof; 1737 – Berdenk, Bernik; 1740 – Berjak,

Bezjak; 1733- Bischoff; 1738 – Bras; 1743-Benkovič; 1633 – Caserman; 1634 – Cerenga; 1635 – Cerček; 1636 – Ceme; 1649 – Cigara; 1655 – Cimpermančič; 1666 – Celarec, Celaric, Celarc; 1670 – Cimerman; 1684 – Cimpre, Cempre; 1695 – Coznc; 1699 – Cipin, Cepin; 1716- Cime; 1721 - Cunta; 1739 – Cigan; 1745 – Ciglar; 1634 – Čuk, Černe; 1635 – Čutina; 1638 – Čuden, Čedron; 1640 Češirik; 1642 – Čot, Čik; 1645 – Čič; 1648 – Čelesnik, Čelešnik; 1654 – Čednik; 1706- Češirk; 1633 – Dobenic; 1636 – Debevec; 1637 – Dermaša; 1641 – Dolenc, Dolenc; 1646 – Dolinar; 1647 – Draksler; 1656 – Delavec; 1667 – Dragonec, Dragota; 1670 – De Rudolfi; 1678 – Debeloglavc; 1687 – Drobtina; 1692 – Debeljak; 1700 – Derenčin; 1703- Dermota; 1713- Dergl; 1719- Dernovick; 1731- Drobnič; 1733- Dernoša; 1734- Drijovc; 1735- Drobek; 1738 – Dietrich; 1633 – Engelchaur; 1635 – Eberle; 1637 – Erzen; 1733 – Erjavc; 1745 – Erznožnik; 1634 – Fajdiga; 1636 – Furlan; 1642 – Furlanic, Ferlanic; 1648 – Frac; 1655 – Flach; 1663 – Flajšakar, Flajšaker, Flajškar; 1665 – Folingar; 1668 – Flumer; 1671 – Faktur, Faktor; 1672 – Filip; 1674 – Fakin; 1675 – Fortuna; 1686 – Ferle; 1689 – Ferbežar; 1703- Ferlan, Ferlanic; 1705- Flajšica; 1709- Frajer; 1716- Flešar; 1723- Felber; 1731- Figar; 1738- Ferjan; 1742- Forlanc; 1745- Filipič; 1633 – Godeša, Godiša, Gorše, Glinšik; 1634 – Gabrovšek; 1637 – Glavinec, Glavinc, Gril; 1638 – Guštin; 1644 – Golčavar, Gašprin, Gašpin; 1646 – Gerbec, Grbec, Glodobovšek; 1651 – Grom, Grum; 1656 – Gabranja; 1662 – Garzarol, Gezerol; 1675 – Grilic, Grilc; 1682- Galič; 1685 – Gruden; 1690 – Gale; 1706- Garcarol; 1714- Glavinič; 1719- Gabrovec; 1728 – Gerzanski, Gorjanc; 1729- Gerdina; 1731 – Gazarđi, Gazarđli; 1735 – Gorogranc; 1736 – Germek; 1737- Goštjak, Gregorač; 1739 – Geregranc, Gorogranc;; 1743 – Gregoričič; 1745- Granda, Goštin, Godajša; 1633 – Hočevar; 1634 – Heršin; 1636 – Hofman, Hribec, Homovec; 1637 – Habjan; 1638 – Hudič, Homodne; 1639 – Hervat; 1640 – Habe; 1642 – Hlebuš; 1644 – Heromčič; 1652 – Hodnik; 1657 – Hojman; 1660 – Hlevišar; 1672 – Hrovat; 1681 – Hrovatec; 1688 – Hkavc; 1690 – Hobenc; 1694 – Horinš; 1699 – Hudiček; 1715- Hren; 1738- Hedodovnik; 1742 – Heman, Homan; 1745 – Haisengiler; 1637 – Ižanec; 1639 – Ile; 1707 – Istenič; 1633 – Japel, Jerman, Juvančič; 1634 – Jordan; 1635 – Jamnikar, Jereb, Jež, Jerše, Jeromenčič, Jelovšek; 1641 – Janežič, Jamšik, Jamšek; 1644 – Jenčič, Jančič; 1648 – Jarančič, Jerončič; 1651 – Jeneršič, Jakomin; 1655 – Jazbar; 1657 – Juvanec; 1658 – Jeronic; 1659 – Jernejčič, Ježek; 1664 – Jež; 1675 – Jerina; 1687 – Jan; 1717- Junga; 1727- Jakš, Jozdan; 1730- Jakeš; 1731- Jeraj; 1633 – Kušer, Krašovec, Kraševc, Knez; 1634 – Korošec, Kunstel; 1635 – Kregar, Kuner; 1636 – Kolar, Krelesglavec; 1637 – Kumar, Korenina; 1638 – Kerveglavec; 1639 – Knezič, Kotar; 1640 – Krivoglavc; 1641 – Krošel, Kesner, Kamnar, Kumer; 1642 – Karloglavc, Kersoglavc; 1643 – Kocder; 1644 – Koša-

tleben, Kerpan, Keršmar, Kocjan; 1645 – Kobal; 1646 – Kompare, Koša, Kranjc, Kverhen; 1647 – Kamenšek, Kante; 1649 – Kovač; 1650 – Kauka; 1651 – Klemše, Klama; 1652 – Knez; 1653 – Kalin; 1654 – Kerže, Karže; 1656 – Kracman, Komajs; 1657 – Klun; 1659 – Keren, Kern; 1660 – Krulec; 1661 – Kunst, Kela; 1664 – Kende, Kinde, Krivina; 1665 – Košir; 1666 – Kante; 1668 – Koplenik, Kadaniel; 1670 – Koeder, Kveder, Klanfar, Kavčič; 1671 – Kirmaul, Kokal; 1675 – Kušer; 1677 – Kink, Košuta; 1678 – Kobalic; 1681 – Kramar; 1682 – Kveder; 1683 – Kubi; 1686 – Križaj; 1691 – Kunc, Keržinar, Krže, Krazel; 1695 – Kocjančič; 1705- Kovšeca, Kiren; 1706- Klobas; 1711- Kocjanc; 1714 – Košmrl; 1716- Košak, Kozeu; 1718- Kogoj; 1721- Kozik;; 1725 – Kus; 1727- Kartekse; 1728- Kozjek, Kozjak; 1734 Komotar, Kramaršič 1736 – Koderman; 1737- Kenk; 1739 – Krištof;; 1742 – Konce; 1633 – Lukman, Levan, Luka, Lončar; 1634 – Levar, Laucin, Lovrin, Lavrin; 1636 – Levec; 1637 – Lipovec; 1638 – Lipc, Lukežič; 1641 – Locner; 1642 – Lupi; 1644 – Loknar; 1649 – Lotrič; 1654 – Lukek; 1655 – Lukan; 1659 – Lukančič; 1660 – Lipavic; 1661 – Lecjan; 1664 – Lukač; 1665 – Lokan, Lakan; 1668 – Lalbar, Leutschner; 1687 – Leskovec; 1691 – Lontman, Lantman; 1694 – Lezar; 1700 – Lezgar; 1707- Lezgaj; 1710- Levec; 1727- Logar; 1729- Lever; 1738- Lušer, Lužar; 1745- Legan, Likar; 1634 – Mole, Mraule, Mahovne, Mahune; 1635 Mavsar, Marekar; 1636 – Muhc; 1637 – Murekar; 1638 Mevec, Mevc, Malinar; 1639 – Muha, Melec; 1640 – Molik, Mlade; 1641 – Merva, Matuč, Milinar; 1642 – Mivšik; 1643 – Morekar; 1644 – Mlinarčič, Mlinar; 1645 – Molek; 1648 – Martinarčič; 1651 – Mule; 1653 – Mengušar; 1656 – Malnaršič; 1657 – Merkulin, Millner; 1658 – Močan, Malenarčič; 1659 – Matevžič; 1661 – Mihelčič; 1672 – Merlak, Mihevc; 1673 – Medved; 1677 – Modrijan; 1680 – Mervec; 1685 – Mičič; 1687 – Motes, Markuša, Mesar; 1688 – Matičič, Masle; 1690 – Mikeš; 1691 – Mazi, Mesec; 1693 – Matic; 1695 – Mišot; 1697 – Marinič; 1698 – Mišk, 1700 – Medič; 1703- Mušič; 1707 – Mešat, Mišat, Meser; 1708- Mezra, Maček, Marinc, Marinec; Malavernik; Mišik; 1710- Michion; 1717- Martinic; 1719- Mule; 1722- Mravle, Mikuš; 1727- Mikš; 1732- Marinčič; 1733 – Meze; 1737- Molk; 1742- Milhar; 1639 – Nenigar, Novak; 1681 – Nagode; 1703- Nagel; 1723- Nakraj; 1633 – Ogrin; 1642 – Ozir; 1651 – Opeka; 1679 – Oblak; 1681 – Osel; 1695 – Offelter; 1703 – Ovsenik; 1720 – Osenek, Osenk; 1729 – Oman; 1740 – Obreza; 1633 – Palončič; 1634 – Popit, Petrič, Plantar, Palček; 1635 – Pečilin, Piparn, Pevec; 1636 – Prevec, Pavlovčič; 1638 – Pastavljanc, Piškon; 1639 – Prevc; 1640 – Postiljan, Prelec, Pečulin; 1641 – Pelin, 1644 – Pipan, Planka, Pušnik, Potrata; 1647 – Postiljon; 1649 – Prelas; 1650 – Phaik; 1651 – Peric; 1652 – Perc; 1653 – Pajsar; 1655- Pivk; 1656 – Petkovšek; 1660 – Peklenik; 1662 – Pišanic; 1666 – Paučik, Paušanik; 1673- Pošanec; 1676 – Petermon; 1680 – Pod-

lipc; 1686 – Petrovčič; 1687 – Pečevnik; 1691 – Perko; 1693 – Puntar, Pelc; 1701- Pepev; Padar, Pernuša; 1703- Putin; 1703- Pepeu; 1704- Pernoša; 1705- Poženu; 1707- Perzelenig; 1710- Perunčič; 1711- Pernovšek, Petkovic; 1712- Prek; 1713 – Pišek, Pišk; 1714- Paules; 1716 – Patermost; 1719- Pelin; 1725- Padovec; 1728- Pelen; 1729- Pilon; 1731- Pok; 1734- Pelcer; 1735- Poženel; 1736- Plun; 1739- Pelzer, Palovič; 1740-Podložnik, Poitenec; 1743- Pavkar, Pelra, Pošavnik; 1634 – Rep; 1639 – Repič; 1641 – Rojec, Rejc; 1646 – Repec; 1654 – Reznožnik, Raznožnik; Rezožnik; 1657 – Rihtarčič; 1659 – Rutar; 1660 – Rajec, Rajtar; 1664 – Rode; 1665 – Rotar; 1670 – Rudolphi; 1671 – Ručigaj; 1673 – Robas; 1676 – Remec; 1680 – Rovtar; 1693 – Romovš; 1696 – Rozman; 1697 – Radovič; 1701- Rus, Romic; 1702- Remic, Renic, Remc; 1718- Remčič; 1719- Rupešek; 1721- Remčigar; 1727- Rupnik; 1731- Ruen; 1740- Razor; 1743- Rankar; 1633 – Skubel, Sumarcar; 1634 – Seršek, Slavec; 1635 – Susmal, Skerb; 1636 – Stebel, Srš, Serše, Smrekar; 1638 – Susmet, Sezon, Sezun; 1639 – Simon, Smuk; 1640 – Storžik; 1641 – Slouga, Slonga, Skarnc; 1643 – Stergar, Slana; 1644 – Sternad; 1645 – Sečnik; 1647 – Sernel, Serneu; 1655 – Strešek; 1656 – Samec; 1657 – Slabe, Sova, Sihoffar; 1658 – Sajovec; 1661 – Sluga; 1662 – Sternen; 1664 – Sigafer, Suhadolnik; 1667 – Seller, Shrobl; 1670 – Simončič; 1671 – Skarne; 1680 – Sompergar; 1684 – Staržinar; 1688 – Sigelsterffar; 1689 – Suša; 1691 – Svitlin; 1692 – Sižon; 1702- Sighofer; Smeru, Smerel; 1703- Smrtnik; 1704- Slana, Stržinar, Steržinar; 1707 – Senčur, Sibeneg, Sebeneg, Siberneg; 1708- Simic, Suhadovnek, Smust; 1709 – Strojer, Sirojar; 1711- Skerne, Strojer; 1712 – Simčič, Srebotnik; 1715- Stamfer; 1719- Skerl; 1722- Schime; 1723- Soldat; 1724 – Strel, Streu, Samec; 1728- Sernou; 1730- Staralič; 1735- Sabenek; 1736- Suhar; 1633 – Škerbina; 1634 – Šente, Šurca, Šimec; 1635 – Šemerl, Škantel, Šubec, Šubic; 1636 – Šimic, Štefon, Štefan; 1637 – Šponjol, Španjel; 1638 – Škerbinc, Štanberger, Škula, Šempergar; 1642 – Škalc; 1644 – Šinkovec; 1681 – Šaftič; 1683 – Štih; 1684 – Šarf; 1685 – Štefek; 1687 – Šulec; 1690 – Šukanic, Šara; 1700 – Šenčur; 1701- Šivic; 1703- Šibenik; 1708- Šiler; 1712- Šic; 1713- Školta; 1719- Šilc; 1722- Šerou, Šlepin, Šarar; 1724- Širca, Šerca, Šercer; 1727- Šimenic, Šošnik; 1734- Štanta; 1737- Šebenec, Štarovec; 1740- Špigel; 1742- Šurn, Švigel; 1744- Šimnovic; 1633 – Turk; 1634 – Tomc; 1637 – Trček, 1642 – Terpin; 1643 – Trebuhar; 1645 – Torek, Treven; 1646 – Taškar, Tomažik; 1654 – Toča; 1656 – Tolc, Tolic, Tolič; 1662 – Tael; 1668 – Tavčar; 1678 – Torgman; 1681 – Tacol; 1682 – Trat; 1683 – Terkman; 1691 – Trepal; 1701- Tomic, Tomec; 1709- Tertman; 1717 Temec; 1720- Telecom; 1721- Trot; 1725- Troha; 1728- Tokoj; 1739 – Tomazin; Trobec; 1639 – Umek; 1700 – Uršič; 1706 – Urbančič; 1721- Udmar; 1722 – Urbas, Urmen; 1633 – Vouk; 1634 – Volič, Volč; 1638 – Vrabc, Vršaj; 1645 – Vehtel; 1655 – Vihtelič; 1657 – Velep; 1659

– Verbič; 1662 – Verbec; 1679 – Vilič; 1681 – Vidmar; 1709- Vined; 1720- Voleč; 1725- Vauken; 1728- Verbek; 1729- Venc; 1743- Volk; 1735 – Wolf; 1744- Wieland; 1633 – Zidar, Zidarčič; 1636 – Završnik; 1656 – Zupanic; 1662 – Zdevic; 1671 – Zlonek; 1683 – Zmuznik; 1692 – Zanoškar; 1695 – Zupec; 1704 – Zmrzle; 1719 – Zajc; 1721 – Zupančič; 1722 – Zamejc; 1725- Zakovžek; 1730- Zamedec; 1736- Zupan; 1633 – Žbokol; 1635 – Žampehar; 1636 – Žugala; 1637 – Želodec; 1641 – Žonta; 1642- Žakel, Žgajnar; 1645 – Žerovec; 1647 – Želevar; 1650 – Žbokol; 1663 – Žagar; 1681 – Železnik; 1683 – Žegon; 1684 – Žnidarčič; 1720- Žnidaršič; 1725- Župančič.

Vrzenec

1680 – Drobtina.

Verd Mirke, Pritiska, Podgora

1640 – Andercasl; 1647 – Andreas; 1681 – Ažman; 1685 – Arhar; 1691 – Arh; 1710 – Armuč; 1717 – Aloina; 1727 – Abraht; 1661 – Bobčič; 1668 – Blaže; 1679 – Bovha; 1687 – Bandih; 1706 – Brenčič; 1709- Blažič; 1735 – Benčin; 1635 – Cazaj; 1643 – Ceral; 1668 – Cural; 1677 – Caserman; 1726- Ceme; 1729 – Cerkl; 1730- Cuntara; 1741 – Cander; 1642 – Čegram; 1703 – Černič; 1714 – Čadež; 1729 – Čuk; 1659 – Drašler; 1676 – Drobtina; 1701- Debevc; 1703- Derenčin; 1708- Dolenic; 1743- Dermaša; 1705 – Erzen; 1634 – Ferlan, Furlan; 1711- Flajšaker; 1722- Filipič; 1635 – Golida; 1672 – Gerdina; 1689 – Gril; 1716 – Gradišar; 1728- Germeč; 1732- Germek; 1734- Gustel; 1738- Godeša; 1633 – Hren; 1635 – Hrenik; 1638 – Hrenik, Hrenic; 1643 – Hrenec; 1683 – Homovec; 1693 – Hace; 1701- Hrenc; 1710- Hudič; 1713- Hofman; 1719- Hrovat; 1722- Hodnik; 1736- Hočevar; 1733- Istenič; 1633 – Jakuše, Jakoše, Jakoš; 1649 – Japel; 1682 – Jamnikar; 1686 – Jamšek; 1726- Jerina; 1633 – Koša; 1635 – Kernic, Krnc, Kozanic; 1636 – Kinde; 1638 – Križe; 1640- Košir; 1642 – Kocijanec, Korun; 1644 – Korošec; 1647 – Kogoj; 1649 – Kerže; 1652 – Keržič; 1659 – Kus; 1669 – Kokal; 1675 – Kovač; 1682 – Kink; 1699 – Kranjc, Košer; 1701- Kržnik; 1703 – Krištof; 1704- Križaj; 1706- Kavčič; 1707- Kocjan, Kosanc; 1710- Kregar, Kozjak; 1711- Kraševc; 1718- Koinc; 1721- Kozinc; 1722- Kremenšek; 1723 – Korenič, Kremenpek; 1725 – Kotnik; 1731 – Korenčič; 1734 – Kobal; 1736 – Karnavel, Kokal, Komotar, Kasterl; 1738- Keržej; 1743- Krameršič; 1745- Kamenik; 1633 – Lipovec; 1634 – Levec; 1635 – Lesec, Levč; 1636 – Lovrin; 1662 – Levar; 1723- Lukman; 1634 Mihel, Mikel; 1639 – Miklič; 1645 – Menko, Makovec; 1664 – Molek; 1675 – Medved; 1682 – Maškon; 1698 – Malaveršnik; 1703- Mihevic; Merva; 1705- Mesar; 1708- Maloverh; 1710- Malovrh; 1712- Mihevc; 1717 – Merlak; 1719 – Maček; 1721 – Mele; 1723 – Mlinar; 1728- Mravle, Mesec; 1730- Mule, Mivšek; 1745- Mazik; 1730- Novak ; 1685 – Oblak; 1718- Ovsenik; 1727- Ogrin; 1635 – Petrič, Penkehar; 1640 – Pankehar; 1646 . Povšernik; 1649 – Pušenik, Pušane; 1656 – Popek,

Popčik; 1667 - Perčun, Perčon; 1683 - Paternost; 1685 - Paulec; 1702 - Plask, Plosk; 1705 - Pečelin, Pevic; 1708 - Padar; 1709 - Perce, Perc, Pišek; 1726 - Plasienska; 1728 - Paglavšek; 1738 - Paglavčič, Petkovšek; 1638 - Robec; 1640 - Rožanec; 1647 - Rozman; 1694 - Rogel; 1722 - Rudovec; 1728 - Remec; 1736 - Rejnar; 1743 - Razor; 1639 - Sulc; 1641 - Slibnik, Subic; 1642 - Slubec; 1647 - Sternen; 1662 - Suhadolnik; 1669 - Smrtnik, Smertnik; 1679 - Sernel; 1705 - Skrsnik, Slana; 1716 - Smrekar; 1717 - Svete; 1723 - Samec, Stebel; 1727 - Smuk; 1729 - Skerne; 1731 - Smole; 1743 - Susman; 1745 - Strela; 1633 - Šubec; 1639 - Šnep; 1670 - Šibenik; 1680 - Širok; 1700 - Šurica; 1702 - Šurca; 1705 - Šerbec; 1714 - Šemerl; 1715 - Šubic; 1717 - Šimčič; 1720 - Šemrou; 1725 - Šušter; 1731 - Štrkov; 1739 - Šimc; 1658 - Turek; 1683 - Turšič; 1703 - Tomšič, Tumšič; 1704 - Turk, Tomažin; 1708 - Tavčer; 1722 - Tolc; 1635 - Umek; 1678 - Uršič; 1633 - Verbec; 1637 - Volk; 1645 - Varšek; 1659 - Verbič; 1669 - Vorbic; 1670 - Verbak, Verbik; 1703 - Vidmar; 1713 - Vihtelič; 1722 - Volič; 1662 - Zlobec; 1667 - Zetell; 1709 - Zlovša; 1710 - Zorc; 1713 - Zidar; 1715 - Zorc; 1719 - Zajc; 1634 - Žampehar, Žitko; 1640 - Žnidaršič, Žnidarčič; 1722 - Želodec, 1742 - Žampal..

Zaplana Prezid, Zazid, Mizni dol, Jelovc, Strmca, Marinčev hrib, Log, Travni Vrh, Trčkov hrib, Slovšev hrib

1664 - Arihar; 1678 - Abraht; 1731 - Arhar; 1639 - Beber; 1652 - Brenčič; 1681 - Bizjak; 1719 - Corn; 1722 - Celarc; 1674 - Čič; 1713 - Češirk; 1641 - Dolinar; 1708 - Dolenc; 1709 - Dobnikar; 1730 - Durnčin; 1735 - Derenčin; 1735 - Eržen; 1682 - Figar; 1654 - Gale; 1722 - Gabrovšek; 1744 - Habjan; 1741 - Istenič; 1634 - Jelovšek, Jamnikar; 1643 - Jež; 1652 - Jazbar; 1656 - Jakomin; 1674 - Jankar; 1688 - Jereb; 1698 - Juršič; 1710 - Junder; 1643 - Krameršič, Kus; 1653 - Kosic; 1655 - Kos; 1680 - Križaj; 1691 - Kozik; 1694 - Komar; 1708 - Korun; 1712 - Kregar; 1714 - Kerže; 1718 - Kurče, 1719 - Koinc; 1724 - Keržič; 1729 - Kunc; 1736 - Kopač, Kervina; 1634 - Logar; 1698 - Leskovec; 1705 - Lipec; 1711 - Lezegoj; 1715 - Lukan; 1634 - Mesec, Mole; 1635 - Mlinar, Mule; 1640 - Merlak; 1655 - Marinič; 1660 - Marinčič; 1680 - Mervec; 1681 - Možina; 1703 - Marinč; 1721 - Mivšek; 1730 - Modrijan; 1739 - Mele; 1711 - Novak; 1724 - Oblak; 1637 - Prašnik; 1679 - Pušnik, Pušenik, Plečnik; 1688 - Pivk; 1693 - Popit; 1696 - Podobnik; 1700 - Petkovšek; 1716 - Pošenik, Pošenk, Pušenik, Pušenek; 1720 - Pušavnik, Puševnik; 1729 - Pošarnek; 1740 - Pošovnek; 1719 - Rupišek, Rupešek; 1731 - Ruen, Ruven; 1640 - Slabe; 1705 - Slovša; 1661 - Šinkovec; 1686 - Šebenik, Šibenik; 1639 - Turk; 1649 - Terček, Terčik; 1668 - Tukač, Toukač; 1706 - Trček; 1709 - Terčič; 1738 - Treven; 1744 - Triger; 1708 - Uršeč; 1733 - Urh; 1740 - Umon; 1705 - Verbič; 1738 - Vidmar; 1646 - Zlovš; 1653 - Zakovšek; 1709 - Zlovša, Zihlerle; 1713 - Zegec; 1718 - Zorc; 1677 - Železnik.

Žažar

1634 - Betin, Butin; 1659 - Brežnik; 1667 - Berdnik; 1680 - Božnar; 1713 - Bevker; 1738 - Bančer; 1644 - Cenček; 1652 - Celarec; 1722 - Coren; 1646 - Černilogar; 1653 - Češirek; 1661 - Činžar; 1683 - Čot; 1731 - Čedenkar; 1681 - Dolinar; 1710 - Derenčin; 1734 - Dednikar; 1737 - Dedenkar; 1709 - Govejc; 1711 - Govejnikar; 1718 - Gabrovšek; 1713 - Hoink, Hojnik, Hojnk, Hojnikar; 1635 - Komajs; 1638 - Klama; 1642 - Keren; 1645 - Kračon; 1652 - Kern; 1658 - Kervina; 1670 - Kink, Kenk; 1674 - Križaj; 1700 - Kozjek; 1709 - Karun; 1718 - Katre; 1725 - Kiren; 1741 - Koglar; 1743 - Korenčan; 1745 - Kogovšek; 1642 - Lipec; 1690 - Logačen; 1712 - Lipic; 1635 - Mule, Mole, Matuč; 1663 - Medved; 1690 - Možner; 1712 - Matič; 1726 - Mele; 1728 - Modrijan; 1734 - Marinč; 1718 - Nagode; 1635 - Oblak; 1656 - Osretkar; 1744 - Ozimec; 1636 - Plečnik; 1637 - Pernat, Polanec; 1661 - Podlipec; 1697 - Podobnik; 1702 - Petrovčič; 1715 - Pavlin; 1722 - Pirnat; 1736 - Prošnik; 1633 - Rupnik; 1660 - Razor; 1735 - Ruen; 1658 - Strnad; 1673 - Slabe; 1683 - Sečnik; 1702 - Skravada; 1704 - Skervada; 1707 - Sramic; 1739 - Slana; 1741 - Smrtnik; 1691 - Štanta; 1734 - Šušteršič; 1633 - Tomažič; 1661 - Turek; 1678 - Terčik, Terček; 1706 - Trček; 1711 - Turk; 1657 - Vdovič; 1728 - Vrah; 1634 - Zupanic; 1636 - Zaberdnik; 1658 - Zlovš; 1724 - Zlovša; 1634 - Žonta; 1639 - Železnik.

Žibrše

1642 - Albreht; 1634 - Češirik; 1638 - Dolenc; 1640 - Galič, Gulič; 1637 - Homovec; 1645 - Hočevar; 1637 - Kunec, Kunc, Konec; 1641 - Konic; 1643 - Kamenshek; 1635 - Maček; 1708 - Matič; 1710 - Patik; 1636 - Rupelšek; 1642 - Sermel; 1637 - Turk; 1706 - Urbančič.

Krajevno nedoločeni

1651 - Abraht; 1701 - Ažman; 1702 - Arhar; 1713 - Adišik; 1736 - Ambrež; 1634 - Brenčič; 1636 - Brence; 1668 - Bezljaj; 1683 - Botka; 1701 - Babec, Betin, Butin; 1705 - Bizjak; 1706 - Beber; 1718 - But; 1722 - Beržnik; 1727 - Berjanič; 1634 - Cerenga; 1702 - Cipinar; 1703 - Cempre; 1706 - Cankar; 1710 - Cajnar; 1725 - Ceme; 1734 - Celaric; 1635 - Čuk; 1640 - Čelesnik; 1646 - Černe; 1722 - Čot; 1703 - Dolenc; 1704 - Dermaša; De Bartolis; 1703 - Eržen; 1654 - Filipec; 1656 - Filip; 1664 - Furlan; 1667 - Fegele; 1701 - Ferlan; 1703 - Filipič; 1725 - Figer; 1633 - Grum; 1665 - Gorjanc; 1668 - Gašpin; 1701 - Godeša, Germec; 1705 - Guštin; 1717 - Govekar; 1727 - Gril; 1643 - Hlevišar; 1702 - Hudič; 1704 - Hodnik; 1715 - Homovc; 1633 - Jelovšek; 1638 - Jamnikar; 1707 - Junger; 1708 - Janežič; 1633 - Kammersik, Kocian, Križnič; 1639 - Kopač; 1646 - Kanic, Kavčič; 1648 - Kordež; 1668 - Kurče; 1671 - Kob...; 1679 - Kirn; 1689 - Kreus; 1701 - Kraševc, Kraševce; 1702 - Kerže, Kregar, Kozjek; 1703 - Kolar; 1704 - Kogoj; 1705 - Kovščica, Kus; 1708 - Kuraj, Kunstel; 1710 - Keržaj;

1721 - Karun; 1726 - Kocjanc; 1732 - Kosmač; 1652 - Logar; 1666 - Lipec; 1701 - Lezegoj; 1703 - Leskovec; 1712 - Lukan; 1634 - Medved, Modrijan, Melec; 1637 - Mrak, Matuč; Mazovnik; 1638 - Molek, Mesotnik; 1639 - Muha; Mervec; 1640 - Mežnar; 1641 - Mule; 1643 - Merlak, Mačič, Mivšek, Mavsar; 1644 - Mesec, Mogec, Mesar; Maček; 1645 - Matic, Možina, Mevc; 1646 - Matič, Mihel, Mihvev; 1647 - Mole, Major; 1648 - Moze, Maršetnik; 1649 - Meršič; 1650 - Megec; 1651 - Mejak, Malinar; Merčič; 1652 - Malnarčič; 1653 - Merkutin; 1655 - Mikel; 1657 - Marle; 1659 - Mule; 1667 - Motko, Mahovne, Minišič; 1669 - Makovec; 1670 - Mikuš, Meden; 1673 - Močan; 1677 - Malnar; 1680 - Mochka; 1686 - Mazi; 1701 - Marinčič, Merva; 1702 - Malaver, Medič; 1703 - Mišat; 1704 - Mlakar; 1725 - Medvedec; 1633 - Nagode, Novak; 1633 - Osovnik; 1639 - Osojnik; 1643 - Osretkar; 1644 - Oblak; 1645 - Osrešek; 1668 - Osel; 1674 - Osir; 1693 - Ostrok; 1702 - Ogrin; 1706 - Ovsenik; 1633 - Prebil; Petkovšek; 1634 - Petrič; 1636 - Petrovčič; 1638 - Pipan, Pousenik; Prašnik, (Praznik), Poženu, Poženel; 1639 - Popit, Presovnik, Pantar, Pader; 1640 - Planka, Pajsar; 1641 - Pivk; 1642 - Pintar; 1643 - Podlipec; 1644 - Prežgal, Pavlovčič, Pernoša, Pernuša; 1646 - Plantar; 1647 - Prelas; 1651 - Plečnik, Perložnek; 1652 - Pišanic, Pišanc; 1653 - Presnik; 1656 - Pušenik; 1657 - Pankihar; 1663 - Poljanc, Polanc; 1664 - Pisar; 1665 - Prantfraj; 1666 - Planina; 1670 - Prošnik; 1672 - Peklenik, Pavkar, Pišik, Pišk; 1673 - Pelin; 1675 - Pečilin, Peclac; 1677 - Paučik, Pošanek; 1701 - Pile; 1704 - Purgar; 1728 - Pok; 1730 - Pogorevc; 1633 - Rupnik; 1639 - Remžgar; 1647 - Rode; 1649 - Rutar; 1666 - Rajtar; 1667 - Rožnik, Robas; 1668 - Renčahar; Rožanc, Rospaur; 1670 - Rupišnik, Rotar; 1672 - Reven, Rep, Rogina, Razor; 1702 - Robec; 1703 - Remec; 1633 - Sežinšik, Slana, Sežun; 1635 - Skoršek; 1641 - Susmet; 1643 - Slonga, Slabe; 1644 - Svete, Suhadolnik, Storž; 1646 - Smrekar, Samec; 1647 - Stanonik, Skalar; 1648 - Srobotnik, Slavec, Sporšnik, Simon; 1650 - Steržek, Strojcer; 1651 - Sever, Sulec, Sluga, Smrtnik; 1654 - Strnad, Strešek, Stebel, Sernel; 1658 - Sorša; 1665 - Skrotnik; 1667 - Stare; 1669 - Serša; 1670 - Simončič; 1671 - Sušnik; 1672 - Skubel; 1673 - Sternen; 1674 - Sečnik; 1676 - Seničar, Smerel; 1677 - Sompurger; 1678 - Shunizer; 1684 - Suhadouc; 1700 - Stergar; 1702 - Senčur; 1703 - Slunga; 1705 - Smeru; 1728 - Steržinar; 1638 - Šara; 1645 - Šala; 1646 - Šemerl; 1652 - Šušteršič; 1658 - Škantelj; 1659 - Šebenik; 1660 - Šurca, Šubec; 1666 - Švarc, Šaftič, Šrajber; 1667 - Štemboldar; 1668 - Špikel; 1672 - Škraba; 1673 - Šente; 1677 - Štanta; 1681 - Štefan; 1688 - Šinkovec; 1701 - Šibenik; 1705 - Šubic; 1633 - Turšič; 1634 - Turk; 1635 - Treven, Tomaž; 1639 - Tisovec; 1643 - Terpin, Teleban; 1647 - Terček; 1653 - Tele; 1663 - Tulminc; 1666 - Tomažič; 1667 - Toča; 1669 - Tominic,

Tolic, Tukač, Tomic; 1670 - Terčič; 1701 - Toukoč; 1703 - Trepal; 1706 - Trapan; 1717 - Tertman; 1722 - Tavčar; 1641 - Urbančič; 1653 - Umek; 1673 - Urbas; 1675 - Uršič; 1643 - Vauken; 1646 - Vidmar; Verbič; 1650 - Vezel; 1651 - Vihtel; 1657 - Volič; 1660 - Vindorf; 1670 - Viser; 1671 - Vrabec; 1702 - Vihtelič; 1703 - Verbec; 1724 - Vojak; 1635 - Zgaga; 1638 - Zlovš; 1639 - Zajc; 1641 - Zlobec; 1643 - Zudarjnia, Zakovšek; 1649 - Zidar; 1651 - Zdovic; 1652 - Zupec; 1655 - Zupančič; 1665 - Zidarčič; 1669 - Zegovic; 1671 - Zalaznik; 1674 - Zanoškar; 1706 - Zorec; 1709 - Zihlerl; 1731 - Zalar; 1637 - Želodec; 1641 - Žonta; 1643 - Železnik; 1647 - Žigmant; 1651 - Žnidarčič; 1654 - Žerovec; 1669 - Žust; 1676 - Žbokel; 1684 - Žefran; 1686 - Žampehar; 1704 - Žan.

*Naš časopis, dne 2. oktobra 2002
stran 29 in 30 od 1633 do 1745
sedaj dopolnjeno do leta 1745*

Zgodovinski imenik župnij

je od 23.2.2011 dalje dostopen po spletu, na naslovu www.rodoslovje.com/ziz/ziz.htm (ta povezava je aktivna tudi na spletni strani »Slovensko rodoslovje« - spodaj desno).

Za spletno objavo smo se odločili, ker je do dokončanja še veliko dela, vsebina ZIŽ pa je že sedaj zelo uporabna. Izbrane so tehnične rešitve, s katerimi bo najmanj vzdrževalnega dela. Če se bo pokazalo, da bo imenik dolgoročno zanimiv za širši krog uporabnikov, ga bomo tehnično izboljšali.

Prenesena je celotna vsebina tiskanega rokopisa (upoštevajoč dodane podatke zadnjih mesecev), dodajamo pa posebnosti, ki jih v tiskanem delu ni bilo (ni še tehnično izpeljano, vsebina je pripravljena):

- kazalo priimkov »domorodcev« (trenutno več kot 23.000 zgodovinskih priimkov)
 - slovar različnih (popačenih) zapisov priimkov (zaradi lažjega iskanja v ZIŽ, pa tudi za splošno rodoslovno/ime-noslovno raziskovanje) - trenutno okrog 9.000 zapisov.
- O aktiviranju teh vsebin bomo obvestili e-listo **Rodoslovci**.

Darilo za imetnike rokopisa Zgodovinskega imenika:

Do konca leta 2011 lahko celoten spletni imenik uporabljate brezplačno. Kdor to želi, naj pošlje sporočilo administratorju ZIŽ (preko spletne strani ZIŽ) - z navedenimi podatki: ime in priimek, e-naslov.

Dobrodošle bodo vaše *pripombe in predlogi* - preko povezave na strani Zgodovinskega imenika župnij.

Janez Toplišek

The Family Quest in USA and Slovenia

Mary Widdowson

Researching my relatives in the US has been quite a challenge. I have no close relatives so I cannot ask for them to help me. I am only going from the stories I remember from a little girl and the thing my brother has told up until last year. I have been doing research on the Fifolt family for about 3 years and have found many inconsistencies. My objective was to get everybody back on the boat that they came on. I knew it would be impossible for me to continue the search after that because I would have needed to go to churches in the old country and look at the history they had recorded. So to continue here I joined Ancestry.com and began. **My family was started.**

I knew my grandfather's name and knew they all lived in Cleveland but finding them was a real challenge I began by getting death certificates. This I thought would give me the most facts to go on. My father signed the death certificate for his dad. First mistake. I found out he didn't know he dad's name so I got the wrong grandfather and it wasn't until I looked at his brother's and sister's death certificate did I find the real name.

The next problem I found was when immigrants came to our country. Not only did they have a language barrier but, the people living here taking census reports couldn't spell. They probably made up a spelling of what they thought the names sounded like. Thus Fifolt became Trifolt, Fefolt and other erroneous misspellings. I was thrown off course a million times but you just have to stick with the ancestry search. I encountered many dead ends but my family was growing!

I got army enlistment papers that had the wrong birth date. My father told the government the wrong year so he could enlist. I got marriage licenses that the priest switched the brides. My uncle was married to the wrong woman and didn't even know it. That was interesting, I found that out when I looked at microfilm and the wives were switched because they were cousins married one day apart by the same priest. But the priest didn't record them until months later and he must have forgotten. I am sure they didn't know. When I looked for where my father and mother were married I found out they were married in two different churches on the same day! Both churches had the record. I chose the church closest to what I think was right. At least I have the right date. My family was growing at a fast rate.

When I went to cemeteries I got all kinds of errors. My great uncle was buried before his son but his son died years before. They switched the names. The names were recorded wrong and I had to take a picture of the tombsto-

ne to prove I was right. I can't figure out how this could happen but it did. **My family grew.**

I also found the best way to find out information is not from an index list. You need to see the real record. Sometimes people don't record the entire fact and when you go to match things up they seem right until you are down the wrong road and find out that sometime on the real record might not have matched. Another uncle of mine matched all but the children. Some children were from another man - same name different children. Be careful of other family trees because copying all their information might seem right but not be right in actuality. **2000 people and growing.**

Try to find someone who can help you is sometimes the best solution when you have reached a dead end. I have been so lucky with that. When I was at what I thought was the end of my searching I found a cousin to help. He actually found me on the internet. He is Uros Fifolt. He turned out to be not only a great help with my research but has become my favorite cousin. He has located our family home, the place where my grandfather grew up and left for the US. He found out things at the Ljubljana archives that filled in big gaps in my ancestry. I found an uncle and two aunts that I did not know I had and I found a Cousin of my mother who was still alive and well. I have learned so many wonderful things about my homeland and the people and places there. I feel through Uros I have again made the connection to the family I never dreamed I would find much less get to know. Now over 3000 people are on my tree and my husbands. His goes back to 1400's. We are growing together and **happily finding new relatives each day.**

Good luck with your search and don't give up. Ask lots of questions and take lots of pictures. Be sure to label the pictures, believe me as you get older you won't remember who is in the picture or where it was taken. Always think these people deserve to be remembered and honored because **without them you would not be reading this!**

Zgled rodbinske kronike

Knjiga Rodbinska kronika Dragotina Hribarja in Evgenije Šumi je lep primer, kako narediti svojo družinsko kroniko. Rodoslovec, ki razmišlja o predstavitvi svoje rodbine v knjižni obliki, si jo lahko vzame za zgled, ali pa v njej dobi kako koristno idejo. Posebej to velja za rodoslovce, ki so poleg matičnih podatkov o svojih prednikih uspeli zbrati tudi dodatno zgodovinsko gradivo: fotografije, zgodbe in druge dokumente.

Knjiga avtorice Angelike Hribar predstavlja družino podjetnika, gospodarstvenika, narodnjaka in navdušenca za tehnološkimi novostmi Dragotina Hribarja (1862-1935). Njegova soproga je bila Evgenija Šumi (1875-1936), ki je po materi podedovala ljubljansko tovarno kanditov in slaščičarskih izdelkov Šumi. Jezikoslovka in bibliotekarka Angelika Hribar, ki se je z rodoslovjem bolj sistematično začela ukvarjati šele pred nekaj leti po upokojitvi, ni opisala le družinske zgodovine svojih starih staršev, ampak dodala pomemben kamenček v zgodovino slovenskega meščanstva. Ta del nacionalne zgodovine namreč posebej v povojnih desetletjih ni bil ravno priljubljena raziskovalna tema, saj je bilo meščanstvo kot razredni sovražnik v nemilosti vladajoče partije. O tem govori tudi laskava pohvala knjige s strani zgodovinarja dr. Petra Vodopivca: »Knjiga je dragocena in dobrodošla novost v slovenskem zgodovinoisju. Je izjemno lepo berljiv, prepričljivo dokumentiran in po usmeritvi k prikazu stvarnih življenjskih razmer in razmerij moderno zasnovan oris 'zgodovine' dveh družin, ki sta se s poroko medsebojno zvezali in sta postali v Ljubljani ustanoviteljici dveh 'pionirskih' in vse do danes znamenitih ljubljanskih podjetij: tovarn Pletenina in Šumi.« Drugi znani zgodovinar, dr. Janez Cvirn pa jo takole pohvali: »Angelika Hribar, ki je želela zgolj rešiti pozabe 'košček zgodovine Ljubljane', je svoje delo opravila izvrstno. Nastala je zanimiva in na trenutke napeta zgodba.«

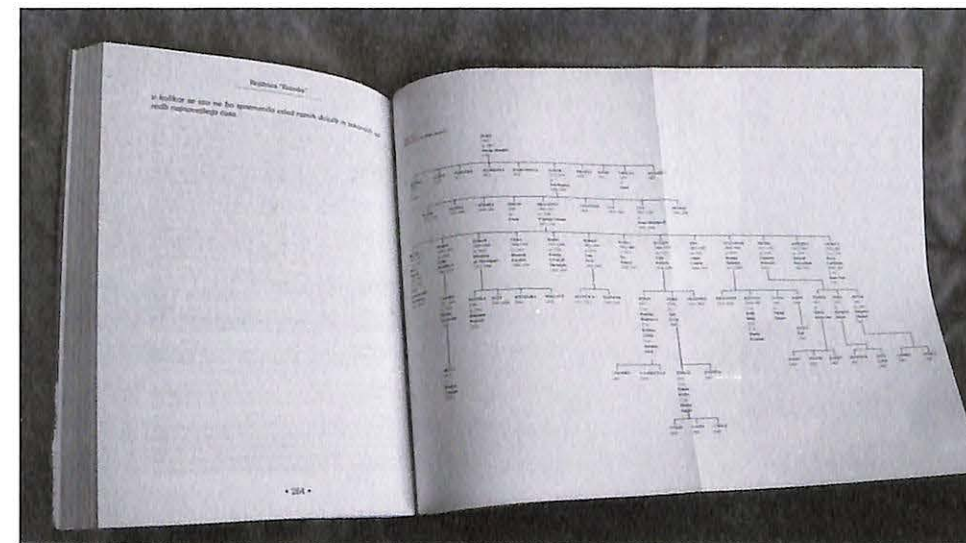

Rodovnik obsega sedem generacij in obsega vse potomstvo Dragotina in Evgenije Hribar. Med 103 imeni najdemo kar nekaj plemičev. Tako se je, denimo, Ksenija Gorup pl. Slavinska, vnukinja najbogatejšega Slovenca vseh časov Josipa Gorjupa poročila z Radom Hribarjem, Dragotinovim sinom. Med ženini potomcev Dragotina Hribarja pa najdemo tudi druga znana imena, če omenimo samo igralca Poldeta Bibiča in pisatelja in politika Izidorja Cankarja. Slednji kot bratranec Ivana Cankarja gotovo prinaša nov rodoslovni izziv... Drugi izziv pa predstavlja Ivan Hribar, legendarni ljubljanski župan, ki je bil z Dragotinom samo prijatelj. Obe družini Hribarjev si namreč nista v sorodu. Glede na to, da izvirata iz istih krajev (Tuhinj, Zlato polje) pa bi rodoslovna raziskava utegnila najti sorodstveno povezavo.

Knjiga je izšla kot 11. knjiga zbirke Knjižnica Kronike, ki sta jo založila Zveza zgodovinskih društev Slovenije in Celjska Mohorjeva družba. 318 strani broširane knjige velja okroglega dvajsetaka. Pisava bo komu mogoče malce predrobna, a to je tudi njena edina kritika.

Veljalo bi jo vzeti v roke tudi rodoslovcu. In to kljub morebitnemu ljubosumju ob branju, saj je zelo malo slovenskih rodoslovcev, ki bi našli fotografije svojih prednikov iz leta 1875...

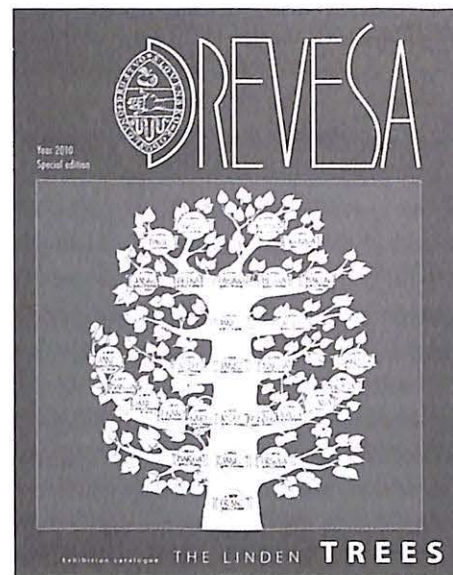
Tino Mamič

Mesec rodoslovja v Clevelendu

Peter Hawlina

Ob drugi mednarodni rodoslovni konferenci v Portorožu in Ljubljani v septembru leta 2008 je bila v prostorih Svetovnega slovenskega kongresa postavljena tudi razstava rodovnikov. Med drugimi so si jo ogledali tudi udeleženci conference in izrazili željo, da bi jo postavili tudi v Clevelandu. Pripravili smo nov izbor rodovnikov za razstavo in ga v digitalnem zapisu poslali v ZDA. Tam so rodovnike natisnili in pripravili za razstavo. V Sloveniji pa smo natisnili tudi posebno številko časopisa Drevesa v angleščini, ki je bila obenem katalog razstave. Razstava je bila odprta cel mesec september 2010.

Slovenian genealogy month

What began as a request by me to "borrow" two or three family tree charts from the Slovenian Genealogy Society (SRD) family tree collection located in Ljubljana, Slovenia turned out to be a wonderful exhibit and a month full of genealogy activities at the newly established Slovenian Genealogy Society International (SGSI) Research Library in Cleveland, Ohio.

Working cooperatively with Peter Hawlina, leader of Slovenia's genealogy society, the first ever exhibition of family genealogy charts entitled "The Linden Trees" became a reality in America. Twenty-two charts, artistically designed by SRD members in Slovenia, were photographed professionally in Slovenia by Andrej Gombac and transmitted electronically via the Internet to the Paul Duda Gallery

in Brecksville, Ohio where they were printed. In addition, the SRD also provided a professionally printed, 36-page colorful booklet about family tree charts written in English by Peter Hawlina.

Slovenians from Florida, Washington, DC, Minnesota, North Carolina, Pennsylvania, and various Ohio cities, plus those in the greater Cleveland area viewed the exhibition and attended various genealogy-related presentations during the month. Presentations were given by Dr. Branka Lapajne, noted Slovenian historian and genealogist from Canada; Ed Oshaben, Ohio SGSI Chapter President; Virginia Marinko Pinkava, Ohio SGSI Chapter member; Dr. Sylvia Onusic, nutritionist from Johnstown, PA; and Linda Silakoski, Ohio SGSI Chapter member and immigration attorney.

Complimenting the exhibition was the availability of an 800,000+ Slovenian surname database authored by Peter Hawlina. Tears of joy, smiles from ear to ear, gratitude flowing from the heart—all these emotions personified the researcher who was able to find his/her Slovenian family. Having this surname database on our Research Library's computer was "icing on the cake."

If you have your family genealogy entered into a genealogy software program, please consider ged.comming it to Peter Hawlina at peter@hawlina.com for inclusion in his database.

Rose Marie Macek Jisa, President
Slovenian Genealogy Society International
email: rl.sgsi@gmail.com

Na fotografiji so: (od leve proti desni) Al Peterlin – ustanovitelj SGSI, Rose Marie Jisa – aktualna predsednica SGSI in Ed Osaben – predsednik rodoslovne sekcije SGSI v Clevelandu.

Rodovniki na spletu

Peter Hawlina

Klasični rodovniki so na različne načine zapisani na papirju. V dobi računalniške podpore so preneseni v digitalno obliko z vsemi dodatnimi možnostmi računalniške obdelave. Osnovni namen raziskovanja in dokumentiranja rodovnika je posredovanje rezultatov takega dela. Tudi to je z računalniško podporo močno poenostavljeno in skorajda zastoj. Z objavljanjem na spletu je najbolje zagotovljeno, da raziskovalno delo posameznika ne bo izgubljeno. Še več, z objavo bodo podatki predmet primerjave in s tem možnosti za dopolnjevanje in združevanje.

Rodovnik torej lahko gradimo na neznanem spletnem strežniku in dopustimo, da ga vsakdo dopolnjuje. Tako je zastavljen program GENI (<http://www.geni.com/>).

V tem sestavku nisem nameraval bralca napotiti na tak način spletnega rodoslovja, saj sodim, da je še vedno nujno lastne podatke vzdrževati v lastnem računalniškem okolju in jih občasno tudi spletno objaviti.

Spletno lahko svoj rodovnik objavimo na lastni spletni strani. Mnogi rodoslovni programi imajo že vgrajeno funkcijo za objavljanje na spletu. Lahko pa tudi izberemo eno od mnogih rutin (<http://www.cyndislist.com/genealogy-website>) za preoblikovanje lastne rodoslovne datoteke.

Še enostavneje je svojo datoteko prenesti na eno ali več svetovnih sestavljenih rodoslovnih zbirk (<http://www.cyndislist.com/databases>). Preskušajte jih sami. Jaz simpatiziram z Geneanet (<http://www.geneanet.org/>).

Ohranjanje arhivskega gradiva

Peter Hawlina

Že nekajkrat smo slovenski rodoslovci svoj odnos do dragocenega in nenadomestljivega arhivskega gradiva simbolično dokazovali z zbiranjem denarnih prispevkov namenjenih ohranjanju teh vrednot. Zadnjič smo svoj prispevek oddali leta 2008. Vsakič se naši akciji pridružijo kolegi iz ameriško-slovenskega rodoslovnega društva. Priporočeni znesek donacije naj ne bi bil manjši od 30 €. Nakažete ga lahko z gotovinskim prispevkom (na srečanju) ali z nakazilom (TR pri NLB: 0201 0003 5458 316).

Doslej smo zbrali 985 €; prispevali so:

50 €

Marija Prelec, Franc Draginc, Peter Hawlina, Martin Mali, Franc Jan, Franc Pfeifer, Matija Tuma, Andrej Modic

45 €

Marjan Kopecky

40 €

Franci Rihtaršič, Jožek Košir, Danica Glavan, Ema Goričan, Agela Fajfar

35 €

Jože Konda

30 €

Marjan Jenko, Andrej Reberc, Janez Modrijan, Rado Kokalj, Silvija Žele, Marija Lešnjak, Matjaž Blokar, Franjo Merše, Feliks Podgoršek, Ivanka Bratkovič

5 €

neimenovani

Koledar prireditev SRD

Vse od začetka delovanja društva so mesečna srečanja in predavanja praviloma drugi in četrti torek v mesecu.

Izjem ni veliko in jih pravočasno napovemo. Na dan dogodka ali dan prej pošljemo opomnik po spisku e-naslovnikov.

Kdor želi dobivati obvestila, naj se vpiše na spisek obveščanih (<http://www2.arnes.si/~rzjtopl/rod/drustvo/liste.htm>). Tam se lahko tudi izpiše, če obvestil ne želi več prejemati.

Srečanja so ob 18. uri v sejni sobi Svetovnega slovenskega kongresa.

25. 1. 11	dr. Tone Košir: Suhi Dol in vasi tam okrog
8. 2. 11	Redno društveno srečanje
22. 2. 11	dr. Anton Velušček in dr. Katarina Čufar: Najnovejša spoznanja o življenju koliščarjev na Ljubljanskem barju
8. 3. 11	Redno društveno srečanje in redni letni zbor članov SRD
22. 3. 11	Petra Seljak in Alojz Demšar: Knjiga hiš na Žirovskem
12. 4. 11	Redno društveno srečanje
19. 4. 11	Zmago Tančič: Nekoč in danes
10. 5. 11	Redno društveno srečanje
24. 5. 11	Lidija Slana: Lichtenbergi
14. 6. 11	Redno društveno srečanje
21. 6. 11	Peter Hawlina: Računalniška tematika
12. 7. 11	Redno društveno srečanje
26. 7. 11	<i>termin je še prost</i>
9. 8. 11	Počitniško srečanje v gostišču Livada
13. 9. 11	Redno društveno srečanje
27. 9. 11	<i>termin je še prost</i>
11. 10. 11	Redno društveno srečanje
25. 10. 11	<i>termin je še prost</i>
8. 11. 11	Redno društveno srečanje
22. 11. 11	<i>termin je še prost</i>
13. 12. 11	Redno društveno srečanje
20. 12. 11	<i>termin je še prost</i>

Poročilo o delu velenjske sekcije

Marija Skrt

Rodoslovna skupina Velenje se druži tretji torek v mesecu v Knjižnici Velenje od novembra do maja, ko zaključuje na Velenjskem gradu.

Preden smo pričeli s srečanji, smo v začetku novembra šli na izlet v Škofjo Loko, kjer smo si ogledali Zgodovinski arhiv Ljubljana: Enota v Škofji Loki, pozdravil nas je predsednik rodoslovnega društva Peter Hawlina, nato pa smo si ogledali staro mestno jedro in Škofjeloški grad.

Srečanja želimo popestriti z gosti in tako nam je februarja Ambrož Kvartič, Velenjčan, raziskovalec sodobne slovenske pripovedne folklorne predstavil Velenjske zgodbe. Ambrož je leta 2009 zaključil študij etnologije in kulturne antropologije z diplomsko nalogo, v kateri je zbral in interpretiral sodobne (urbane) zgodbe, ki krožijo med prebivalci Velenja

ter zanje prejel tudi študentsko Prešernovo nagrado. Delo nadaljuje kot mladi raziskovalec na Oddelku za etnologijo in kulturno antropologijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, kjer pripravlja doktorsko disertacijo o Sodobnih povedkah v Sloveniji.

V aprilu in maju je bila v Knjižnici Velenje rodoslovna razstava Toneta Kosa iz Vrhnike na temo Kozjanski rodovniki.

Ker še vedno obiskujemo Škofjske arhive, pri čemer potrebujemo tudi gotico, nas naša članica Angelca Fajmut iz Šmartna pri Slovenj Gradcu uči gotice. Pišemo črke, beremo tekste in se tako lažje spopadamo z besedili v gotici.

Zaključek na Velenjskem gradu nam je popestril Vinko Mihelak iz Muzeja Velenje, ki je predstavil knjigo Mejniki Premogovnika Velenje.

Kot je na prvi predstavitvi knjige Vinka Mihelaka povedal Damijan Kljajič, direktor Muzeja Velenje, bi bila podoba Šaleške doline povsem drugačna, če premogovništva tukaj ne bi bilo. Ob zaključku rodoslovnih srečanj v letu 2010/2011 smo se s knjigo, sliko in besedo gospoda Vinka Mihelaka, prof. zgodovine in sociologije, člana društva Šaleškega muzejskega in zgodovinskega društva, zaposlenega na Velenjskem gradu, sprehodili skozi zgodovino Šaleške doline in se nato družili v prostorih kjer so shranjeni pomembni kazatelji naše zgodovine.

V jeseni nameravamo z gotico nadaljevati, v septembru pa bodo naši člani spet obiskali Arhive v Mariboru. Naša želja je še naprej se družiti in izmenjevati izkušnje in si tako vzajemno pomagati pri raziskovalnem delu.

Poročilo o delu Slovenskega rodoslovnega društva

Društvo je bilo ustanovljeno z namenom, da članom omogoči izmenjavo izkušenj in rezultatov svojega raziskovalnega dela. To dosežemo na več načinov. Predvsem z rednimi mesečnimi srečanji in predavanji, s spletnimi objavami, časopisom, knjižnico, tečaji, predstavitvami tehnoloških novosti, razstavami in podobnim. Vse to smo redno izvajali tudi v zadnjem letu. Člani imajo največjo korist prav od teh dejavnosti.

V programu dela ni konkretnih večjih projektov, vseeno pa do njih prihaja povsem spontano. Za organizirano izvajanje obsežnejših projektov bi bilo potrebno delo v skupini, ki bi bilo finančno podprto. Tega pa ni.

Ne glede na skoraj povsem spontano delovanje posameznikov lahko naštejemo številne rezultate, ki močno presegajo raziskovanje lastnih rodovnikov. Člani te rezultate

velikodušno predajajo v rabo ostalim članom in nečlanom. S tem oblikujejo tudi podobo društva, ki je zato prepoznavna v domovini in svetu. Društvene referenčne datoteke zmanjšujejo potrebo po uporabi in obrabi dragocenega originalnega arhivskega gradiva. Kumulativne rodoslovne datoteke tudi izkazujejo uveljavljene slovenske rodoslovne standarde. Ministrstvo za pravosodje je nekaterim članom podelilo naslov sodnih izvedencev.

Poleg spletne strani s številnimi rodoslovnimi sestavnimi oskrbujemo tudi informacijsko točko (srd@guest.arnes.si). To je društveni naslov, na katerem sprejemamo vprašanja in na vsa odgovarjamo. V zadnjem letu je bilo okrog 4.000 takih prejetih in oddanih e-sporočil, v sedmih letih pa 16.000, če ne omenjamo še klasične pošte, obiskov, telefonskih pogovorov in podobnega. Širša

Srečanje Kovačevega rodu

Marija Skrt

V Velenju deluje rodoslovna skupina, katero vodim potomka Kovačev. S pomočjo sorodnikov raziskujem tudi svoje korenine. Poleg pregledovanja arhivskega arhiva na Velenjskem gradu in v Škofjski arhivih se poslužujemo ustnega izročila. Pomeni, da podatke dobimo kar od živčih sorodnikov. Na Deberci v Velenju se je Kovačev rod v času konjskih vpreg poleg kmetovanja ukvarjal tudi s kovaštvom. Raziskovali smo svoje prednike in leta 1816 rojen prednik Martin Kovač je sinovom omogočil lažje gospodarjenje s pridnim delom v kovačnici. Sinu Francu je prepustil gospodarjenje na domačiji, drugemu, Jožefu pa je kupil kmetijo Oremuš v Škalah. Obe kmetiji sta zaradi rudarjenja utrpeli veliko škodo. Oremuževa se je zaradi rudarjenja pogreznila v Škalsko jezero.

Ker je na matično kmetijo Kovač priženjena Angela Podjavoršek, smo organizirali 1. srečanje vse Kovačeve in Podjavorškove rodbine. Naši predniki so radi romali na Sv. Križ nad Belimi vodami, ker je s 1054 m visoke gore čudovit razgled na Šaleško dolino in domove v okolici. Na goro smo 18. 6. 2011 »romali« od gostilne Grebenšek tudi mi, njihovi potomci. Nekaj se nas je podalo peš, ostali pa so se na vrh pripeljali. Do cerkve

Sv. Križa, ki jo je leta 1862, šest tednov pred svojo smrtjo, posvetil škof Slomšek, vodi lepa asfaltirana cesta, katero so pomagali graditi tudi nekateri prisotni na srečanju. Po maši, ki jo je daroval kaplan Janko Rezar, smo pregledovali rodovnike, spoznavali drug drugega in izmenjevali podatke. Radi bi izdali tudi Rodovno knjigo o Kovačih kot smo jo že o Podjavorških. Druženje nas povezuje, tu se spoznavamo, zabavamo. Še bomo organizirali srečanje. Vsako leto, tretjo soboto v juniju pridemo in še več nas bo.

javnost je o našem delu seznanjena tudi z intervjuji in objavami v medijih.

Ukvarjamo se predvsem z rodoslovjem, ne zanemarjamo pa tudi drugih sorodnih področij kot je npr. zgodovina, grboslovje in zlasti genetika. Na slednjem področju je Slovenija relativni prvak po številu oddanih vzorcev.

Kot novost lahko v letošnjem letu poročamo o razstavi, ki je bila v mesecu septembru 2010 postavljena v Slovenskem narodnem domu v Clevelandu in o posebni številki časopisa ki je ob tej razstavi izšel v angleškem jeziku kot katalog razstave.

Za SRD
Peter Hawlina, predsednik

Na Zboru članov so bili v organe društva v mandatu 2011-2015 izvoljeni:

Upravni odbor: Frančišek Grašič, Peter Hawlina, Marjan Kopecky, Janez Plevnik, Karel Ravnkar, Andrej Reberc, Marija Skrt.

Nadzorni odbor: Milan Slemnik, Janez Modrijan, Majda Ujčić, Niko Tičar, Marinka Kurilič.

Častno razsodišče: Slavko Kapus, Robert Bokavšek, Janez Grajzar, Miha Lah, Mitja Rosina.

Upravni odbor je na konstitutivni seji določil še predsednika, podpredsednika in računovodjo. Predsednik ostaja Peter Hawlina, podpredsednik Marjan Kopecky, jaz ostajam računovodja. Svoja poročila objavljam na <http://www.grabnovi.net/SRD/indexsrd.htm>. Statut društva in nekaj internih vsebin se nabira na <http://s13.denia.si/component/content/article/80>.

Za tajnika: Frančišek Grašič

Predniki in potomci Celjskih grofov

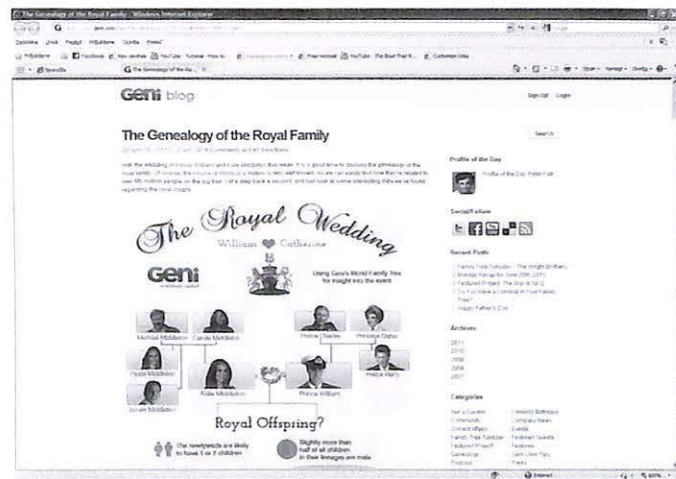
Peter Hawlina

Leta 1999 je zdaj že pokojni kolega Franc Šmid v časopisu Drevesa objavil prispevek z zgornjim naslovom. Ob nedavni kraljevski poroki v Londonu so se za njegove raziskave zanimali tudi novinarji. Celoten prispevek je objavljen na spletu www.hawlina.com/srd/Drevesa/predniki%20celjskih%20grofov.pdf.

Rodovnik plemstva je izjemno poglobljeno raziskoval tudi naš kolega Nenad Novaković. Po njegovi evidenci ima princ William takole evidentirano eno od verig prednikov do znamenitega Celjana Hermana:

Herman II. grof Celjski
Barbara Celjska
Elizabeta Luksemburška, princesa Češko-Ogrska
Elizabeta Avstrijska
Barbara Jagelonska, princesa Poljska
Kristina Vojvodinja Saška
Kristina Hessenska
Sofija princesa Holstein-Gottorpska
Adolf Friderik vojvoda Mecklenburg-Schwerinski
Adolf Friderik II. vojvoda Mecklenburg-Streliški
Karel Ludvik vojvoda Mecklenburg-Streliški
Charlotte princesa Mecklenburg-Streliška
Edvard princ, vojvoda Kentski
Viktorija kraljica
Edvard VII. kralj
Jurij V. kralj
Jurij VI. kralj
Elizabeta II. Windsor, kraljica
Charles (Mountbatten-Windsor), princ Velsa
William (Mountbatten-Windsor)

Povezavo Williama lahko sledite na spletu. Ena od predstavitev (<http://www.geni.com/blog/the-genealogy-of-the-royal-family-344011.html>) je ponujena s programom GENI.

Predniki in potomci Celjskih grofov

(Ob razstavi Celjski grofje)

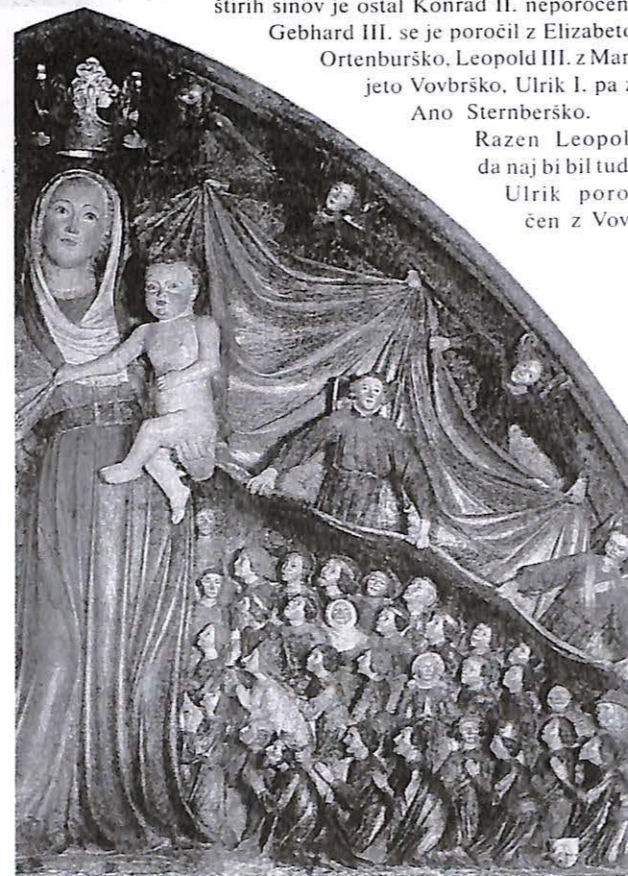
mag. Franc Šmid

Neposredni predniki celjskih grofov so bili žovneški svobodniki, ki jih pričanjamo šteti z Gebhardom I. Ta je bil prvič omenjen leta 1130 in drugič 1144 kot nobilis de Soune (Savinjski). Za njim se pojavi Liutpold de Saunia 1146, ki je sin ali brat Gebharda. Po letu 1173 se do 1237 v listinah zopet pojavlja Gebhard, sedaj vpisan kot nobilis de Sonegge, Suneck ali Seuneg in ga upravičeno lahko štejemo kot lastnika žovneškega gradu, ki je bil v tem času že zgrajen. Občasno se imenuje tudi Lemberški (de Lengenburch), kar pomeni, da so Žovneški pridobili tudi krški fevd Lemberg med Poljčanami in Šmarjem. Bili so tudi odvetniki velikega in bogatega gornjegrajskega samostana.

Gebhard je imel dva sinova: Konrada I. in Liutpolda (Leopolda) II. Konrad je bil med takratnimi vitezi znan kot viteški pesnik 'Minnesänger'. Ohranjene so tri njegove pesmi, ki so v prevodu iz srednje nemščine izšle leta 1993 v zbirki 'Veter davnih vrtnic' (glej prilogo str. 13). Poročen je bil z Zofijo, hčerjo grofa Ulrika Pfannberškega. Od njegovih štirih sinov je ostal Konrad II. neporočen.

Gebhard III. se je poročil z Elizabeto Ortenburško, Leopold III. z Margjeto Vovbrško, Ulrik I. pa z Ano Sternberško.

Razen Leopolda naj bi bil tudi Ulrik poročen z Vov-

Del oltarnega reliefa na Ptujski gori. Delo neznanega avtorja okrog 1410.

Uvodni odstavki Šmidovega prispevka iz leta 1999. www.hawlina.com/srd/Drevesa/predniki%20celjskih%20grofov.pdf

Novi člani

Kokalj	Rado	3000 Celje	Stanetova 26
Kogoj	Rajko	1133 Ljubljana	Trnovčeva 19
Stojan	Alja		
Škrlič	Milan	1231 Ljubljana Črnuče	Ul. Koroškega bataljona 26
Štrukelj	Katarina	1380 Cerknica	Lovkova u. 10
Iskra	Bojana	5280 Idrija	Kosovelova 10
Modrijan	Janez	1230 Domžale	Šubljeva 13
Benedik	Barbara	1000 Ljubljana	Vrhovci c. VIII/8
Košir	Jožek	1000 Ljubljana	Dečmanova ul. 3
Ajlec	Kornelija	1000 Ljubljana	Večna pot 15
Mikša	Peter	1355 Polhov Gradec	Babna gora 8
Vučko	Benjamin	9240 Ljutomer	Ulica dr. Franca Kovačiča 16
Ogrin	Scott	82100 Castelsarrasin	Château St Martin
Vernig	Srečo	4260 Bled	Cesta v Megre 1
Paš	Ingo	1000 Ljubljana	Glavarjeva 47
Ocvirk	Matej	3221 Teharje	Vrhe 13

Vsem izrekamo dobrodošlico!

FRANC JAN IZSELJEVANJE IZ ŽIROV V ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE (1892-1924)

Podatki o knjigi:

Trda vezava, 248 str., format: A4
cena 25 EUR.

Prodaja in informacije:

Tel.: 059 017 618
Gsm: 064 121 393
E-pošta: franc_jan@t-2.net

Knjiga v prvem delu na kratko obravnava izseljevanje iz Evrope v ZDA, ki je doseglo višek med letom 1870 in 1. svetovno vojno. Sledi malo obširnejši opis izseljevanja Slovencev iz tedanje Avstro-Ogrske, ko se je med letom 1899-1910 izselilo v ZDA okoli sto tisoč Slovencev. Navedeni so glavni vzroki za izseljevanje, kako so potovali in se v Ameriki, ki takrat ni imela na državni ravni nobene oblike zdravstvenega ali socialnega zavarovanja, organizirali v različne podporne jednote. Obdobje izseljevanja od 1892-1924 je bilo izbrano zato, ker so na spletu dostopni podatki za okoli 24 milijonov priseljencev, ki so v tem obdobju vstopili v Ameriko preko sprejemnega centra na otoku Ellis Island pred New Yorkom.

Glavna vsebina knjige je posvečena Žirovcem v Ameriki. Iz takratne žirovske občine je odšlo v Ameriko po doslej zbranih podatkih 636 oseb (507 moškega in 129 ženskega spola). Seznam teh oseb je izdelan po podatkih iz spleta, družinskih zapisov žirovske župnije in za nekatere iz ustnih sporočil njihovih sorodnikov. Prikazani so diagrami, ki kažejo starost izseljencev v razmakih po pet let, izseljevanje po letih od 1892-1924, odhode iz evropskih pristanišč in zvezne države ZDA, kamor so se odpravljali. Naveden je seznam 109 oseb, ki so se vrnile, tako da je v ZDA ostalo okoli petsto Žirovcem.

V drugem delu so v 68 opisih po abecednem redu predstavljeni posamezni Žirovci in/ali njihove družine ne glede na to, ali so ostali v Ameriki ali ne. Šest prispevkov so napisale potomke in potomci izseljencev. Pri opisu nekaterih družin so vključeni krajši ali daljši izvlečki iz besedil (popotnih dnevnikov, rodovnikov, družinskih kronik, življenjepisov ali drugega), ki so jih napisali potomci in potomke izseljencev. V opise so v izvirnem besedilu vključena pisma, ki so jih izseljenci pisali rojakom v stari domovini, in okoli 160 fotografij. Med opisi je tudi prepis rokopisa Moje življenje Antona Majnika, kjer je med drugim opisano njegovo potovanje iz Žirov v Ameriko, delo v rudnikih in šest let vojaščine v ameriški vojski na Filipinih.

V zaključku so navedene usode nekaterih posameznikov in prihodnost stikov potomcev izseljencev z domovino njihovih prednikov.

Redovnik Trzejna Anarsterg Lipa v Tipju pri Skofji Loki Drevored škofjanskega gradu Bukov nad Bukovico Kostanj v Zejčevju nad Skofjo Loko Hrast v Ilirnici pri Skofji Loki

Drevored ob rizičnem putu na Hrbi Tovor v Javnirjih Broze v Brezici Brčljan v Brslinu Jelka ob jelki na Jelovem brdu

Hrast pod Hrsto pri Skofji Loki Trnja v Tenju pri Skofji Loki 1025 let Kranjske

Pojak Ivan Majneta G. Gradimo mostove - zbornik konference Raševanja ohranskega gradiva Pijamolani Adamov radovnik Flara

Gold Rush 1997 Avni panzi Klara Lindola II. Družinski krošnja Inoz H. Najina drava Mlaga Stano šara Dirske provinca Rodovniki

NA ZALOGI IMAMO ŠE IZVODE PRETEKLIH ŠTEVILOK ČASOPISA.
 ZINTERESIRANI JIH DOBITE NA DRUŠTVENIH SREČANJIH ALI NA UREDNIŠTVU.